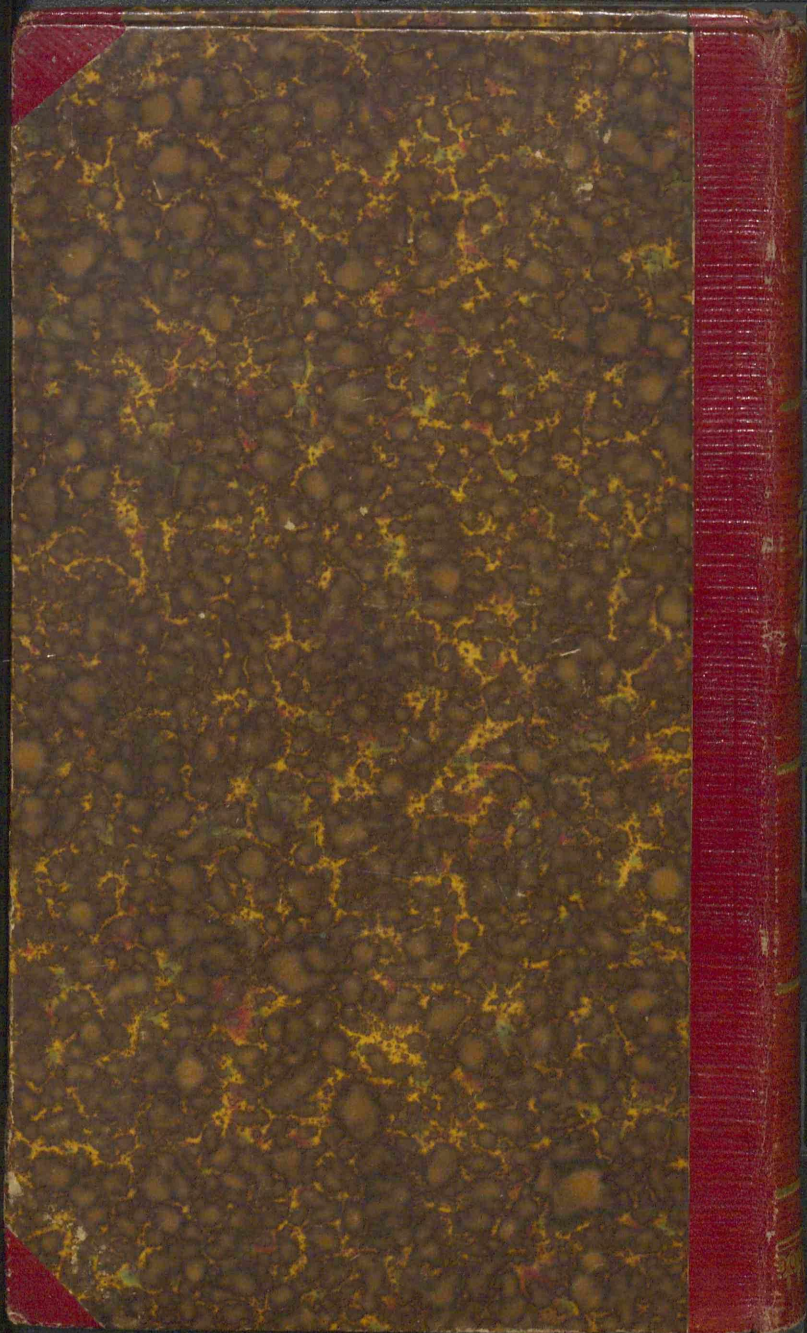

B

312.

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 312.

ספר

יגל יעקב

נחמד ונעים. בשירים מפוארים. ערבים ומשובחים. והמה מלוקטים מספר הנורא נעים זמירות ישראל. וכללתי בה ספר ישמח ישראל ולא נעדרה אפילו תיבה אחת ממנה. וגם הוספתי בה חדשים לבקרים פזמונים שלא היו מסודרים כשנדפס ס' ישמח ישראל מאתי המשתדל. ומה מחורר איש את שמו רמה בר"ת. אישר אספנו בחורי חמד לשיר שיר ה' בשבתות ובמועדים. וגם שמתי בכריכה אחת. שבת אחים גם יחד. ס' הפרכוס והוא פירוש רפפות לרבינו האי גאון ז"ל.

פעה"ק ירושלם ת"ו

שנת תרמ"ה לס"ק

בדפוס המשובח של אברהם משה לונץ

אזהרה

לאחינו בניי לכל יוכל שום בר ישראל
להשיג את גבולי להדפיס הספר הזה
בלתי רשותי ורצוני כ"א אחר עבור עשר
שנים, ובטחתי שלא יעשו היפך רצוני,
ישארית ישראל לא יעשו עולה, ושומע
לנו ישכון במח כיר"א

הקדמת המשתדל להוציא לאור ספר יגל יעקב

שמעו אלי יודעי צדק, שמעו ותחי נפשכם, אמת יהגה
חכי, ומפתח שפתי מישרים, אתם ידעתם שיש
עשרה שנים, שנדפס ספר ישמח ישראל, וגם הספרים לא
נדפסו כי אם מועטים, ולא מרובים, הן אומר והן דברים,
ועכשיו אינם נמצאים, לכל מי שירצנם בלב טוב ותאווה,
לשמוח בה שמחת ישראלים, ועבר עלי רוח קנאה, קנאה
לה' צבאות, להשליך הכסף מנגד, להדפיס ספר זה בהוד
ותפארת, וקראתי שמו יגל יעקב, וגם הוספתי פזמונים
חדשים שלא היו נדפסים בספר ישמח ישראל, והיו לאחדים
משמח שמחים ומרנן עצבים, וגם ישמתי בכריכה אחת שבת אחי
גם יחד, ספר הפר כדום, והוא פירוש רפפות לרבינו הא"י
גאון ז"ל, וז"ל: אמרו חכמינו ז"ל, שם"ה גידים יש באדם
וכל זמן שהשיות גזור שום דבר שיבא על האדם יפרכס
גידיו ומבשר על פרכוס של אבר ואבר מאברי האדם על
מה הוא מראה עכ"ל, והוא מופלא וברור אמת וקיים, והנני
נותן לפניכם היום בקישות ושירות ותשבחות, לאל עליון
גואל ישראל, וספר הפרכוס ממורה הגאון הנ"ל, להנהו ענוים
ישראלים, וכל דברי ומעשי למצוה, בפה אחד ישאו נהרות
דכים את דברי השירה, בראש אשמורות אשמורת הבוקר
מדי שבת בשבתו ענתה השירה בק"ק איסטאמבוליס
יכב"ק, ומחזיקנא טיבותא וכבוד רבה למעלת מור אבי ועמרת
ראשי כמהר"ר דוד ביניא מזרחי ויהי דוד לכל דרכיו
משביל וה' עמו, ולמרת אמי הכבודה והצנועה מרת שמחה,
הקב"ה ישמרם ויחיהם וכצנח רצון יעמרם, ויתן להם זקנה
טובה ואחרית הטובה ביר"א. אני הצעיר

מיכאל בן דוד

ביניא מזרחי הי"ו

ס"ט

פתיחות מלוקטות לפתוח בשיר.

סי' יאודה

א.

יפה נוף משוש תבל קריה למלך רב ! לך נכספה

נפשי מפאתי מערב :

המון מעי לך נכמרו ! כי אזכרה קדם כבודך אשר

גלה ונוך אשר חרב :

ומי יתנני על כנפי נשרים ! עד ארוה בדמעתי

עפרך וגם אתערב :

דרשתך ובך אין מלכך ! במקום צורי גלעדך נחש

שרף ועקרב :

הלא אבניך אחונן ואשקם ! ושעם רגביך מדבש

לפי יערב : תם

סי' מגדיל

ב.

מידי עבור דודי אחזתיו ! ולא פנה ! לי גם קראתיו ?

שוב ידידי ולא ענה :

נמש ידידותי. עזב חמודותי. וגם ארמון אשר בנה :

דמעי עלי לחיי ! לפירוד צבי אשר מני ברח ! מבין

שתי ידי נסע ולא חנה :

יום יום אקוה ואצפה לצלו. חדש בעד חדש. שנה

בעד שנה :

למה יפפיה תבכי ודיך שחרחרות ותסירי יגונך !

ואם לא עכשיו עד אנה : תם

סי' שלמה

ג.

שמשי עדי מתי תבא ולא תזרח ! שרשי עד אן יבש

ולא יפרח :

לבן

פתיחות

לכן דודי אני אקרא נא בקשו לי דודי ! אשר מני

ברח :

מה לו געלני רע בלעני. מיום עזבני דודי ! לילה

ויום אצרה :

הנה לקול שועי אעטוף לעומתי. אולי תשמעת חנתי.

כמו ירח : תם

ד .

קמתי באישון לילה לסבוב את העיר. לראות פני

דודי יפה קומה :

מצאוני השומרים הסובבים בעיר שאלוני ! מה לך

בליל תבקש מה :

עודם מדברים [עמי. והנה אור פני דודי ! זרחח

כאחלמה :

ואען ואומר להם. ואיך תאמרו לילה ! והנה זרחח חמה:

ה .

צבית חן כנדגלות איומה. כבודה את כבת מלך

פנימח :

חשקתיך יעלה ברה ותמה. ואת שומעה ואונך לא

סתומה :

פני אלי בעין רצון וחמלה. ומשכורתך תהי מאל

שלמה : תם

ו .

בן אדם למה תדאג על הדמים. ולא תדאג על

הימים. הדמים אינם עוזרים. והימים אינם

חוזרים

פתיחות

אבוא שערי דלתיך ופשפש. מקום לא נמצא תולע
ופשפש. אשרי איש ישוב ופשפש. דרכיו אז

ישועות קרובה :

אני לך אהלל ואמירך. ותמיד אוחזה סנסן ואמירך.
ואתה אלי ומלכי לא אמירך. ולא אחליף בנפשי

החשובה :

מאל אשאלה מרבה ימים כחול. שום ישים זרעכם
וזרעי כחול. הן נעבוד דתו ימי שבת כחול.

וכל ימינו עדי זקנה ושיבה :

מי יתן לי אהוב כמו אח. אשר ישליך נפשו במו
אח. ואם מצאת אל תאמן בו כי לא האח. אליה

וקוץ בה :

תם .

בקשות לאשמורת הבוקר.

א.

סי' יהודה

ידיך נפש אב הרחמן. משוך עבדך אל רצונך.
ירוץ עבדך כמו איל. ישתחוה אל מול הדרך.
כי יערב לו ידידותך. מנופת צוף וכל טעם :
הדור נאה זיו העולם. נפשי חולת אהבתך. אנא
אל נא רפא נא לה. בהראות לה נועם זיוך.
אז תתחזק ותתרפא. והיתה לה שמחת עולם :
ותיק יהמו רחמין. וחוסה נא על בן אהובך. כי
זה כמה נכסוף נכסף. לראות בתפארת עוזך.
אנא אלי חמדת לבי. וחוסה נא ואל תתעלם :
הגלה נא ופרוס חביב. עלינו סוכת שלומך. תאיר
ארץ מכבודך. נגילה ונשמחה בך. מהר
אהוב כי בא מועד. וחננו כימי עולם. מהר אהוב
וכו' : תם

ונאמר ה' חננו לך קוינו היה זרועם לבקרים אף ישועתנו
בעת צרה. ונאמר קומי אורי כי בא אורך וכבוד
ה' עליך זרח. כי הגה החושך יכסה ארץ וערפל לאומים
ועליך יזרח ה' וכבודו עליך יראה :

סי' אברהם מימין חזק ב.

אל מסתתר בשפריר חביון. השכל הנעלם מכל
רעיון (א)

יגל יעקב

רעיון. עילת העילות מוכתר בכתר עליון. כתר יתנו

לך ה' :

בראשית תורתך הקדומה. רשומה חכמתך
הסתומה. מאין תמצא והיא נעלמה.

ראשית חכמה יראת ה' :

רחובות הנהר נחלי אמונה. מים עמוקים ידלם
איש תבונה. תוצאותיה חמשים שערי

בינה. אמונים נוצר ה' :

האל הגדול עיני כל נגדך. רב חסד גדול על השמים
חסדך. אלהי אברהם זכור דבר לעבדך. חסדי

ה' אזכיר תהלות ה' :

מרום נאדר בכח וגבורה. מוציא אורה מאין תמורה.
פחד יצחק משפטינו האירה. אתה גבור

לעולם ה' :

מי אל כמוך עושה גדולות. אביר יעקב נוראתהלות.
תפארת ישראל שומע תפלות. כי שומע אל

אביונים ה' :

יה זכות אבות יגן עלינו. נצח ישראל מצרותינו
גאלינו. ומבור גלות דלינו והעלינו. לנצח על

מלאכת בית ה' :

מימין ומשמאל יניקת הנביאים. נצח והוד מהם
נמצאים. יכין ובועז בשם נקראים. וכל בניך

למודי ה' :

יסוד צדיק בשבעה נעלם. אות ברית היא לעולם
מעין

יגל יעקב ב

מעין הברכות צדיק יסוד עולם. צדיק אתה ה':
בא הקם מלכות דוד ושלמה. בעטרה שעטרה לו
אמו. כנסת ישראל כלה קרואה בנעימו. עטרת
תפארת ביד ה':

חזק מיחד כאחד עשר ספירות. כשלהבת הקשורה
בגחלי אש קשורות. ספיר גזרתם יחד מאירות.
תקרב רנתי לפניך ה':
תקרב רנתי לפניך ה' כדברך הנני: תם

ג.

למענך ולא לנו ולשוכבי מערה. בנה נא צבי תפארה.
ירושלם היקרה. בזכות תורה הישרה.
דברות עשרה:

סודך גלה לגלמודה. תגלנה בנות יהודה. בזכות
תורה החמודה. עינים מאירה:

שלח לי גואל מנחם. אבל ציון תנחם. אתה תקום
תרחם. ותכונן עפרה:

עד מתי תשכח בניך. ועדת סגולתך. שתו כוס
מידיך. וגם מצו שמרה:

באויבינו עשה נקמה. כי קמה עלינו ביד רמה. כי לא
ירש בן האמה. עם בני הגבירה:

השיבנו ונשובה. תוך עיר ציון העלובה. ונהיה בעלי
תשובה. לב טהור לי ברא:

שלח לנו את משיחנו. עמו אליהו נביאנו. כי הוא
יאיר עינינו. ויבשר בשורה:

יגל יעקב

אזי יראו עינינו. יגל וישמח לבנו. בבנין בית מקדשנו.
ושם גדליק המנורה: תם

סי' חיים ד.

חשתי ולא התמהמהתי בתנומות. ולבית אל הנה
קמתי בזממות. לפניו פי פציתי. לו כי קוה

קויתי ה'. לישועתך קויתי ה':

יראה רעד ואימה יבא בי. נפלה עלי תרדמה בחובי.
אך במו פי אתחנן לאל אולי יחנן ה'.

לישועתך קויתי ה':

יה יודע מסתרי שמרני. מאזין כל אמרי ענני. מחטאי

טהרני לך אני רפאני ה'. לישועתך קויתי ה':

מה בצע כי אתנפל ננרך. אם אוסיף צור לחלל
אמריך. האעלה מרפא לצירי. זכרנו ופקדנו ה'.

זכרנו ורחמנו ה'. לישועתך קויתי ה':

ה.

קבל תפלתי של בוקר. האל חוקר. עיני תמיד אל
ה'. כפר כל חטאות נעורי. וזכור לי כל זכות

אבותי. האל חוקר:

נאקת עני ואביון. וגם צעקת עיר ציון. ברחמים

ישוב ירון. האל חוקר:

מבטחי בה' הייתי. וגם לישועתך קויתי. לך לילה

ויום הייתי. האל חוקר:

יבא משיח הגואל. עמו אליהו ומיכאל. בימינו יבא

הגואל. האל חוקר:

אברך

אברך את שם ה'. הנעלם מכל נמצא. ואקוה חסדו
 כל ימי. על כל טוב אשר עשה. (נתן לנו את
 התורה. לזכותינו רצה. ומרוב כל חטאותינו. נתנו
 למשיסה. משלו בנו כל אויבינו. הן לריב והן למצה.
 שברו כל עצמותינו. כקגה הרצועה. והאל ברוב
 חסדיו פניו לעמו נשא). (בשבת ידלג כל זה ויאמר)
 (נתן לנו את השבת לזכותינו רצה) ובחסדו ישלח
 לנו. את משיחינו במרוצה. עמו אליהו הנביא. לקיים
 את המשא. אברך את שם ה'. הנעלם מכל נמצא:

אברך את ה' אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי. שויתי
 ה' לנגדי תמיד כי ממנו בל אמוט. לכן שמח לבי ויגל
 כבודי אף בשרי ישכון לבטח. כי לא תעזוב נפשי לשאול
 לא תתן חסידך לראות שחת תודיעיני אורח חיים שובע
 שמחות את פניך געימות בימיך נצח. מי יתן מציון וכו' :

+ ך

סי' שמעיהו

אודה לאל לבב חוקר. ברן יחד כוכבי בוקר:
 שימו לב על הנשמה. לשם שבו ואחלמה. ואורה
 כאור החמה. שבעתיים כאור בוקר: אודה
 מכסא כבוד חוצבה. לגור בארץ ערבה. להצילה
 מלהבה. ולהאירה לפנות בוקר: אודה
 עורה נא כי בכל לילה. נשמתכם עולה למעלה. לתת
 דין חשבון מפעלה. ליוצר ערב ובוקר: אודה
 ימצאנה מקושטת. מזכיות ובתוספת. כמו כלה
 מקודשת. תמיד בבוקר בבוקר: אודה
 הנאמן

יגל' יעקב

הנאמן בפקדונו. יחזירנה לו כרצונו. איש לא גוע
בעונו. ויהי ערב ויהי בוקר: אודה
והחיו העניה. יחידה תמה ונקיה. ואשר נפשו לא
חיה. איך יזכה לאור הבוקר: אודה
נועם ה' לחזות. נזכה ובשנה הזאת. בשמחות תחת
רגזות. בוקר תשמע קולי בוקר: אודה תם

ז.

בזכרי על משכבי זדון לבי ואשמיו. אקומה ואבואה
אל בית אלהי והדומיו. ואומר בנשאי עין בתחנוני
אלי שמיו. נפלה נא ביד ה' כי רבים רחמיו:
לך אלי צור חילי מנוסתי בצרתי. כך שברי ותקותי.
אילותי בגלותי. כך כל משאלות לבי ונגדך כל
תאותי. פדה עבד לך צועק מיד רודיו וקמיו: נפלה נא
ענני ה' ענני בקראי מן המצר. ויודע בעמים כי ידך
לא תקצר. ואל תבזה ענות עני צועק מתגרת
צר. אשר פשעיו לך מודה ומתודה על עלומיו: נפלה נא
מה יתאונן ויאמר מה ידבר ויצטדק. יציר חומר אשר
תשוב גויתו כאבק דק. מה יתן לך אלהים כי
ירשע וכי יצדק. הלא מליו ומפעליו כתובים בספר
ימיו: נפלה נא

בעוד לילה לך קמו עבדיך במהללם. קנה עדתך
כימי קדם קדוש יעקב גואלם. וינשא האל
עושה השלום במרומיו: נפלה נא
למתודה חטאתיו. ומודה על רוב אשמיו. אשר בהבל
שנותיו

שנותיו. כלו ביגון ימיו. צועק מצרותיו. ומבין תגרת

קמיו: נפלה נא

מהיותי משכתי. בחבלי השוא עוני. לכן שבת
ונחמתי. כי לא אדע יום דיני. ושאר

הקרבותי. ונסכתי מי עיני. אולי ירחם קוני כי לא

כלו רחמיו: נפלה נא

שדי גילי צמקו. ואינק רוש פתנים. ומי עיני שחקו

מעוז כאבי אבנים. ורחמי אב רחקו. ולא חמל

על בנים. ואלי יתאפקו. המון מעיו ורחמיו: נפלה נא

הביאני בבור לבאים. והנחלני קצפו. ונשכחתי

בבית כלאים. ושבעתו בים זעפו. בכל יום

ארד פלאים. והוא האריך לי אפו. השכח חנות אל

אם קפיץ באף רחמיו: נפלה נא תם

ח.

סי בנימין חזק

בת אהובת אל קמה בשחר. תתלבן אודם כתמה

כצחר. שיר לך מהללת. למנצח על אילת השחר:

נדדה שנת עינה גוברת. ולבקש על עונה שוחרת

צועקת על חטאתה. שופכת בדמעתה עתרת: שיר לך

יושבת ברוב פחדה כי חטאה. לובשת סות חרדה

לך קוראה. עורכת תשובתה. אולי ממשובתה

נרפאה: שיר לך

מידי עלותה בית אל לתפילה. אביר גואל ישראל

מחול לה תשא את חטאתיה. וברית מאבות

יה. תזכור לה: שיר לך

יגל יעקב

נורא אתה שועתה הקשיבה. את ריבה מצרתה אל
ריבה. רחם נא את עם אביון. גם ברצונך את

ציון המיבה : שיר לך

חון תחון על בניך לך שבים. ובפחד לפניך נצבים.
יראים עת יקראו. לדין כי על כן באו נכאבים : שיר לך
זכור תזכור רחמים יום הדין. הפר כעס וזעמים
עת תדין. ליראיך ולחושבי שמך המה יושבי

על מדין : שיר לך

קרב לי שנת גואל ופדני. על מי מנוחות האל
תנחני. וזכור לי זכות איש תם. על לבך כחותם

שימני : שיר לך

אם עונות תשמור לי למשא. ראה צורי גואלי איך
אשא. לא אוכל שאת עלי. אבל רע מפעלי אל

תשא : שיר לך תם

סי' אני אברהם חזק . לחן יירמיקירולה מימאדרי
אם פגע בכך האי מנוול. חיש וזכור לו יום המות.
יום תשכון משכנות עול. ארץ חושך וצלמות. אל
יבטחך בן אנוש. שהשאול לך בית מנום :

נצב שטן לרגלים. חרב חדה בידים. אדם יראה
לעינים. חמת מלך מלאכי מות : אל יבטיחך

יראה הבית אש אכלו. מאש מלבושיו ומעילו. מלא
עינים על כלו. ולו הכין כלי מות : אל יבטיחך

אז ירעד רעד בראותו. כוס פניו באדרתו. רוצה לברוח
מאתו. ולסור ממוקשי מות : אל יבטיחך

בכל

ה יגל יעקב

בכל מקום אשר יברח. השטן אצלו יארח. אז בקול
מר צועק יצרח. אפפוני חבלי מות : אל יבטיחך
רוחו ימסור וגויתו. בראות כי אבדה תקותו לא יועיל.
עוז וממשלתו. אין שלטון ביום המות : אל יבטיחך
הן דנין לו שבעה דינין. חולפין עליו שבעה עידינין. דין
שאחר מות דנין. מוצא אני מר ממות : אל יבטיחך
מכה יכה איש ליצרו. כל זה יזכור ביום גברו. יום
שיאכל בדי עורה. יוכל בדיו בבור מות : אל יבטיחך
חזק בדת כי היא סתרה. לא בהון כי אינו עזרה. לא
יועיל הון ביום עברה. וצדקה תציל ממות :

אל יבטיחך תם

יוד.

סי' יצחק

מה לך יצרי תמיד תרדפני. ולאויב לך כל יום
תחשבני :

יום ליום תטמון חנם פה יקושים. עד אשר תוך פה
מוקשך תלכדני : מה לך
צר ואויב לי אתה מנעורי. תחרוק עלי שן ותשטמני :

מה לך

חשבה נפשי לנשות אחריך. כי בצל ירך מצר
תצרני : מה לך

קדמו עיני לבכות באשמורות. כי בעב סכות
ותרדפני : מה לך

אם אדמה כי תהיה לי לעזרה. וביום צרה אקרא
ותענני : מה לך

צוף

(ב)

יגל יעקב

צוף דבש אמרי נועם חכך לי. הן בחבה עד דכא
תמשכני: מה לך תם

סי' אני אברהם שמואל לך יא. לחן דורמיינדו איסטה
אראה יומי הוא מתרחק. והפועלים עצלים. ובעל
הבית דוחק. השוכר את הפועלים:

נתון בי יצרי אכזרי. מתגבר כאש אוכלת. אוי לי
מיצרי ויוצרי. שנים אוחזים בטלית:

יצרי גוזר אקשיב קולו. יוצרי מזהיר לי אזהרות.
מה יעשה איש אלה לו. שני דייני גזרות:

אש אויר מים אדמה. כלם ביצרי דבוקים. ארבע
יסודי במהמה. ארבע אבות נזיקין:

בראותי נפש כסותה. תהיה מרה באחריתה. כי היא
אחר יצרי הלכה. נערה שנתפתתה:

רצתי לקום בהשכמה. יצרי יעצני עצות. תישן על
מטה נעימה. תפלת השחר עד חצות:

הוכחתיו על רוע נאמו. והוא בתוכחתי יקוץ. דוממתי
לפניו כמו. מי שאחזו קורדיקום:

מול יצרי אין אני יכול. ברוב טענות ומלין. אקרא
בתורת אל כי כל. כתבי הקדש מצילין:

שמעתי ותרננו בשני. בעת על לכבי אעיר. יום יטרוף
נפשי ששני. הכונס צאן לדיר:

מר לי כי אין ידי לאל. מצוק יצרי ראש פתנים. מה
אעשה כי יקום אל. השוכר את האומנים:

אזכר לילי ויומי. אשים יום מיתה לפניו. כי לא
במהרה

במהרה הוא חוטא מי. שמתו מוטל לפניו:
אלה עצותיו מאסתים. לרדוף אחר המותרות. יועץ
קח חזקת הבתים. בורות שיחין ומערות:

לא אבחר דירה תחתונה. מעץ ואבן בנויה. אקנה
בית דירה עליונה. הבית והעליה:

לבי אעיר מתנומות. אשחר אל ולא אלין. כי שוחרי
על עולמות. יש נוחלין ומנחלין:

נפשי ולבי שניהם. דרשו לאלהים בתשובה. כל
ישראל יש להם חלק לעולם הבא: תם

סי' יעקב יב.

על משכבי בלילות. אויתי במיטב רחשי. לחזות
בנועם קולות. את שאהבה נפשי: על משכבי

יושב שחק ובורא כל. האל העונה בצר. ידעתי כי
תוכל כל. וכי ידך לא תקצר. ולהושיע אין

מעצר. האל העושה גדולות. ושומע תפלות. אליך
צמאה נפשי: על משכבי

עיני תמיד אל ה'. כי הוא מרשת רגלי יוציא. ואשא
את פני. ירפא שברי ומחצני. אומר לה' מחסי.

ממתעולל עלילות. אתה מאיר אפילות. הוציאה
ממסגר נפשי: על משכבי

קשת נתת בענן. לאות ולזכור ברית. כן תשים פרי
רענן. עמך שם ושארית. מגיד מראשית

אחרית. תתברך במקהלות. ושומע תהלות. הצילה
מחרב נפשי: על משכבי

יגל יעקב

בנים בשמך קראו. במעמד הבוקר. אל נזה ביתך
קמו באו. יוצר אור בלי חקר. חנון ורחום כל
חוקר. יום ליום ובלילות. יחידתי במצולות. אל אל
קותה נפשי: על משכני תם

סי' שלמה יג.

ה' בוקר אערוך לך. גם בוקר תשמע קולי בחסדך:
שמע קולי יושב שמים. ערב ובוקר וצהריים. לך
נשאתי לב גם עינים. וברוב חסדיך אבא בתיך:

ה' בוקר

לבי סחרחר עזבני כחי. כי אזכרה חסאתי ברוחי.
לכן יראתי איך אבא בארחי. אשתחוה אל היכל

קדשיך: ה' בוקר

מי יתן לי אבר כיונה. מפחדך אעופה ואשכונה.
אם אסק שמים שם אתה מעונה. ה' נחני בצדקתך:

ה' בוקר

הללי נפשי לאלהים תמיד. לב לשון קשור בפתיל
צמיד. הוא יוצר הכל והכל מעמיד. הוא עשך

ויכוננך: ה' בוקר תם

סי' שלמה יד.

שחר אבקשך צורי ומשגבי. אערוך לפניך שחרי וגם
ערבי: שחר

לפני גדולתך אעמוד ואתבהל. כי עינך תראה כל
מחשבות לבי: שחר

מה זה אשר יוכל הלב והלשון לעשות ומה כחי

רוחי בתוך קרבי : שחר

הנה לך תישב זמרת אנוש על כן אודך בעוד תהיה

נשמת אלוה בי : שחר תם

בקשה ע"ס א"ב מו .

דודי ירד לגנו לרעות בננים. להשתעשע וללקוט

שושנים. קול דודי דופק פתחי לי תמתי שערי ציון

אשר אהבתי :

אליך דודי נפשי אשא. איך אשת נעורים היאגרושה.

מאז הייתי על לבך חרושה ועתה המלכת אשת

זנונים :

בתי אל תפחדי כי עוד אזכרך. ומארץ רחוקה אקביץ

פזורך. עוד אבנך ונבנת ביופידך ודהדדך. וגם

אמנה את אחותי :

גדל כאבי כל עת אזכרה. איכה שפחה תירש גבירה

והיא עתה מתנכרה. בשמחת עולם ונטעי

נעמנים :

דעי כי אחישנה עת רצון. ותשאבי מים חיים בששון

אשלח גדי עזים מן הצאן. אל ארץ גזרה ביד

איש עתי :

הההה אדוני כי בזיתני. ומשמים ארץ שעיר השלכתני.

ביום קרה העדה בגד יעטני. ואשר ביתי היה

לבוש שנים :

ואלבישך רקמה ושש אחבשך. ומשבצות זהב על

לבושך

יגל יעקב

לבושך. ועטרת תפארת תהיה בראשך. ועל כל

כבוד יפה את רעיתי :

זר טמא היכל קדשי. בני ציון היקרים לנבלי חרשי.

ערו ערו יסוד מקדשי. עברו על נפשי מים

הזדונים :

חיץ יפלח סגור לבבם. תחת הנחושת אביא זהבם.

בניך מרחוק יביאו על גבם. עתרי בת פוצי

יובילון מנחתי :

טהור. אתה לא אל חפץ רשע. עד אן לא תהיה

צדיק ונושע. תשוב ותלבישני בגדי ישע.

מעיל צדקה ורוב פנינים :

ידידות נפשי מה תתאונני. צדקך גם אהבתך לא

נפלאת מני לכן מיום גלותך נודתי אני.

כצפור נודדת עזבתי את ביתי :

כלום יש הנאה מבשר חמורים. כי תשכח אהבת

אשת נעורים לחצוב לך בורות כולם נשברים.

ואין בהם מים אך ראש פתנים :

לכן הצדיק אבד עקב נפילתך. וימיני הושב אחור

מרום אהבתך. לא נכנסתי בבית מיום גלותך.

לבל אראה ברעתי :

מלכי קנא לכבוד שכינתך. בעלונו אדונים זרים

זולתך ובמקום מקדשך ונחלתך. שמו האשרים

והחמנים :

נקם אלכש ושלהבת יה. ואשרוף בית עשו ובית

המצריה

יגל יעקב ח

המצריה. אשכיר חצי מדם חלל ושביה ותהי זאת
נחמתי :

ספיק אבנה ושעריך ארים. ויסדתיך סביב סביב
בספירים. ושמתי כדכוד שמשותיך מאירים
ובני היצהר על ראש גיא שמנים :

עורי עורי לבשי בגדך ציון. כי בניך אגאל עני
ואביון. עורי דברי שיר בבנין אפריון. השמעני
קולך תחת אהבתי :

פני אל תשורי מראש אמנה. עין תשורך מראשית
השנה. וחמש הידות אליך למנה. כן דודי ברוך
בין הבנים :

צוף דבש יזוב אמרתך ושיחך. תשכח ימיני אם
אשכחך. ולהעלות תמיד על רצון מזבחך על
משכבי בלילות בקשתי :

קולך שמעתי מחמד עיני. אשאל מנשיקות פיהו
ישקני. ובימין חשקי תחבקני. נגילה בנאות
דשא ומעין גנים :

דעי לכה נשכימה לכרמים. שם אתן את דודי לך
אהבת עולמים. כאח לי אשקך נגד כל העמים.
אנהגך אל בית אמי ואל חדר הורתי :

זפתותיך כלה צוף יזובון. ועיניך יונים לב יטיבון.
שני שדיך רצון ישאבון. שפע חסדי דוד
הנאמנים :

תבענה שפתי כי אזמרה לך. ידידות נפשי ולבי אחרך
הלך

יגל יעקב

הלך. אהבת נעורים זכרתי לך. לכן בואי שכבי עמי
אחותי:

מור ואהלות בגדיך. נרד וכרכום שמניך. צרור המור
בין שדיך. פאר וכבוד כל עדתי:

תען לשוני שיר בסוד ישרים. עת ישמח ישראל עם
אשת נעורים. והיכל תוסד בראשההרים. בשערי

ציון נעוף כיונים:

חלו גבורי כח אחי ולאומי. יומם ולילה לאל אל
תתנו דמי. יבנה ציון ויכנס נדחי עמי. מארבע

כנפות אל בית חמדתי:

כבוד ה' בתוכה למופת ולאות. האש חומה ארוכה
סביב להראות. נא חיש גאלנו אדון הנפלאות.

הושיעה ימינך בירח האיתנים: תם

שז.

אתה בן אדם גם רוח. בטן מלא סיר נפוח. על מה
לבך בטוח. חל להיות גבור בארץ:

אומברי אינקי טילוקונטיינים. קי טאנשו סובירבייו טיינים.
פארה מיינטיס די אונדי ביינים. קיטו פיין פולכו אי

טיירה:

זכור תזכור ראשיתך. מסרחון טפה גלמך. איך תשת
עלי כפיכה. כמלך על כל הארץ:

איסקונ'ה אי מיטי טינו. בוראג'ו סין ביכ'יר בינו. גון טי
פיידראס די איל קאמינו. גי קארירה די לה טיירה:

אם קנית הון ועושר. מי יודע אם ביושר אף
כי

כי לך שעת הכושר. חיש תכחד מן הארץ:
 גון קוראם פור דימאזיאם. פאטראנייאם אי פ'אנמאזיאם
 טודו אים מואזים באזיאם לוס ביסייום די לה טיירה:

אם גופך רב כביר כח. לך מנגד בן מנוח. כי גם
 הוא סופו זנוח. הלך דרך כל הארץ:

סיטי פינסאם קי אידים אלגו. קי לה בידה בה די לארגו.
 ייו מיסו ייו מי לו באלגו. קידימי אים טודה לה טיירה.

אם חכמתך נגדלת. מה יקר ממך קהלת. אף גם
 זאת לא לו תועלת. כי נשא אותו הארץ:

אינקי באם אינביליקאדו. קון איסטי מונדו אינקאישקאדו.
 איל טי ייבארה אינגאנייאדו. אסטה קי טי דארה אין טיירה:

אם בניך מה עצמו. כשתילי זיתים נעמו. פתע
 פתאום הם יסתמו. על חטא תבלעמו ארץ:

סאביטי קיטי אינגאנייה. טי סונבאי קון פאטראנייה. קיטה
 טו איסטה לאנאנייה. אי ביראם לוקי אים לה טיירה:

לא תהיה דעתך מזיח. כי הצור עליון משגיח. גם
 לכל עושה שליח. אף ברומש על הארץ:

אאיל ביבו לי פאריסי. קואנטו מאס בה מאס קריסי. סופיטו
 סילי אנוג'יסי. איסי לי איסקוריסי לה טיירה:

לא תרבה להיות כורע. כי כל המוסיף גורע. ולכל
 עת אוהב הרע. להיות גוי אחד בארץ:

סי איסטאם אין גראדואלטו. מימברה אילדיאה דיל קיבראנטו.
 אלאם ביזיס דה און סאלטו. דילום סילום אלה טיירה:

לא תקום לא תמור פשע. כי בינך בין מות פשע.

יגל יעקב

אף סבת עכוב קין ישע. רעת האדם בארץ :
סי איסטאס אין באשו סואילו. טומה פארה מי קונסואילו.
קי קי בייני די איל סילו. קינו אריסיבי לה טיירה :
לא תשמע דברי צלמות. הוא שטן הוא מלאך המות
כי יובילך בית עז מות. שחת מתחת לארץ :
פור ביינים טומאס אינוזו. טודו אים און טראנפאטונו. קון
קי מוסי ארטה איל אוזו. קון און פוניאדו די טיירה :
עד מתי נפשך נרדמת. הבט יום תהיה שוממת על
יד זר חרב נוקמת. החוי יושב הארץ :
טאנשו גראנדי קומי ג'יקו. טודוס סי מיזוראן קון און פיקו.
בייזו מוסו פרוכי ריקו. אטודוס קוכרי לה טיירה :
עד תטהר מצאת סחי. שבעה עידנין מדחי. עת
צאתך אל בית השחי. כך נגעי אדם בארץ :
אין ביבו קומו איל איספיוזו. גון איי קין קיפה אין סופיליוזו.
קאזאס קון גראנדי אפאריזו. קי גון אכאסטיסי לה טיירה :
עד בא כת מלאכי שבר. שוטי אש סביב כל עבר.
לדון דין חבוט הקבר. עין רואה בבנות הארץ :
קאמאריטאס די טריס אלטוס. פאנוזיס פור קואטרו
קאנמוס פ'ארפ'וריס קייסיס אי פלאטוס.
די פלאטאס די אינגלי טיירה :
עד בטנך הנה נבקעת. תשתה כוס חמה קובעת.
וכמו מחט דין תולעת. שרץ שורץ על הארץ :
פינשורייאס פלוריס מאנסאנאס. קלאביאינאס אי
ארטאנאס. פור קואטרו פארטיס בינטאנאס.
קי סי ביאה מאר אי טיירה :
אהבת

אהבת כל דברי בלע. על כן תנפץ אל סלע. אוי
נפשך תוך כף הקלע. נע וגד תהיה בארץ :

קואנדו סי אסירקה לה מואירטי. איןנאדה גון פארה מיינטי.
איל די טודו סי אריפיינטי טודו לו פאריסי טיירה :

תפתה ערוך בור בלוע. תשבר דר על מבוע. שם
תשב מוכה נגוע. אש לוהט מקצוי ארץ :

איל קידה קואירו איגואיסו. אין קאזה פור אינטרופיסו. סינקו
טאבלאס אי און יינסו. אי קואטרו פיקוס די לה טיירה :

לימי קדם שא נא עינים. על כל עושי רשעתים.
כוס פורענות שבעתים. וימחו מן הארץ :

איג'אדו אין לוגאר איסטריג'ו. טיזו קומו און פאלו דיריג'ו.
לה בוקה סירקה איל פיג'ו. או פור קוביירטה לה טיירה :

תשוב תראה משפט צדק. גלגולים לבנות כל בדק.
אף דומם אף צמח חדק. עוף כנף כל חיתו ארץ :

איל קי פינסארה אין איסטו. אי לאס פינאס טודו איל
ריסטו. איל גון פיקארה טאן פריסטו. טיירה סו

קוראסון טיירה :

איכה תקח פה שום טעם. אחר כי עברה וזעם.
שמור לך את הולם פעם. עזוב משמני ארץ :

דישימוס די איסטוס לודוס. רוגימוס אאיל דייו טודוס. אגה
מאנירה אי מודוס. אי מוס ייב'י אמואיסטרה טיירה :

דרך שקר הסר בער. ותחדש נפשך כנער. דום לאל
כי יפתח שער. פתח טוב מקדמי ארץ :

אי אאיל לו סירבירימוס. קרבנות אלייגארימוס. קאנטאר
גואיב'ו סינטירימוס. די ארינקון דילה טיירה :

אשריך

יגל יעקב

אשריך אם לב תכניע. רום על לשחקים תרקיע. דור
ודור מהר תושיע. מארבע כנפות הארץ :

די ב'ירמוס קון גראן קונסואילוס. סי אינקאנטאראן טודוס
לוס פואיב'לוס. אליגראסיאן לוס ס'ילוס. אי אנוואר
סיאה לה ט'ירה :

יז.

דיב'רמי קון פ'זאירסה פוקה. אין קארגאדו די פ'אטיגה.
טומי ג'ופליט אין מי בוקה. אי אורדיני איסטה קאנטיגה :
איז'ו די אומברי קונטינידו. קי פ'דריסטיס איל סינטידו. סוב'רי
גוב'י ב'אס סוב'ידו. קוטו גראנדי דילה ט'ירה :

טורפי אינלוקיסידו. קי סוס טאן אבוריסידו. קי טי טיינים
פור ב'אלידו. קי טו פ'ין פ'ולב'ו אי ט'ירה :

סי טודה איסטה אלטיג'ואיזה. אים פור לה גראנדי ריקזה.
סירקה מורה לה פרוב'יזה. קאמינאנדו ב'ה פור לה ט'ירה :

סי אין טוס באראנאניאס. איסטאס סון גראן לוקוריאס.
פור שמשון לייא מילדאריאס. קי איזו טינבלאר לה ט'ירה :

סי קון סינטייה טי קריסיסטיס. אי קון אייה אינב'יזייסיסטיס.
פור קהלת לייא אואיסטיס. סו גראן פ'אמה אינלה ט'ירה :

סי טוס איזוס טימירחוס. ליינוס די ליי אי גראסייחוס. ווי קי
קון און באטיר די אוזוס. קומיר לוס פואדי לה ט'ירה ,

ווי די סובירב'ייוס פ'אלסאדורים. ייב'אראן מונג'אס דולורים.
די לאס סוס גראן פ'ידורים. סי אריסינדיראן אינלה ט'ירה.

נון מוג'יגואיס אומיארטי. טודו אים פ'אלסיאה איארטי אונה
טינגואה אינדיספארטי. אבוריסידו אין לה ט'ירה :

קואנטו

יגל יעקב יא

קואנטו בואינו איס לה פאסינסייה. קי איל ביינגאר גון
איס סינסייה. אי גון גואדרים מאל קירינסייה אה
דינגונו דילה שיירה:

גון טידישים סונבארטי. דיטו יצר קי איס מוי פואירטי.
בושקאנרו טיביה לה מואירטי. אה אראנקארטי דילה
שיירה:

אסטה קואנדו באס אדורמיסידו. דיל טו יצר סונבאידו.
באס קון איל אינביביסידו. פאסיאנדו פור לה שיירה:
סיירטו קי אסוביין סודורים. די פינסאר סיטי דולורים.
אי קומו קידה מאס סאבזורים. אין לוס ביסיוס
דילה שיירה:

מזיקים טורגאן אי סאסאן. אין איל קבר לו אבאשאן.
לה שריפה לי דיספידאסאן. אי אה פידינטה לה
שיירה:

ווי קי פואירטיס דאניאדורים. קון סאסאן אי מאס דולורים
ארונגיאן אלה אלמה קון פולורים. אסטה קאבז דילה
שיירה.

די גיהנם קי קיטי דינה. איס די לייבאר מונגיה פאטיגה.
פואיגו אי פילאמה מוי אנטיגה די אנטיס די
סיאיר לה שיירה:

קומו בושקאריש ריפחו. אליגריאה גוסטו אי גחו: סו קאבז
איס די סיראר איל אוזו. אי פודרירסי אין לה שיירה:

איל גלגול גון איס קוזה פוקה. לידאן אביביר לה טוקה
חי דומם איל סי טרוקה. אי ריבואילטו ביה
אין לה שיירה:

יגל' יעקב

אדיין גראנדי מי ארוגאמוס. די דיאה אי די נוג' מי
מירסיאמוס. קי פריסטו מוס אקווגאמוס. די קואטרו
פארטיס דילה מיירה :

יח.

יה צר עולם עליון. הארץ על ימים ולבנון אפריון.
הכל ששת ימים ומלאכתן אז נחה. בשביעי
לשלומים. יום שבת ומנוחה. אל חי העולמים :

יד תפתח בששי. הבוקר אור לקנות. ובתרגום גם
רש"י. הפרשה לענות. הכן כל מרקחה. בגיל
ובנעימים : יום שבת

מהר ונלח שער. צפרנים תטול. פן תסתכן תבער.
צרים רעים תקטול. תטבול בבלי שכחה. לכבוד

שבת תמים : יום שבת

יאר נפשך לפנים הרוח ונשמה. ארבעה. ולבנים.
דע ולבוש בחכמה. נא הוצא מלתחה. יסוד וכמו

רמים : יום שבת

אל שולחן בצפון. אור נר נכחו ידרים. לבית טוב
תצפון. המטה לזכרים. יוצק דור נרתחה מצות

מים חמים : יום שבת

מנחת ערב תשמור. צא השדה מעלה. פה תפתח
במזמור. צפה לקראת כלה. הבו קולות

שבחה. באי חמדת ימים : יום שבת

אור רב שלהבת יה. הקוצים נסתרים. יגדל למשוש
קריה

יגל יעקב יב

קריה. האורות מזהירים. יה על עמך זרחה. ובאורים
ותומים: יום שבת

שמור ערבית נאדר. על צלמו כדמותו. בכל הוד
גם הדר. ויכילו עדותו. מעין שבע כחה חסד
וברחמים: יום שבת

קידוש היום עולה. דעה בינה השכל. הן עב תגמור
לה לה. על שולחן בה תאכל. בהדס מוליד
ריחה. זה לחם במרומים: יום שבת

ולכבוד ליל שבת. הכן בשר דגים. עם אשה בן גם
בת. תרבה כל תענוגים. ובמשאת וארוחה.
ובמשתה מטעמים: יום שבת

צדק תהיה אתך. אם תרים קול. רינה. עת דודים
הן עתך. תפרח כשושנה. יפקוד נוה שמחה.
בנים ומחוכמים: יום שבת

יום קדוש בן נוסף. שחרית העם מודים. תורה מקרא
ומוסף. במקום בינה דודים. ונטלתני רוחא.
מקיפים ופנימים: יום שבת

תוך קדושא רבא. וסעודת עתיקא. קול דודי הנה
בא. מציץ בי בתשוקא. יורד עוז מבטחה.
ובסודות נעלמים: יום שבת

דת נתן אל נוצר. למלאכות טל יורה. זרע חורש
קוצר. עמור או דש זורה. גם בורר לטבחה. טוחן
הן לו דמים: יום שבת

ובריקוד ובלישה. חייב אף האופה. גוהו חרבו קשה.
גם

יגל יעקב

גם המלבן נספה. רוח נופין נמחה. ולצובע אימים :
יום שבת

דין קשה לטווח. מיסך עושה נירים אורג גם לו
מדוה. פוצע תמרורים קושר ירד שוחה. מתיר
עם קרדומים : יום שבת

התופר או קרע. הצד גם השוחט. יכלו בפגע רע.
המפשיט גם בו חטא. עיבוד כי בו מלחה.
שרטוט כולם מומים : יום שבת

וממחק או חתך. כותב דו אותיות. תדרוך בהם
קשתך. מוחק לתחתיות. כי נפשו כסוחה.
מצא את הימים : יום שבת

הרי אלו אבות. גם במ תולדות הרבה. כולם הם
תועבות. ושבות גם כן תאבה. גם לא תרבה
שיחה הזהר בתחומים : יום שבת

קום אחר שתשן. כי זו היא עת רצון. חדש פרח
שושן. הרחק אנשי לצון. כי רעוא די מצחה.
עובר אורחות ימים : יום שבת

טוב שלש סעודות. יום יום יהיו גנון. מגוג מלפידות.
גם מן חבלי ינון. לגדולה ולמשחה. וזעיר שם
לשלמים : יום שבת

נועם סוכת שלום. יד שם טוב מבנים. תזכה מאל
עילום. זכור שמור דינים. נחלה בבלי קרחה.
ולעולמי עולמים : יום שבת

חזק מהר גואל. בזכות שומר שבת. הורק על ישראל.
שפע

שפע אלפים בת. נס יגון ואנחה ותשלם נחומים:
יום שבת

סי' אברהם ימ.

אגדלך אלהי כל נשמה. ואודך ברוב פחד ואימה
ואימה:

בעמדי תוך קהלך צור לרומם. לך אכרע ואכוף ראש
וקומה וקומה:

רקיעי רום הלא נטה במבטא. והארץ יסדה על
בלימה בלימה:

היוכל איש חקור אל סוד יוצרו. ומי הוא זה בכל
קדמה וימה וימה:

מרומם הוא על כל פה ולשון. אשר הפליא ועשה
כל בחכמה בחכמה:

ויתגדל בגוי קדוש ועליון. ויתקדש שמייה רבא
בעלמא בעלמא:

כ.

אדון עולם אשר מלך. בטרם כל יציר נברא. לעת
נעשה בחפצו כל. אזי מלך שמו נקרא:

ואחרי ככלות הכל. לבדו ימלוך נורא. והוא היה
והוא הוה. והוא יהיה בתפארה:

והוא אחד ואין שני. להמשילו להחבירה. והוא
ראשון והוא אחרון. לכל חומר ולכל צורה:

בלי ראשית בלי תכלית. ולו העוז והמשרה. בלי
ערך בלי דמיון. בלי שנוי ותמורה:

בלי (ד)

יגל יעקב

בלי חבור בלי פירוד. גדול כח והגבורה. והוא אלי
וחי גואלי. וצור הבלי ביום צרה :

והוא נסי ומנוסי. מנת כוסי ביום אקרא. והוא רופא
והוא מרפא. והוא צופה והוא עזרה :

בידו אפקיד רוחי בעת אישן ואעירה. ועם רוחי
גויתי. ה' לי ולא אירא :

במקדשו תגל נפשי. משיחנו ישלח מהרה. ואז נשיר
בבית קדשי. אמן אמן שמו נורא : תם

כא.

סי' שלמה

כל ברואי מעלה ומטה. יעידון יגידון כולם כאחד.
ה' אחד ושמו אחד :

שלשים ושתים נתיבות שבילך. וכל מבין סודם
יספרו גדלך. והם יכירו כי הכל שלך. ואתה

האל המלך המיוחד : יעידון

לבבות בחשבם עולם בנוי. ימצאו כל יש בלתך
שנוי. במספר במשקל הכל מנוי. כולם נתנו

מרועה אחד : יעידון

מראש ועד סוף יש לך סימן. צפון וים וקדם ותימן.
שחק ותבל לך עד נאמן. מזה אחד ומזה

אחד : יעידון

הכל ממך נזכר זכור. אתה תעמוד והם יאבדו אבוד.
לכן כל יצור יתן לך כבוד. כי מראש ועד סוף

הלא אב אחד : יעידון יגידון כולם כאחד. ה' אחד
ושמו אחד : תם

ובתורתך

יד יגל יעקב

ובתורתך ה' אלהינו כתוב לאמר. שמע ישראל ה'
אלהינו ה' אחד. ונאמר וידעת היום והשבות
אל לבבך כי ה' הוא האלהים בשמים ממעל ועל
הארץ מתחת אין עוד :

שיר למעלות אשא עיני וגו', שיר המעלות בשוב ה' וגו'.
אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן וגו'.

תמו ונשלמו הבקשות. שבח לאל עושה חדשות :

פזמונים ושירות ותשבחות מלוקטים מהרב
נעים זמירות בישראל כמוהר"ר ישראל
נאג' אר זלה"ה. וגם פיוטים אחרים אשר
נתיסדו מחדש. חברנו את האהל להיות
אחד :

מאקאם ראמש

סי' ישראל א.
יה אל צורי רפא צירי. הקשב ושמע דברי שירי.
במהרה תבנה את עירי. צור גואלי. יום אקרא
מהר ענני :

שועתי מהר הקשיבה. ברצונך ציון הטיבה. חנני
גם ריבי ריבה : צור גואלי
רחום קרב קץ חזיוני. כי מיחל כלו עיני. הייתי חרפה
לשכני : צור גואלי

אורח

יגל יעקב

אורח חיים תודיעני. מכל צרה הצילני. משונאי

כי אמצו מני: צור גואלי

לישועתך יה קויתי. אל אבוש כי בך חסיתי. אנא

קרב קץ פדותי: צור גואלי

בא יבא מלך משוח. אויבי אז ידכא ישוח. ולשוני

רינה תשוח: צור גואלי תם

ב.

סי' ישראל

ידעתי גואלי חי. אליו אריד בשיחי. מתי יקבוץ

נדחי ידידי. אל אהלי אפדנו:

שכחני תוך מכמור. ואני בריתו אשמור. ישוב

שבותי יגמור. בעדי. תסעדני ימינו:

רב לי אעמוד משתאה. נשבר לבב ונכאה. בעוד

אביט ואראה. לנגדי. צר כאריה דמיונו:

אויבי יעלה ויצלה. ואני נתעב ונאלח. לא ישקוט

עד יפלה. כבדי. ישלח בי חרונו:

לבי מאד סחרחר. מזעוק גרוני נחר. עורי מעלי

שחר. שודדי. רדה עלי בגאונו: תם

סי' ישראל ג.

ידך גלה. דוד מחמד עיני. די נדוד די. בין שדי

שוב שדי שוב. דוד מחמד עיני:

ומבית כלא. הוצא עם עני. די נדוד די:

ציון תמלא. הודי וגאוני. די נדוד די:

חסדך הפלא. ובנה משכני. די נדוד די:

שברתי

יגל יעקב זו

שברתי יום יום לצאת ממצר. די נדוד די. בין שדי
שוב שדי שוב. דוד מחמד עיני :

יחלתי פדיום. עת אזרח כצר. די נדוד די :

שוב ידיך איום. ובנה עיר מבצר. די נדוד די :

אל צר כל נוצר. הפק רצוני. די נדוד די :

ריבות שפתי. צורי הקשיבה. די נדוד די. בין שדי
שוב שדי שוב. דוד מחמד עיני :

וראה צרותי. וריבי ריבה. די נדוד די :

ואת ימותי. כאז המיבה. די נדוד די :

אלך ברחבה. בדביר מכוני. די נדוד די :

אל תל תלפיות. שוב צור משגבי. די נדוד די. בין שדי
שוב שדי שוב. דוד מחמד עיני :

חרב פיפיות. הנף על אויבי. די נדוד די :

לך תלויות. עיני ולבי. די נדוד די :

חבוש כאבי. חדש ששוני. די נדוד די :

סי' מנחם ד.

מה נמלצו אמרי חכמה. מנופת צוף מתוק טעמה.

לא תסולה כאחלמה. ואבני גביש ורמה. מאד

רמה ונעלמה ונעלמה. ומאד רמה. לישראל חק אל

שמה :

נתיבה שלום ושבילה. מעץ החיים שתולה. על

לומדיה חן מעלה. נגדם למען היא תמה : מאד

חמדה גנוזה ויפה. לפני תבל היא נשקפה. אמרת

ה' צרופה. סכל ופתי מחכימה : מאד

מארץ

יגל' יעקב

מארץ מדה ארוכה. ולא ידע אנוש ערכה. אלהים
הבין דרכה. והוא ידע את מקומה: מאד תם

סי' ישראל ה' +

ידרך חציו קשת עינך. לבי נצב לו משרה. הסבי
עינך מנגדי. חוסי על לב לנדודך לא ינום.

לחשקך לא ינום. יעלת תפארה:

שקדתי להיות משתאה. מביט עין תופע נהרה:

הסבי

רבות בנות יקרו אך את ערוכה בכל ושמורה:

הסבי

איך אשכחך בת גדיב אם נפשך עם נפשי נקשרה:

הסבי

למחוז חפצך קומי עלי עתה אקבוץ שה פזורה:

הסבי

חזקי כי לא יקרא עוד שמך צרה. כי אם שרה

הסבי תם

סי' יעקב הי חזק ו' + לחן תרומו אל עין

יום יום אודה לאל נורא עלילה. אהללנו בתוך עם
סגולה. אזמר בפיו שיר חדש תהלה. לאל אשר

בידו נפש כל חי:

ערב ובוקר לך אתפללה. חיש קרבה אל נפשי

גאלה. אחסה בסתר כנפיק סלה. ותרצני כמו

ריח ניחוחי:

קולי שמעה צור שכן בזבולה. השב את שבותי

כבתחילה

כבתחילה. אל המנוחה. ואל הנחלה. לך אני הושיעני
אל אל חי:

בבית יעקב אשחה בכל לילה. ארנן בקול רינה
וצהלה. העם אשר בחר לו לנחלה. תקשיב
ותושיע לעיני כל חי:

חנן הסר ממני כל מחלה. הטריפני לחם חוקי
בחמלה. לא תהיה עקרה ומשכלה. אספרה
שמך לאחי:

יה שמרני מפחד ובהלה. כי יעבור ואשמורה בלילה.
אשיחה ותתעטף רוחי סלה. לך אהלל באמרי
שיחי:

חזק ואמץ בכח וגדולה. בך חסיתי יומם ולילה.
העלני בעיר שחוכרה לה. אל תוך עיר ציון
קביץ נדחי:

סיי אני שלמה חזן חזק ז

אחת שאלתי ואומר. חלותי לבקש מאל:

נא הושיעה כי חסיד גמר. נאום שומע אמרי אל:

יום ליום אשיחה במר. נפשי כי תענני אל:

שלח נא מלאך הגואל. אותי מכל. הרג ואבדן:

בלאדן בן בלאדן. עד אנה ה' יהי דן:

למה שמתני כתוא מכמר. וחרון אף על ישראל:

משלו בנו תימן אומר. ואמרו איכה ידע אל:

הן גוים חיצים דבר מר. אומרים לי העבד ישראל:

חושה

יגל יעקב

חושה לי גואל ישראל. איך אוכל וראיתי באבדן:

בלאדן בן בלאדן. עד אנה ה' יהי דן:

זדים יבושו יבכיון מר. ישיש ופרח ישראל:

נרו ידעך הגוי המר. תוסיף קום בתולת ישראל:

חזק כל עם וכל איש מר. עד אבא אל מקדשי אל:

חזקני נא אתה האל. הגוי אשר יעבודו דן:

בלאדן בן בלאדן. עד אנה ה' יהי דן: תם

סי' ישראל ח.

ימי חפש קרב לי. ולאויבי חנית הרק. יה היה עזרתה

לי. מכף צר שניו חורק. משאלי מלא. ידך גלה.

רב מחוללי. בן הגיגי חון לב ימם. עדי אן אהי

נחבא בבית כלאים:

שמרני מפח יקשו. אלי פועלי און. גם עלי יתלחשו.

העלני מטיט יון: משאלי

רני פלט תסובב. לדל לך יהמה. ואת נדחו תשובב.

צור אשר אין לו דומה: משאלי

אודך כי אנפת בי. תוך לבי יבער כדוד. שוב אם

ברחת כצבי: עד אנא תרחיק נדוד: משאלי

למה זה תהיה כגר. בארץ וכאורח. הוציאני ממסגר.

שמע קול מר צורח: משאלי תם

סי' ישראל ט.

לנדודך ידיד נעלה. שינה מעיני נגולה. שוב עמי

עז ישועתי. קרבה אל נפשי גאלה:

יום

יום וליל אריד בשיחי. לך צור מבטן גוחי. מדוע לך
 כלתה רוחי. ונפשך בי געלה: שוב
 שכנתי בחיק גועלי. נגרש מחוץ לאהלי. הלכתי
 שביועלי. לא חסה עין לחומלה: שוב
 רחפו למאוד עצמותי. נשבר לבי במצוקותי. לך
 אדדה כל שנותי. חיש לי רפאות תעלה: שוב
 אין זולתך לגאול חיי. מיד צר הכה לחיי. חישומלא
 מאויי. לך העמיק שאלה: שוב
 לקבץ כל מגורשי. אל ציון מקום מקדשי. ולשלח לי
 את בן ישי. באויבי יעשה כלה: שוב תם

סי' ישראל יוד.

צורי גואלי יה. צורי גואלי יה. מהר והחש פדות.
 יעלה יפיפיה:
 יושבה ברוב פחד. בין שני לבוא. חיש חמול ובניה.
 הוציאה לרויה:
 שרים רדפוה. פח ממנו בצדיה. נתנו את בת נדיבים
 לאמה נכריה:
 ריבה יריביה. רב' העליליה. ותן הדרת שירתם.
 לשמה ושאיה:
 אדון חיש ובשר. סוערה עניה. התפתחי מוסרי.
 צואריך שביה:
 למה תביש בוגדים. נצלו את עדיה. לא השאירו
 עוללות. בגפן פוריה: תם

יגל יעקב

ס"י ישראל י"א מהור

לדוד נדד שינה ירד. מבת עיני. חמק עבר והתעבר.

בי נשני :

ישב עמי באולמי. אבל עתה. שכן רומה. ושוממה

עזבני :

שיחי ארים. לנס שומרים. הראיתם. אנא פנה. ידיד

חנה. תוך משכני :

רב בקשתיו. לו מצאתיו. להפציר בו. אולי יבא. אל

מסיבו. יזבלני :

אתם ראו. אם תמצאו. לו אמרו כי : חולת אהבה.

אני יושבה. עד ירצני :

אם יתמהמה. דוד רב עצמה. לו אצפה : עד קץ

ימים. הלעולמים. יזנחני :

לו אתחנן. עד יכונן. בית מקדשי. קולי יקשיב.

ולי ישיב. אל מכוני : תם

י"ב.

ירח לא יגיה אורו. נגד זיוך בהלו נרו. הסבי עיניך

מלירוא. חצים בלב בם יפנה. הסבי

שפתותיך כמו חוט שני. חכך כייז טוב אין לו שני.

התעוררי צהלי רני. רעיה בטוב מענה : הסבי

ראשך כמו כרמל התאמר. זאת קומתך דמתה לתמר.

שאי זמרה בטוב מאמר. פצחי הוד שוכני סנה :

הסבי

אסירת תקותי קומי לך. הגשם והסתו הלך. שמחי

כי

יגל יעקב יח

כי אלהיך מלך. ישוב עם מבר יקנה: הסבי
לך אקריב ישועה לא תרחק. ארבה זרעך לבלי חוק
יוחק. אם תוכלי לספור ככבי שחק. גם כל זרעך

ימנה: הסבי תם

יג.

יונה ואיך תרבעי. בין נכרים קבצי. צאנך ותשבי
בציון עיר מגורייך:

שמחי מאד עלצי. טוב מענה. תמלצי. כייש ארוכה
לצירך ולמזורייך:

רב לך במדבר וציה. חום ושרב וצמאון. ובין צור
וצידון הם בעוכרייך:

אויבים בעו: תרעצי. בהם חנית נעצי. עורי ושכחי
עציבות כל מרוריך:

לא יאכלו עוד קצירך. צוררים רק צניך. עטי מור
קציעות סות הדוריך: תם

יד.

יחיד ואין בלתו אחר. אל בשירי זמרה בוחר:
יחיד יושב ברום שמי זבול. ומצמיח כל עץ יבול.
גדול בלי חקר וגבול. יום פניך אשחר: יחיד
שברתי עד עת בא שילה. לשוב נדחי ירים דגלו.
אם יתמהמה אחכה לו. כי בא יבא לא יאחר: יחיד
רדוף אויבי והשיגם. וכדונג תמונגם. בגיא צלמות
נהגם. תארם משחור שחר: יחיד

אל ישוב דך ממך נכלם. צור מבשחי מלך עולם.
משועת

יגל יעקב

משועת דל אל תתעלם. יבקש רצון טוב שוחר:
יחיד תם

טו.

יצמא לבי וגם יכמה. אל דוד לצבי עופר דומה. אליו
קירות לבי הומה. לו מעי מעי אוחילה:
שבעה לה נפשי יגונים. מיום עלותו למעונים. עזבני
בלי אונים. ומלאו מתני חלחלה:
רחק מני לשמי קדשו. זנח ונאר מקדשו. אויבי עלי
ירום ראשו. ואני בתוך הגולה:
אל ההרים אשא עיני. מאין יבוא אור אשוני. וישמע
קול תחנוני. כל תחנה כל תפלה:
לי לא הקשיב ידיד גבר. כי על עוני התעבר. ומאתי
חמק עבר. וגם נפשו בי בחלה: תם

מאקאם ביאתי

טז.

מי יראנו טוב ויגאלנו שנית בימין רוממה. מי שמך
לאיש אתה בן אדם עפר מן האדמה:
מי רואינו ומי יודעינו וצופה כל תעלומה. מי אתי ומי
מקשיב נא ומי יחיש נחמה: תם

יז.

סי' יצחק חזק

ידך תנחני. צור משגבי ומגני. וימינך תאחזני. אל
חי יחיד בלי שני. יוצרי מבטן עושני. באמיתך
הדרכני

הדרכני ולמדני. ובמעגלי צדק תנחני ותנהלני.
וכצנה רצון תעטרני :

צור קדושי ישעי וכבודי. מנתחלקי וכוסי בכך תהלתי
והודי. היה לצור מעוז ומגן בעדי. לי כל ימי
חלדי. להיות יראתך ואימתך לנגדי. לב טהור וישר
ברא לי אלהי חסדי. ורוח נכון תחדשני :

חנון נערץ בסוד קדושים נגדך כל תאותי ואנחתני.
לעשות רצונך אלהי חפצתי ואלריך תשוקתי.
יחד לבבי ויחידתי. ליראה את שמך אלהי ישועתי.
ואהלך באמיתך וענתה בי צדקתי. הרב כבסני
מעוני ומחשאתי טהרני :

קדוש הפלא חסדיך מושיע חוסים. לעם אשר לך
יום יום דורשים. ושמך גדול מקדישים ומעריצים.
נא הכן לבבם אליך ויראתך בלבם תשים. ושיחם
יערב לך כעולות ואשים. ומבית כלא תוציאם חפשים.
תרב גדולתי ותיסוב תנחמני :

חזק ואמיץ כח הזה מלך עולם. ראה עוני ישראל
מורא מאד ויגיעם ועמלם. חיש ריב ריבם ומהר
לנאולם. ושבו בנים לגבולם. ונטלם ונשאם כימי
עולם. יהי שלום בחילם. ונם שלוח בקהלם. ובאו
ציון ברנה. רני פלט תסובנני : תם

יח.

כמה טובות אלהי גמלתני :
גמלתני שאל לבבי. את גבורתך. גם מחשבי דברי
נביאתך

יגל יעקב

נבואתך. יבער בלבי להב תשוקתך. כי כלימותי חסד
משבתני:

משכתני בין הנהרים. צמאה לך נפשי. ובכל עברים.
תזכור ולא תנשי. אהבת נעורים. נזר עלי
ראשי. שימה ועל כן תמיד חמלתני:

חמלתני תמכור את בנך. מאין מחיר עבד. עושה
רצונך. מתוך עוני כבוד. בקש את צאנך.
הנו כשה אובד. צועק לנגדך. על מי נטשתני:
נטשתני ימי ושני. אניד גדולתך. ובתוך אמיני. אזכיר
תהלתך. נגלו לעיני. חסדי פעולתך. ואמת
כי אהבת עולם אהבתני:

כמה טובות. כמה כמה טובות טובות טובות. כמה
טובות טובות. אלהי גמלתני: תם

יט.

אל לעמך רצה. כמו אב את בנו. כל העם מקצה.
צור שיר תחת גפנו. כמו בן יתרצה. לך בהתחננו.
חנן בתפלה פיו יפצה ותשא עונו:

חנן תניניני. תניניני. תניניניני. תניניניניניניני.
תניניניניניני. אלאל. אלאלאלאל. אלאלאלאל.
אלאלאלאלאל. אלאלאלאלאל. אלאלאלאל.
אלאלאל. אלאלאל. אלאלאלאלאל. ותשא עונו:
חנן טובך אל לא תחדל. לרוח נשברה. כי כל לך
נבדל. בעז ותפארה. תן תניניניניניניני. תן.
תניניניניניני

יגל יעקב כ

תניניניניניני תן. תניניניניני. תניניניניניניני
תניניניניניני תן. ניניניני. צורי גואלי רם חי אורי
צור משגבי :

אהללה אנדלה תוך ירושלם. ב"פ. רם חי ברוב
גילה וברוב שמחה לאלהי אמן. רם חי
לענייך יגדל. נפשו היקרה. מעוז לדל. תעמוד על
ימינו. דיר תניני. תניני. תניניני תן. תניניני תן.
תניניני תדיר תן. ב"פ. אעתיר לך טיר אלאלאלאלי
אלאלאלאל. אלאלאלאלאלי. אלאלאלאלאלאל-
אלאלי. אלי ארומם. תן דיר תן דיר תנה דיר דיר
רחמן. ב"פ. אלאלאלאלאל. אלאלאלאלאלי.
אלאלאלאלאלאלי. אלאלאלאלאלאלאלי.
אלאלאלאלאלאלאלי. וכי ותשא עונו : תם

סי אליהו כ. לחן כלמני
יה רחום מחטא נקני. מנחל עדן תשקני. ראה צור
אויבי יום יום יכני. היה יראתו עלי. הכלמני הכלמני :
אויבי חנם ילחמני. ובחרונו ישממני. עד אנה תשוב
תרחמני : היה

לשועתי אל הקשיבה. שופטי מהר השיבה. נקום
נקמתי וריבי ריבה : היה
יום ויום לאל אקוה. יבנה מקדש לו לנוה. יראני
אויבי לבו ידוה : היה
הפלא אלי חסדיך. חום עלי אני עבדך. על משנאי
נטה ידיך : היה

וקביץ

יגל יעקב

וקבץ את שה פזורה. אל תוך עיר רבת תפארה.
הכניע אויבי בעוז וגבורה. היה יראתו עלי.
הכלמני הכלמני : תם

סי' אליהו חזק **כא.** לחן אל הוא
אל היה. אל הוה. אל יהיה לעולם. לעולם הוא
מלכינו חי נעלם. הוא יבנה מקדשי הדביר
והאולם. הוא יקבץ נדחי וישובו לגבולם. אל ארץ
הצבי יהודה וישראל :

יה נורא. לו אקרא. לעזרה. בצרה. הושיעה את
עמך הוציאם לאורה. הראנו נפלאות בעוז
ותפארה. ושלח לנו מבשר אליהו במהרה. משיח
בן דוד מושיע ישראל :

והשב שופטי כימים מקדם. ומשול בנו מלכינו מים
ועד קדם. ובמקום מקדשך את פניך נקדם.
ולוחצי עמך במהרה השמדם. וקדש את שמך צור
קדוש ישראל :

חזקי ואמצי בת עמי איומה. כי בא מועד חננה
גאולה שלימה. וזרח אור שמשך כזהרי חמה.
וילבשו שושני חרפה בושה וכלימה. אז נשיר שיר
חדש לאל גואל ישראל :

ע"ס א"ב **כב.** לחן זא"י גמאלך
אעירה שחר עפעפי. אסיר שינה מעפעפי. ארומם
את שם אל ובפי. אודה ה' מאד :

בגיל

יגל יעקב כא

בגיל ורעדה ובמורא. ברך אברך אל נורא. בשיר
וזמרה כי עזרה. בצרות נמצא מאד :
גדול ומהולל לו נאווה. גאות על נגיד ומצוה. גם
חסדו על כל יצוה. גדל עד כי גדל מאד :
דיניו אמת צדקו יחדיו. דורך על במותי. מודדיו.
דובר שלום אל חסידיו. דבר אמת עד מאד :
השם נפשנו בחיים. הודו יאמרו בשמים. המון
פורשי כנפים. המחנה כבד מאד :
ויצו שחקים ממעל. ומים מדד בשעל. וכסאו על כל
הוקם על. ותכון מלכותו מאד :
זה אלי עוז ישועתי. זכור יזכור כלימתי. זרים החריבו
נותי. זדים הליצוני עד מאד :
חגור חימות על אויבתי. חושה כי אבדה תקותי.
חמול עלי כי הייתי. חרפה לשכני מאד :
טבעתי ביון מצולה. טרם אקרא חיש גאולה. טהר
סיג מעיר כלולה. טובה הארץ מאד :
ידך חזקה הראה על. יהירים מעלו בי מעל. ימצו
ישתו חיש סף רעל. יבשו ויבהלו מאד :
כמה לך נפשי יום וליל. כל ימי חדלי אהלל. כבוד
שמך רב מחולל. כבד אכבדך מאד :
לקח הוריד אל מזבולו. לעם בחר נחלה לו. למד
דעה נתן קולו. לפני חילו כי רב מאד :
מושל בגבורתו עולם. מכל בבת עין נעלם. מהר
יקבוץ צאני כלם. מארץ רחוקה מאד : תם

יגל יעקב

ס"י ישראל כג.
 עורי יונה בי תקנן. משינת שבעך התלונן. הללי
 רוב עוז ברנן. אל האלהים ה'. עורי מאירת
 אישוני. הללי נפשי את ה': הללי
 עורי יפעת אורגן אפל. משינת יצועך תפל. הללי
 יה רם ושפל. ישקיף וירא ה': עורי מאירת
 עורי שמורה כאישון. משינת שחר ואישון. הללי
 שם אל חי ראשון. שמש ומגן ה': עורי מאירת
 עורי רבת הוד נאנחת. משינת רבצך בנחת. הללי
 רד רום ותחת. רם על כל גוים ה': עורי מאירת
 עורי איומה גרדמה. משינת ארמון אדמה. הללי אל
 אל רב עצמה. אדיר במרום ה': עורי מאירת
 עורי לנה מלון אורחים. משינת לשכת מבטחים.
 הללי לחי לנצחים. לבבות דורש ה': עורי מאירת

תם

ס"י ישראל כד.

יהלמני ישופני. נדוד דוד מאיר עיני. זה כמה נטש
 מעוני. ובחל במשכני. עת הסתיר פניו ממני.
 נלכדתי ביד מוני. אך אליו אוחיל כל שני. ילכין
 כצמר שני:

שמחתי ערבה על לכתו. וגם שמשי ערבה. גלמודה
 נשארתי בלתו. כי הלכתי שובבה. נודו לא
 אוכל שאתו. ואני חולת אהבה. כי בי יבער אש
 להבה. בו תמיד כל מעיני: אך

רזי

יגל יעקב כב

רזי לי עת אראה עבד. נבזה בעמי יעצור. העמים
עלי עול כבד. לשאת כח לא אעצור. הייתי ככלי
אוכל. נשכחתי בעיר מצור. יום יום משנאי יבצור.

כרמי שלי לפני : אך

אל נוכח פני אל עליון. אשפוך לבי כמים. חיש
יקום ירחם ציון. יבנה ירושלם. מעוני ישגב
אביון. אסור תוך נחושתים. נא ישמע אל משמים.
את קולי תחנוני : אך תם

סי' ישראל כה. לחן ראייה פין מצרי
קומה דודי אל הכלי שן. עורה עד אן תהי ישן.
לנדודך דוד ראש כל מנין. תדמע עיני כמי מעין :
ימי חדלי לך אפנה. אקרא ואתה תענה. ודבירי תקים
ותבנה. כי אתה יסוד כל בנין :

שומם אשב עבד נכבש. אוחיל עד כי שברי תחבש.
עד אן בגדי נקם תלבש. לובש צדקה כשריון :
רדפוני בני בלי. שם תנם תוך שחת בלי. וביני
ובין משפילי. תהיה גואלי לדיין :

אויבי ראש הוא ישופני. עד בלעי רק לא ירפני.
הממני וממני. אסף רב מקנה וקנין :
למענך תצמיתבוזי. ותקיים מאמר חוזי. יחזה שונאי
ואזי. לעד מני ישבית מדון : תם

סי' ישראל כו. לחן מאלי ומאל
יסלד לבי בחילו. כי רחק נדוד גואלו. דום אליו
והתחולל לו. אמרתי אני אל לבי :
שכחני

יגל יעקב

שכחני מיחלת. כאשה זאת מתאבלת. לו אערוג
כמו אילת. ובתוכי ישתומם לבי:

רחק נדוד עד מרומים. שכח אהבת עלומים. עת
אזכור שנות עולמים. אשאג מנהמת לבי:

אויבי יאמרו בשאט נפש. איך תוחילי ימי חופש. הן
את ביון שיטורפש. אף לזאת יחרד לבי:

למה ידידי זנחת. שבתך תוך עם זו קנית. החש
ישועות בשרת. נתת שמחה בלבי:

חזק וסמוך נפילתי. כי אתה הוא אילותי. אני בחסדך
בטחתי. בישועתך יגל לבי: תם

סי' ישראל כז. לחן ייא מחלה
יצוד לב כל אור עיניך. משתאים בראות פניך. אלי

ערבו רגניך: פצחי שיר יונתי רני. וכאז חני
תוך מחני: פצחי

שרפים שואפים חנק. ועל צבא רום גאונך. מהר
אשיבך למעונך: פצחי

רואה אורך בצביונו. ישבח יקר ראתה עינו. כך
מעיינו ודמיונו: פצחי

אל מי אדמך בת יפה. אם הלך על כל אור עודפה.
שאי קול הרחיבי שפה: פצחי

לציון שיתי מסילה. ושם ערכי שיר תהלה. כל
תחנה כל תפלה: פצחי וגו' תם

סי' ישראל כח. יאמר נא ישראל. שירה לאל איום. רוחשים זמרה אל.

אל ידרשון יום יום: יודו

יודו תעצומך. ישורון עמך. ישירון ובשמך. יגילון
כל היום:

שוב עיר ביום קדמון. שלו בה קול המון. שגב דת
לך אמן. שעשועים יום יום:

רנה יום יום אהגה. רם ינשא כל גיא. רב לי גודה.
הן גרשת אותי היום:

אזכיר מעבדיו. אשר צדקו יחדיו. את רובי חסדיו.
אני מזכיר היום:

לבש עוז התאזר. למה לי תתאכזר. לחם עובד אל
זה. לפניך היום: תם

סי' יצחק חזק **כמ** * לחן בימאגילסי
התעלסי. והעלי. כי לקצי. עיניך צפה. אשכיר חיצי.
לאיש לצי. ואבנה העיר היפה. חי יה
אלי אור עיני יה אלי:

יה גאלה. מגלותה. כי מר סבלה. כל יום דוה. יה
גאלה מגלותה. חי יה אלי אור עיני יה אלי: יה
גאלה מגלותה. כי מר סבלה כל יום דוה. וללוחץ
לה. עשה כלה. ובנה לי הבית נאוה: התעלסי

צור קדושי. קבצה תוך מקדשי. היא צופיה. צור
קדושי. קבצה חי יה אלי: צור קדושי. קבצה
תוך מקדשי. היא צופיה. אמור גשי. די תבושי.
והנה היפפיה: התעלסי

חום ורחם. לשכינתך. שלח נחם. עם אליוה. חום
ורחם לשכינתך. חי יה אלי. חום ורחם
לשכינתך

יגל יעקב

לשכינתך. שלח נחם עם אליה. אויבי לחם. ותמחם.
יה אל רב העליליה: התעלמי
קרבנו אל. תוך עיר ציון. עם מיכאל. עמך קדש.
קרבנו אל. תוך עיר ציון. חי יה אלי: קרבנו
אל. תוך עיר ציון. עם מיכאל. עמך קדש. והגואל.
יבנה בית אל. הנה זה הבית המקדש: התעלמי
חנון שמך. חון עלינו. זכור עמך. הם בגלות. חנון
שמך. חון עלינו. חי יה אלי: חנון שמך. חון
עלינו. זכור עמך. הם בגלות. קדש עם מך. עלך
סמך. גאל והרם משפלות: התעלמי תם

מאקאם חוסיני

ל.

יתנודדו כל שנותי. מעיני במזמתי:
גם אדדה כל שנותי. עת אחשוב בקדמותי:
חנה דוד תוך יריעותי. ובחר בחברתי:
מתי ישוב למעונותי. ותהי עוד נחמתי:
סי' ישראל לא. לחן כאייפז
ידד שינת עיני. ואפער כאני. תוך ים תשוקתך. ואלה
אזכרה. דוד נעלה חמדת מהללי: תוך
לו אהיה. יונק ואתה אומני. אינק שדי יופיך. צמאי
אשברה. דוד נעלה חמדת מהללי: תוך
לו אהיה. שלח ואתה ואני. נשב בצל גני. ופריך
אשמרה. דוד נעלה חמדת מהללי: תוך
לו

יגל יעקב כד

לו אהיה. רומח. ואתה נותני. תוך לב משנאיך.
בדמם אשכרה. דוד נעלה חמדת מהללי : תוך
לו אהיה. אהל. ואתה שוכני. נתעלסה אהב. בגיל
נתאזרה. דוד נעלה חמדת מהללי : תוך
לו אהיה. לשון. ואתה מעני. אשקיש יקוד חשקך.
בשיר ואזמרה. דוד נעלה חמדת מהללי : תוך
לו אהיה. עבד. ואתה רזני. אשאף עבודתך. דרור לא
אבחרה. דוד נעלה חמדת מהללי : תוך תם
סי' ישראל בר משה לב.

יפת עינים ובבות. במ תצורי כל לבבות. שפתיך
דבש זבות. ופניך אור לא עבות :
רחשי שירות עריבות. למלכך שוכן ערבות. אל
קולך אזניו קשובות. צביה עפרת אהבות.
בר יעטפו עמקיך. וירננו עצי יערך. מעולפת ספיריך.
קומי אורי כי בא אורך :

שוב אשיב כאז שופטיך. ועירך ברך אברך. הסירי
מלבך מורך. קומי כגבור בקרבות תם

סי' אליהו לב. לחן אנא אל הווא
אנא אנא האל ה'. צור גואלי. שמע קולי. הקשב נא
אל תחנוני. בעורכי את שירי. בקהל אמוני.
להלל : צור גואלי

לבי לבי וניבי יהמה. ולא ידמה כי זה כמה. נטשתני
בין גוי טמא. רודפני עד מאד ולדמי צמא.
להתגולל : צור גואלי

יגל יעקב

יום יום רודה בי אויבי. התעללי. חלק שללי. הגלה
את עמי בשבי. ואני כאלם דומה לבבי.

מתחולל : צור גואלי

השב השב מלכי שבותי. רב מחוללי. לעיר מכללי.
קבץ נא לכל עדתי. ובמקום מקדשך אתן

תודתי. אתפלל : צור גואלי

ושלח ושלח מהר גואלי. צור מהללי. לעם אומללי.
בנה מקדש והכלי. ואודה את שמך תוך

קהלי. יום וליל : צור גואלי תם

לד.

ראה אבי. וריבה ריבי. לאיש אויבי. אשר שנא. שלח
תשבי לעם שבי. כמו צבי. ויחמיני : שלח תשבי

אלאלאלי יאר יאר יאר יאר. נאמן אלאלאלי דוד
דוד דוד דוד לבת יפה דוד. שברי רפא דוד

חי תניני תנה דיר תנים. תניני תנה דיר תנים. תן
תן תן תן נאמן : שלח תשבי

ואל עליון. לעם חביון. תנה פדיון. ושולטניה.
אלאלאלי יאר יאר יאר יאר נאמן. וחי אלי.

וצור גואלי. בנה הכלי וארמוני : שלח תשבי תם

סי יצחק אלטראם לה.

יום יום ידרשון. לך רעיוני. יחרישון כך כל מעייני.
אל תוך קהלי :

צור לך אהמה. אוחיל זה כמה. עיני נגרה ולא
תדמה. הישר רגלי :

חדש

יגל יעקב כה

חדש מקדשי. עם מרים ראשי. שר מחזיק בבית
קדשי. רב מחוללי :

קביץ אסוף את חרפתי והקם. סוכת שלומך הנופלת
הקם. אל נא רחם על. עם עני קדל. איחל
לחופש עם דל. אמיר ומחלי :

טובך הראה נא. והושיעה נא. לך איחל בכל זמן.
יומי ולילי :

ריב את ריבי. מאסונים נא הרם. את אויבי ואת
שונאי. נא השפל :

שוב נא את צאני. השב על כני. ראה כי אזלת יד
עני. הרם את דגלי : תם

מאקאם עשיראן

לו.

אשרי אנוש יעשה זאת. ובן אדם יחזיק בה :
שומר שבת מחללו. מזכר ועד נקבה :
ומכבדו מכל חפצו. יהי לו חומה נשגבה :
אל הנותן בים דרך. ובמים עזים נתיבה : תם

לו.

גואלי פדני יה אלי אלי. בורא ויוצר רום ותחתיה :
אודה שמך וארוממך. יען כי לך נאה לרומם רב
עלליה :

לצירי צורי חבוש אלי אלי. קביץ פזורי מארץ נכריה :
והדבר חובר חבר. אלי אלי. החשוה צמת עושה רמיה :

והואל

(2)

יגל יעקב

והואל גואל שלח. אלי אלי. מהר והבא לי את
אליה: תם

לח.

סי' יצחק

יה רוחי שעה ניאומי. ולקול שועי תאזין. אל חנון.
ולקול שועי תאזין:

צבי דוד ברח מעמי. אשאל בין שדי ילין. אל חנון.
אשאל בין שדי ילין:

חילי יקבוץ מעמים. ואת דינם הוא ידין. אל חנון.
ואת דינם הוא ידין:

קול כהן נשמע מהודי. ולשון אלם אז תרנן. אל
חנון. ולשון אלם אז תרנן: תם

מאקאם סאבה

למ.

סי' נסים חזק

נורא אלהים ממקדשך. אל מה רבו מעשיך. חושה
בנה אל נוה קדשך. בכל אות נפשך. וקרא
דרור לדורשך. בכח גדול:

סלח חובי נא אל כביר. ובנה האולם והדביר. והכרת
שפתי חלקות. אשר אמרו ללשונו נגביר. כי
אתה גואל אביר. האל הגדול:

יה מלך גדול ורב. ניב שפתי לך יערב. וישעי
מהרה יקרב. כי אתה ארך אפים ורב. להושיע
במעט ורב. מקטון ועד גדול:

מחה בעב פשעי. וכענן חטאתי. ולך צורי העתיר
למתי

יגל יעקב כו

למתי. תבנה עירי וחצרותי. וישיר הלוי את שירותי.
והכהן הגדול:

חזק צורי עדה פזורה. היה לה עזרה בצרה. והשב
אותה אל היכל וברא. ולא יקרא עוד שמה
צרה. כי אם שרה. למען שמך הגדול: תם

סי' ישראל מ.

ידך תנחני. אל חי עושי. ותאחזני. תוך מגרשי.
חיש תן לנו חלק בדוד. וגם נחלה בבן ישי:
שעה שועת דל. לבו נמס. מעירו נבדל. היה למס.
אנחתו גדל. יזעק חמס. למה מדוע לא בא בן

ישי: חיש

רגלי מבשר. חיש אל נערץ. הוא יגיד פשר. חזון
נמרץ. הצמת עם אשר. לשון יחרץ. אומר

מדוד ובן ישי: חיש

אשר נדרת. מהר שלם. תוך עיר בחרת. היא עיר
שלם. אשר קראת. מלך שלם. כי בוחר אתה

בבן ישי: חיש

לעיר חמדתי. קום התהלך. ואמור חפצתי. לגאלך.
הנה מצאתי. דוד מלך. הנה ראיתי. בן לישי:

חיש תם

סי' ישראל מא.

יגלה כבוד מלכותך. על עם דל עני והלך. ומלוך
לעולם צור אשר מלך. לפני מלוך מלך:

שוב קנה עם לך כמהים. צור שוכן בשמי גבוהים.
שרית

יגל יעקב

שרית על כל אלהים. מי לא יראך מלך: ומלוך
רצון תעטרני אל חי. ותיטב לך שיר שבחי. לעירך
קבץ נדחי. כי ברוב עם הדרת מלך: ומלוך
אוחיל עת גאולתך. אצפה לישועתך. ואם יתמהמה
בלתך. לא אשימה עלי מלך: ומלוך
לולי האמנתי לראות טוב. כמעט קט הייתי קטוב.
נא ציץ ישעי יהי הטוב. אלהים חיים ומלך: ומלוך
חזק בריחי שערי. וקבץ יתר עדרי. לציון כונן אשורי.
כי ברוב עם הדרת מלך: ומלוך תם

סי' ישראל מב.

יפת חן רני. לאל מהולל. צור ברום שוכני. ורוב
מעלל. לו תאמרי יום יום. בטוב מהלל. מלכי
ואלהי. לך אתפלל:

שמעי בת וראי. והטי אזנך. והמר שאי. לצור גאונך.
מארבע כנפות יקבוץ המונך. אל תוך ציון.
עיר יופי מכלל: לו תאמרי

רגשו חיל גוים. לשרש גזעך. גם יושבי איים. כי
שמעו שמעך. עליהם ישחק. אל צור. מושיעך
כי מהם חרבך. תרוה דם חלל: לו תאמרי

אזי יבהלו. אלופי אדם. עת אויבים שלו יהפכו
כסדם. עת אל יבנה עיר. לרגלו הדום. אז
ארדוף אשיג. אחלק שלל: לו תאמרי

ליני הלילה. עד אור הבוקר. יחיש גאולה. לך אל
לב חוקר. נצה ישראל. הוא לא ישקר. ולא ינחם.
לבאול דל אומלל: לו תאמרי: חזק

יגל יעקב כז

חזק ידיים. רפות ונהלות. וגם ברכים. כושלות
ונופלות. כי בא גואלך. נורא תהלות. בו יצדק
כל איש. ובו יתהלל: לו תאמרי תם

סי' איש"ח מג.

אהלל אני. אהלל אני. כי ביום רעה לא עזבני:

שיר חדש אשר לך אני עני. אשר יעצני:

אהלל אני

מלך רם יחיד החייני. בצל ידו החבאני: אהלל אני

חון עלי ברוב חסדך ביום צרה בקוראי ענני:

אהלל אני

סי' אנרהם מד.

אל שוכן שמים הרחק כל פשע. שא ניב שפתים.

אל תבט רשע. לך אשא עינים. נא קרב ישע.

אז אודך בניב שפה. לך אל אדיר. עובדי זרה חיש

יתמו. גם בחושך ידמו. שא נא תחינה וגם בקשה.

אלה אלה הוא. יה אל אמת. גוי אכזר השמד. על

צוארם שלח אתה חרב נוקמת:

בשיר והגיגני. כל ימי חלדי. אהלל ברנני. לך אל

אדיר. שויתי ה'. תמיד לנגדי: אז אודך

רפה נא כל חולי. וגם כל מדוה. שמע נא את קולי.

ישועות צוה. אז אל מול היכלי. אקוד ואשתחוה:

אז אודך

השב עבודתי. כבתחילה. קבץ נא עדתי. אל עיר

תהלה. שם אתן תודתי. בקול צהלה: אז אודך

מלך

יגל יעקב

מלך חי נעלם. צור שוכן סנה. יושב ברום עולם.
שמים כונן מקדש וגם אולם. בנה גם בנה:

אז אודך תם

מה.

סי' מאיר

מי ומי בלתך יוצר. רחום חנון גלותינו קצר:
מעולם חי נסכתי מראש. אל המתנשא לכל לראש.
ומיד קמינו דמינו תדרוש. דמים ינהר מעל

נשר: מי ומי

אתה הוא אבינו גואלינו. נא רפאינו והושיענו. ה'
חנון לך קוינו. בא יבא נא קול מבשר: מי ומי
ישמע בערי יאודה. קול רינה וקול תודה. ובירושלים
יקרה חמודה. בן דוד בא קל כנשר: מי ומי
ראשון לציון הנה הנם. כהנים ולוים על דוכנם.
וכל בית ישראל לאיתנם. בכבוד וגדולה וגם

עושר: מי ומי תם

מו.

סי' אנכי דוד בן אהרן בן חסין חזק
אערוך מהלל ניבי. לפני אלהי אבי. לכבוד חמדת
לבבי. אליהו הנביא:

נשע האל בישורון. חבצלת השרון. איש מגזע אהרן.

משרת צור משגבי: לכבוד

כהן לאל עליון הוא. פנחס הוא. אליהו הנביא

יקראוהו. הגלעדי התשבי: לכבוד

יום

יגל יעקב כח

יום קינא קנאת האל. הרג בכח ואל. נשיא שבט
ישראל. ובת צור שמה כזבי: לכבוד
דין שמע מפי רבו. איש ארמית משכבו. קנאים
פוגעים בו. ויאמר אריק חרבי: לכבוד
ויקם מתוך עדה. רומח בידו הדה. ויחרד חרדה.
נתגבר כמו לביא: לכבוד
דקר בחרבו אותם. בדרך שכיבתם. על הארץ חבטם.
ולמשה אותם הביא: לכבוד
בשכר זאת אל חי עולם. נתן לו שכר מושלם. ברית
כהונת עולם. ויכפר עלי חובי: לכבוד
נסים עשר ושניים. בדבריהם שנויים. עשה לו דר
שמים. צורי גואלי אבי: לכבוד
אמת בפיהו היה. לאלמנה עניה. עת את בנה
החיה. ולנפשו אמר שובי: לכבוד
השמן גם הוא שרתה. ברכה בו והיתה. כד הקמח
לא כלתה. ותגדלי ותרבי: לכבוד
רודפים אחרי תוהו. הכה בשבט פיהו. ויאמרו ה'
הוא. אמת ואתה נביא: לכבוד
וגזר אומר עשה. מספר שנים שלושה. מטר לא נתך
ארצה. הוא המוציא המביא: לכבוד
נתן לו אל מהלכים. בעולם המלאכים ולעתות
הנצרכים. הוא נדמה כמו ערבי: לכבוד
בקדושה ובטהרה עלה. עלה במערה. אליו אלישע
קרא. ויאמר אבי אבי: לכבוד

יגל יעקב

נפשי לילה אויתיהו. מי יתן אמצאהו. פתח ביתי
אראהו. ישקיף בעד אשגבי : לכבוד
חסין קדוש נקראה. איש אשר פניו ראה. הן כבוד
ידו מצאה. תשורה אליו הביא : לכבוד
הן חן לאיש לו נגלה. בחלום חזיון לילה. ובברית.
דם המילה. בא יבא רץ כצבי : לכבוד
זכור לטוב יאיר נרי. יבשר ציון עירי. יאמר לה.
התנערי מעפר קומי שבי : לכבוד
קול זמרה שיר מהללי. ירצה צורי גואלי. ולא דומיה
לי. בכל עוד נשמתי בי : לכבוד חמדת לבבי
אליהו הנביא : תם

סי' שלמה חזן חזק מז.

שש אנכי על אמרתך. ברית עולם לא יכרת. מה
אהבתי תורתך. כל היום בקדש לשרת. יודו
שמך אלהים משגבי. על כסא אליהו הנביא :
לך אמר לבי ובשרי. חסדי ה' אזכיר תהלות.
אהודיננו ומשירי. לו שיר חדש כעל גמולות :
יודו שמך

ממכון שבתו השגיח. כרת ה' את הברית. את
אברהם והוכיח. המול לו ולבניו ברית :

יודו שמך

הן צדיק בארץ ישולם. אב המון הוא חתן דמים.
שם לו חק לדורות עולם. אל ישראל הוא מבחר

עצומים : יודו שמך

חוקה

יגל יעקב כמ

חוקה אחת הלא היא ברכתי. יקרה היא תכסה.
פשעים שדוחה. את השבת. ואף גם זאת את

הנגעים : יודו שמך

זאת אות אלהיך לישראל. למעלה ראש גדולה מילה.
ואיש כי לא יהיה לו גואל. ומיד שאול אצולי

מצלא : יודו שמך

נצור משמר וזאת התעודה. להיות עושים משתה
ושמחה. על כל מול קול רינה ותודה. קול

ששון וקול שמחה : יודו שמך

חזק ה' אלהי ישראל. אשר ציונו על דם הברית.
והוא ישלח מלאך הגואל. אליהו מלאך הברית :

יודו שמך תם

מאקאם נאווה

מח .

סי' יצחק

יה מהר פדותינו. בזכות המילה. אז נשיר שיר אף
נגילה :

יודע מכאובינו. רם על כל רמים. אל תזכור פשעינו.
אשר מימים. יוקח נא בדיננו. מדת רחמים.

ולעם הזה סלח נא : יה מהר

ציון ישאלו דרך. ובו נדחים. ולבם תמיד מורך.
עלי אורחים. מתי יקריבו עמך עולות וזבחים.

עם שלש פעמים בשנה : יה מהר

חמול נא על שארית. עדר צאניך. זרעם מגוי אל
תכרית (ח)

יגל יעקב

תכרית. למענך. וזכור לנו את ברית. נאמניך. והיו לך
למנה : יה מהר

קול מבשר ישועה. לנו יחיה. בחצוצרות ותרועה.
כמו גן רוח. ושלח לנו את אליה. עמך יקודה.
בטרם מלאות השנה : יה מהר תם

ממ.

שיר ידידות לך אשירה. חסד נעורי אזכירה. אהבת
כלולותי. יום לכתי אחריו אל דוד :

לקבל תורה הישרה. מפי קדשך אל נורא. שמעה
אזני אנכי ה' אלהיך : אל דוד

בפי צוף דבש נפתי. דמיתי אל אלהים באמרתי.
נעשה ונשמעה חשתי. חשקתי דגלך עזרתי.

מלאת תאותי. תוך להבה אש ראיתי. הוד כבודך
והדרך ועוץך. דברות קדשך אז כך חמדתי. וישבתי
בצילך : אל דוד

יה זכור זאת לעמך. רחמם ברחמך. וקבץ צאן
מרעיתך. עשה למען שמך. יאמן דבריך. לבן דוד

עבדך. שוב למען עבדך. שבטי נחלתך : אל דוד תם
אני יוסף נסים בורלא חזק ב.

אני אל אלהים אקרא. שעה רוחי רוח נשברה. היה
לי עזרה בצרה. בירושלם עיר תפארה :

ישמע אל אלהים רנתי. מאת ה' אחת שאלתי. כי
אל ארצי ואל מולדתי. בבית ה' אבקש

שבת :

ואתה

זאתה ה' מגן בעדי. לא אירא רע כי אתה עמדי. זכור
 עוני ומרודי. משגבי אלהי חסדי :
 סתרי ומגני. לבטח תושיבני. פנה אלי וחנני. כי יהיך
 ועני אני :

פלגי מים ירדו עיני. מאז נסעתי מבית אדני. לישועתך
 בלו עיני. אך אליו אוחיל כל שני :
 נדיבות פי אדוני שמעני. אורח חיים תודיעני. חסדך
 ה' יסעדני. ובצל כנפיך תסתירני :
 סמכתי מבטן כך תהלתי. האזינה תפלתי. ואל תבזה
 תחנתי. חושה אלי לעזרתי :
 יהי נא חסדך לנחמני. אורך ימים תשבעני. שמרה
 נפשי והצילני. תכריע קמי תחתני :
 מבטחי בה' הייתי. אל אבוש כי כך חסיתי. העונה
 אותי ביום צרתי. בדרך אשר הלכתי :
 בנאות דשא ירבצני. על מי מנוחות ינהלני. ובמעגלי
 צדק ינחני. ועל במותי יעמדני :
 וכבוד והדר תעטרהו. ברכות לעד תשיתהו. נדיב
 נדיבות ה' ישמרהו. ביום רעה ימלטהו :
 דינה ארנן בשיר ורננה. אנא ה' הושיעה נא. ליוסף
 אנא הצליחה נא. בא יבא ברינה :
 לו איחל אם ארכו ימים. כי לא תזנח לעולמים.
 גלה מלכותך מלכות עולמים. ואז נקריב עולות
 ושלמים :

אוחילה

יגל יעקב

אוחילה עת גאולתך. מהר תבנה מקדשך. שמחני
בישועתך. ושלח לי את משיחך:

חזק ה' חומות וחיל. הר הבית והחיל. זכור תזכור
תמרורי רחל. בקראי בכח וחיל: תם

סי' שלמה הזן נא.

שיר ידידות. הגה מה טוב. אקום לחודות. לה' כי
טוב: שיר ידידות

לשוני תהגה. צדקתך. מאד ישגה. שם תפארתך:
שיר ידידות

מי כמוך. צור עולמים. יודו שמך. כל האומים:
שיר ידידות

האל לנו. אל למושעות. אתה אבינו. מגדיל ישועות:
שיר ידידות

חסד יבנה. בית קדשינו. יצמח פורקניה. הוא יושיענו:
שיר ידידות

זבחי שלמים. נזבח לה'. וקטורת סמים. לפניסולפני:
שיר ידידות

נודה לעולם. צבי תפארתו. ימלוך לעולם. תכון
מלכותו: שיר ידידות תם

סי' כליפא נב.

כמה אדוני. תבט בעוני. תראה משנאי. בי משלו:
לרדוף בכל יום אותי ואשא. עולם ואסכול עול סובלו:
ישבו בביתי ואני מפוזר. ויגרשוני ולא חמלו:

פדה לעמך צוה ישועות. נגיל ונשמח ואז נשיר:
אהלל

יגל יעקב לא

אהלל לשמך אנמור ואפצח. רנה וצהלה תוך
הדביר: תם

סי' אני יוסף חזק נג.

אלהי כל נשמה. פדה עם לך הומה. עונים באימה.
לרוכב בשמי שמי קדם. בשיר וקול תודה את

פניך אקדם. על ארץ חמדה ירושלם מקדם:
נורא תהלות. צופה עתידות. לך יושב תהלות.

אביעה חידות מני קדם: בשיר וקול תודה
ישמעאל ואדום. צור לא תחנם. ונפשי לא תדום.

ישמע אל ויענם. ויושב קדם: בשיר וקול תודה
ועלו מושיעים. בהר קודש הסך. לשמו כי נעים.

ואת אויבי יסכסך. ארם מקדם: בשיר וקול תודה
סמוך נפילתם. ענה בצרתם. והשב את שבותם.

אלהי כי אתה מלכי מקדם: בשיר וקול תודה
פדות חיש לעמך וצאן מרעיתך. בנה להם אולמך.

זכור עדתך קנית קדם: בשיר וקול תודה
חזק ה' ועשה אות לטובה. השיבינו אליך ונשובה.

חדש ימינו קכדם: בשיר וקול תודה תם

מאקאם עאנים

סי' אנרהם נד.

אתה ה' צור גואלי. מעוזי וחמדתי ועונה בצר לי.
רפה צירי ומכאובי וחבלי. חי אל תשמחי

אויבתי לי. אל צור מהללי. האזינה וקבל את שיר
הילולי

יגל יעקב

הילולי. הטה אונך ומהר שמע קולי. אל רם מחוללי.
בנה מקדשי ומשכן זבולי. כי אתה ה' האל
בעל היכולת :

בבית קדשך ותפארתך. אבא ואשתחווה שם אל
היכל קדשך. וארנן לך עם כהניך. שירי דוד
עבדך על בית מזבחך. צור כי אין בלתיך ברוב חסדך.
שובה אלהי והפר כעסך. ושפוך חמתך על הגוים
אשר לא ידעוך. ותרב גדולתך האל עושה גדולות:
רצון כצינה תעטרני. ומבור גלותי דלני והעלני.
ממתקוממי תשגבני. ומדלות צור תושיעני.
ועל כני תשיבני. אל חי עושני. צור נא חייני
ותנחמני. ומנסתרות נקני ותרפאני. ובקראי ענני.
על מי מנוחות ינהלני. וריבה ריבי וגאלני. מצמיח
גאולות :

המשובח ומפואר אדיר ונורא. מהר ופתח שערי
אורה. ובנה בית דירה. חנון אל דר רום
מעלה. אהיה לנו לעזרה. אל יוצר האורה. ואז
אשירה ואזמרה. לך ה' הבוחר בשירי זמרה. עם
אומה שהורה. בירושלם עיר תפאדה. ונקריב שם
לפניך קרבנות ועולות : תם

סי' ישראל בדה. לחן עיונך סוד
יוקדת כל. היום אשי. על נוד אשכול. כפר אישי.
אזעק בקול. שוב קדושי. דוד מנחם משיב
נפשי :

יגל יעקב לב

שכן עמי. בתוך דביר. ואת עמי. כחול הכביר.
קול נאומי. הקשיב הגביר. ידי על כל שושני
נפשי:

רמו עיני. גבה לבי. על שכני. אנשי ריבי.
עתה מוני. נהפכו בי. רע בטוב שכול
לנפשי:

ארח כצבי. דוד לא יפנה. בעיר צבי. חונה מונה.
שנות שבי. אהי מונה. ועלי תשתפך
נפשי:

לילי ארך. אשמור בוקר. צר חץ דרך. עיני
נוקר. אלי ערך. מילין שקר. לא תצא ממסגר
נפשי:

חזק לב דל. נפשו דוה. דופק על דל. פתח תקוה.
מהר יגדל. משכן אזה. שם באלהי תגל נפשי:
תם

סי' משה חזק נו. לחן מן קדים אומן
מקדם רב זמן חשקתיך. בת עיני. להזות זיו אור
יפעתך. יגיה חשבי:

שחרתי יום יום על פתחך. בת עיני. להשיב אל
קרבך רוהך. עת יבא מלכי:

הלום תגשי. לנוה מקום מקדשי. בת עיני. אז תאמרו
אשובה נא אל אישי:
חזקי ואמצי וגילי. בת עיני. התפללי לאל גואלי.
יבונן דרכי:

זכרתי

יגל יעקב

זכרתי ימי נעורייך. בת עיני. הרויתי דשן דודיך.
מתוק לחכי :

קולך הרעישי. ואל נא תחרישי. בת עיני. התחנני
למלכך יזרח שמשי : תם

סי' אליהו נז.

אור אור זיוך חביבי. דוד דוד חנה סביבי. חנני. ענני
אל קוני. עד אנה. הקשב נא רנני

לנדודך בלתה רוחי. עדי תשוב אתי. לביתי אדוני :
ידידי חמדת לבי. עד אן תברח כצבי. בשבי
ממני :

הפק נא את רצוני. השב שבות עמי. עמי למעוני :
ובנה דביר מכוני. ונחם עם חביון. אביון מעוני :
תם

סי' שאול אלישר נח.

שעה אל שיח פי הגיון. בקראי לך אל עליון. קומה
חושה ובנה אפריון. ואז נשיר משיר ציון :

אערוך לך פי ושפתי. בשובי אל ארץ אבותי. למנצח
בנגינותי. לך אשיר בבנות ציון :

ובכל זאת לך יחלתי. שלח נא ציר חמדתי. כי
ארכו ימי פדותי. וכדי קצף ובזיון :

לעיר ציון העלני. ריבה ריבי וגאלני. בזרוע רמה
יפדני. כי אתה מעוז לאביון :

אל ישר שמע נא קולי. חושה ושלח את גואלי. אל
תשמחי אויבתי לי. ימי שירי יאתיון : תם

סי'

יגל יעקב לג

סי' אשמ"ח חזק נט. לחן אופדי קאמארון
אצופים אמרום. כי בבור גלות אני באה. אף רואי
יכירום. יאמרו לי כי שנואה:
שאגתי בקול מר. כי ארכו לי ימים רבים. אוי לי מר
לי מר. כי היתי אילת אהבים:
מרום מעונים. קנא קנאתך לישראל. מוכים ומעונים.
תחתוך אדום וישמעאל:
חוקר כליות. הרם קרן בני בניך. מבור תחתיות.
קבץ ופקוד עדר צאנך:
חזק עלי רוחי ואמלא. פי שחוק רינה. ושלח את
משחי. ואז אהיה לראש פינה: תם

מאקאם סיגה

סי' ישראל ס.
ימותי קלו כצבאות. עתותי. חלפו וצבאות. אותותי.
חוש אל צבאות. עד מתי. קץ הפלאות:
שמתני. בין שני גורים. ואני. אוחיל דרורים. חונני
קבץ עדרים. פזורים. הם בכל פאות:
רדה בם. עבד עבדים. ובלבם. הכנים פחדים. ריב
ריבם מושיב יחידים. מזדים. אנשי קנאות:
אל כנה. ימינך נשעה. חוסה נא. צור להרגיעה.
שים כנה. כנס על גבעה. השביעה נפשות
צמאות:

ליל

(מ)

יגל יעקב

ליל ויום. תזכור ציריה. עד פדיום תשלח אליה אל
איום. קבץ בניה. עיניה. לך נשואות:
חזק יד. ימיני בצר. ושלח יד. להכות את צר.
וראה יד. היה עיר מבצר. הוא אוצר. לכוס
וקאות: תם

סי אהרן עזריאל סא .

אומר לה' מחסי. מעוז ראשי ומנוסי. מנת חלקי
וכוסי. ה' יגמור בעדי: חי אל תרחיב סעדי.
ה' יגמור בעדי:

הייתי אז בארמוני. כמוצאת שלום במעוני. מדוע
עתה הן אני. נשארתי לבדי: חי אל

רעיה יפה לי הקשיבי. ענייך לנגדי הסיבי. השולמית
שובי שובי. ותבואי בעדי: חי אל

נצח אל אל תשכחנו. כי כלו בבור חיינו. בא נא
נגד אחינו. הכר לך מה עמדי: חי אל

עורי עורי בגדך לבשי. ועליך יזרח שמש. לא תכלמי
ולא תבושי. עוד תופיך תעדי: חי אל

זכור עוני אמתך. זה כמה נשאה אימך. למה תכבד
עלי ירך. נהפך לשדי: חי אל

ריבך אריב אקום מהר. מבור גלות עלי באר. כחתן
יכהן פאר. וככלה תעדי: חי אל

יום ליום קוה קויתני. מורי עם בשמי אריתי. אנכי
הבית פניתי. אתה פה עמוד עמדי: חי אל
אחותי

יגל יעקב לד

אחותי בלה לבבתני. מראיך נאווה הראיני. וגם קולך
השמיעני. סורה שבה עמדי: חי אל

לך אוחיל כל ימי חלדי. שויתי ה' לנגדי. ואם פשעי
בי ומרדי. ה' מגן בעדי: חי אל תם

סי' ישראל סב. לחן בלאכיל צפה
ימס לבי ימש. השכים מאמש. לנוד דוד הוא שמש.
מעיו עשת שן:

שבעתי נדודים. בין אדונים זדים. עד עבד עבדים. לי
יחרוק שן:

ראש לענה פתי. שק ואפר סותי. אך מושלי עדתי.
יריון דשן:

אדם וישמעאל. וכל צר מתנאל. הדרתי שפכו אל.
שפך הדשן:

לו אעתיר תחנה. יקשיב ממעונה. יהיה כימי עדנה.
ישועות חוסן:

לי שלום יעשה. ומעני יעשה. יחיש אישי נושא. על
לבו חושן: תם

יהא אל עושה פלא. בנה אולמי. ומבור גלות דלה.
המון לאומי:

חלצני מבית כלא. צור מרוממי. ושמע שיח רנתי.
ושיר נאומי:

מהר צורי עיררה. גבורתך. וקבץ שה פזורה. למעון
ביתך:

יגל יעקב

ואת נפשי תוציא מצרה. בצדקתך. ולהפק רצונך.

הפק זממי :

וראה צור כבוד שמך. ושלה אב רחמן. מבשר

לאומיך. וציר נאמן :

ופקוד גפן נשעה ימינך. נטע נעמן. והשב שכינתך.

לנוה הדומי : תם

סי' רי"ח טוב סד . לחן אלי אליהו

רחום עד מתי תשכח בניך. עדת סגולתך. עד

מתי :

יוצרי הבט בעוני עמך. המיחלים חסדיך. עד

מתי.

חום על עמך ונחלתך. עשה לכבוד שמך. עד

מתי :

טוב מטיב למדני חוקיך. קבץ שה פזוריך. עד

מתי :

חזק צוה את ישועתך. ובנה בית מקדשיך. עד מתי :

תם

סי' ישראל סה .

גורי גורי יונה גורי. גוזליך ועוז חגרי. משן טורף לא

תגורי. עופפי אל קנך גורי : עופפי

יסדי מכון היכלך. רעיה כבודה בת מלך. הרחיבי

מקום אהלך. קומי בעוז התאזרי : קומי

שובי שבי את שוביך. ורדי רדי בנוגשיך. כי בא שנת

שלומיך. על אויביך חרב עורי : על

רעי

יגל יעקב לה

רעי את גדיותיך. על משכנות צור עושיך. היש יקבץ
נדחך. יתן לציריך צרי : יתן

אם יתמהמה חכי לו. כי הוא יעלך גם עלה. אל
רום אהל משכן שילה. מתוגה חצנך נערי : מתוגה
לבי נא באי לקראתי. רעיה יונתי תמתי. אתי מלבנון
אתי. מראש אמנה תשורי : מראש תם

סיי ישראל סו.

יורה חין שנון. נדוד דוד חנון. ואני אערוך לו תחנון.
יום יום אשאנה. על בת ענוגה. עתה אחור
נסוגה :

שחה לעפר. נפשה וכשופר. תרים קול אולי יכופר.
עון ושגגה. כי דודה הוגה. לצרוף כמו בור סיגה :
ריחה מר דהור. תדאה כדרור. לבקש לנפשה
דרור. מיד משיגה. לשוד והריגה. שבעה רוגו
ודאנה :

את סף הוקם על. תשים סף רעל. אל עמים מעלו
בו מעל. כנס על פסגה. שא ראש נמוגה.
והפוך לשמחה תוגה :

לבה סחרחר. וגרוגה נחר. חדש צורי אל
תאחר. חדשה וחגה. ושמשה יגה. כאור צדק
ונוגה : תם

סז.

ימי עברו וזמותי. נתקו. בחשוב עד מתי. תבא דוד
למשכנותי. כי לך נפשי צמאה :
שאת

יגל יעקב

שאת לא אוכל עול שבי. אלך נד מארץ צבי. עד
אנה תברח כצבי. שוב אתי נפשי רפאה :

ראה נא גואלי יונה. נעה ונדה מן קנה. אנא ועת
לחננה. קרב כי מלא צבאה :

אלך מר בחמת רוחי. אלי הבישה מה כחי. כי איחל
פקח קוחי. נפשי ממסגר הוציאה :

למה תביט המון בוגדים. אלהים מושיב יחידים.
אכלו את זרע ידידים. את שארית הנמצאה :

תם :

סי בנימין סח.

בידך עתותי הצילני. בצל כנפיך תסתירני. מפח
יקוש מדבר. הלא אתה גוחי מבטן מבטחי

החפץ חיים כטל לישראל יפרח : הלא

נחית כצאן עמך. נטה מעליהם זעמך. מפח יקוש
מדבר : הלא

יודוך ה' כל מלכי ארץ. כי תכלה בם כלה וחרץ.
מפח יקוש מדבר : הלא

מן גערתך הפלא הסדיך. ואמור למשחית הרף ידיך.
מפח יקוש מדבר : הלא

נגע לא יקרב באהליך. כדבר ה' כי הוא יצילך. מפח
יקוש מדבר : הלא תם

סי ישראל סט.

ימי חרפי אהבתני. עתה בבור נששתני. אנא חיש
ושמחני. דודי כימות עניתני :

שכנת

יגל יעקב לו

שכנת בזבול אוית. תוך קהל עם זו קנית. מרם
קראתי ענית. עתה ריקם שלחתיני : אנא
רדה בי אויבי ומשל. לכל עם הייתי משל. מבור
דלה דל ונחשל. אודך אל כי דליתני : אנא
אפפו עלי רב רעות. מאז נסעת מסעות. חמול צור
מעוז ישועות. למה למפגע שמתני : אנא
לך אוחיל אם ארכו הימים. כי לא תזנח לעולמים.
הן לי דברת נחומים. אמצא הן כי נחמתני :
אנא תם

סי' ישראל ע. לחן לקמאר מאנואלו
ישוב לקנות אל חי גוחי. עם הושם מאוס וסחי.
בין העמים ומדחי. אל דחי אויבים ידיחום :
שונאים מציון תפצם. ובחיריך בה הרביצם. צור
גואלי אתה רצם. אם כל העמים הזניחום :
ראה מזבול מרומי. כי צאן אובדות היו עמי.
זבחו ויאכלו עד תומי. כל שה לבן וכל שה
חום :

אל ישעה אל שועת צאנו. ויקים רועה כרצונו.
אזי כל עמים למונו. יביאום עמם ולקחום :
תם

סי' ישראל עא. לחן מן קבל אנור
יכסוף לבי ירחי קדם. משלתי מים עד קדם. בסוד
אלי. אלי על אהלי. על כל עמים רמה
קרני :

יגל יעקב

שכן דודי בתוך חיקי. חנון חנון לקול זעקי.
לבי עלץ. עלץ בעוד נמלץ. לחכו צופי
ויני :

רחק מני לרום זבול. עזב עירי ואת גבול. ארץ
צבי. צבי ברח כצבי. במחשכים הושיבני:
אהבתי צור מרים ראשי. מעמו לא אצא חפשי.
אני עבדו. עבדו לו לכדו. אעבוד כי הוא
אדוני :

לו איחל כל צבאי. עד ישלח שר צבאי. ינון שמו.
שמו תשבי עמו. הן המה ינחמוני :
ארמון על משפטו ישב. מלכי בנגינותי יקשב. ובתוך
מקדש. מקדש קול שיר חדש. אז ישיר
שרי ונוגני : תם

מאקאם פ'ראחנק

עב.

יגביהו עוף עשתונותי. יעלו לדור דר חביון :
זכרו יום שכן חצרותי. ובתוכם שם אפריון :
אליו יהמו כליותי. ולבבי ידרוש פדיון :
לו איחל כל שנותי. כי יעמוד לימין אביון :
לו תם

עג.

יה האזן רנני. צור מראשית קנני. יום מצר קראתי
אני. יה במרחב ענני :
יה

יה

יגל יעקב לז

יה לבש בגדי גאות. ולך ההתנשאות. חלצני מלאות.
 אשר אויבי הלאני: יה

יה לבש הוד והדר. אויבי בעדי גדר. עד מתי אהיה
 דר. במקום אשר הגלני: יה

יה לבש ערפל. קביץ יושבי בשפל. אל תוך בחץ
 ועופל. ותושיע עם עני: יה

יה לבש בגדי עוה. בנה מקדש המעוה. קומה אלי
 אל יעוה. אנוש צר הממני: יה

יה לבש בגדי נקם. השב גמולם אל חיקם. יבשו
 הבוגדים ריקם. ואל אבושה אני: יה

יה לבש צדקה. לך נפשי שוקקה. שובה לגור
 בחשקה. כקדם תוך משכני: יה תם

עד.

יוצר הכל למי יחפוץ. וירצה בכל מעבדו. רוצה ה'
 את יראיו. את המיחלים לחסדו: רוצה

לא ירצה. יהירים רמים. יקריבו זבחי שלמים.
 רוצה ישרים ותמימים. יהללו שם כבודו: רוצה

לא ירצה שה ופר רטוב. שורים לזבח לחטוב.
 רוצה שמוע מזבח טוב. שמור תורת משה

עבדו: רוצה
 לא ירצה רועה כר שמן. רבבות נחלי שמן.

רוצה רש אמונה אומן. ראה רעה השיב
 ידו: רוצה

יגל יעקב

לא ירצה אלים וכבשים. אשר על חטא הם
נגשים. רוצה איש אל לבו ישים. אהבת אל

ויחודו: רוצה

לא ירצה לקטורת זרה. לא יוכל און ועצרה.

רוצה לרוח נשברה. לב נשבר כי אין

בלעדו: רוצה

לא ירצה חלב מריאים. חזות תנופה ומלאים.

רוצה חסידים נדכאים. חרדים אל כבוד

הודו: רוצה

לא ירצה זבח ומנחה. זרם דמים מצאן טבחה.

רוצה זר יעשה נכוחה. זוכח יצרו בעודו:

רוצה

לא ירצה קרבן עתודים. קרבים על רב מרדים.

רוצה קדושים חסידים. קחלת יעקב עבדו:

רוצה תם

סי' אברהם עה.

אומר לך נטע נעמן. יבנה בית נאמן. עם בת אילת

אהבים:

בחור שמח בן נדיבים. עם מצדיקי הרבים. כמטר

על גז רביבים:

רחץ וטהר מכל רעיון. חתן נעים אפריון. עם בת

הטובים:

היו תהיה לך עזרה. משגב עתות בצרה. לא תפנה

לא תטה לרהבים:

יגל יעקב לח

מהר בנה מקדש אריאל. נקריב קרבן אהרן. כשלמה
מלך ישראל :

חזק בריחי שערי. ושמע שירי וזמרי. בתוף ומחול
ועוגבים : תם

סי' יעקב אלישר עז.

יונתי תמתי. קרבה ישועתי. תרב גדולתי. על הררי
ציון :

עורי משנתך. כי רבה תפארתך. ואשיב את שבותיך.
בשערי בת ציון :

קרבתך איומה. דודיך נעימה. שער ראשך דמה.
כפלגי מציון :

בת נדיבים פצחי שיר אהבים. להושיבי עם נדיבים.
ולתתך עליון :

אל נוכח פניך. ארעה עדרך. ואשיב שופטיך. מאחך
האביון :

ישר שעה שועתי. והשב את שבותי. אל תבזה את
תחנתי. מאילת ומעציון : תם

סי' אני ישראל עז.

הנה אל ישועתי. בו אבטח ולא אפחד. כי עזי
וזמרת יה. ויהי לי לישועה : הנה

אמינים עם נשאו. ידכם קדש שאו. יחד לפני אל
באו. נשתחוה ונכרעה : הנה

נזמר שיר ונבטה. לאל תהלות עושה. רב מחולל
צור נוטה. השמים כיריעה : הנה

יגל יעקב

ידו יסדה ארץ. וגם שפחה ערץ. סובב סובב במרץ.

בלוי לאות ויגיעה : הנה

יה כל בחכמה יוצר. חסד לאלפים נוצר. עיר מבצרי

תבצר. ואסוף הצולעה : הנה

שוב שבות בת אהובה. וזכור לכתה בחיבה. במדבר

בערבה. בארץ לא זרועה : הנה

רעה צאן מגורשי. ולביתך יובילון שי. ושלח מהר

בן ישי. לבת מחלה ונועה : הנה

אויבים בני בלוי שם. כדוב שכול תפגשם. מארצי

תגרשם. להם שלח הצרעה : הנה

לזר מציון העתק. ובחרבך אותו בתק. ותמוש ותנתק.

היתד התקועה : הנה תם

סי' ישראל בר משה עח. לחן ייא דלאע

יום וליל רוחי. תודה ברננה. אל האלהים. אשר

נתנה : יום

שם בי שלהבת. מכס נחצבת. ובגוש נרקבת. נתן

מעונה : יום

רעיונה פונה. הגיונה עונה. ואם הוא חונה. בשמי

מעונה : יום

אורי וישעי. ובן לדעי. לו אשא דעי. אפיל

תחנה : יום

לדביר אל איום. אשחר יום יום. לדרוש את פדיום.

נפש נענה : יום

בשיר

יגל יעקב למ

בשיר מילולי. אעתר לאלי. הקשב פילולי. שועי

האזינה : יום

רחם עגומים. בשכי נוהמים. הם לכל עמים. משל

ושנינה : יום

מגר המונים. ואת אבנים. מאסו בונים. תן לראש

פנה : יום

שובה שבותם. מעיר שבתם. ואת מכתם. אל נא

רפא נא : יום

האירה חשכי. צורי ומלכי. חן יונתך כי. עת

לחננה : יום תם

עמ.

סי' ישראל

יהלל ניב שפתינו. לשם חיים באפנו. מחולל כל

בדבור פה. וברצון צר יצורנו. ויום בו במלאכתו

נח. מנוחה הנחיל לנו. ושבת שם ברית עולם. לאות

בינו ובינינו : ושבת

שחקים יצרו ידיו. בראשית כל אשר ברא. וארץ

על פני מים. ופנתה בים ירה. ובין חשך

לאור הבדיל. והבריק זהרי אורה. מאורות שם לאור

עולם. ולמנות במ שנותינו : ושבת

רצונו השלמה רגע. וברא כל בניב שפה. דשאים

ועצי פרי. ועץ ארז וצפצפה. וצר חיות למיניהם.

וגם דגים ועוף עפה. והכין עשבות הרים. למחיתם

יכוננו : ושבת

אזי אזו וחקר כל. ואיש ברא כמו צלמו. והמשילו

עלי

יגל יעקב

עלי כולם. ושם משרה עלי שכמו. ונתן בו תכונת
כל. להגדיל מהלל לשמו. לזאת יום יום נהלל לו.
ושיר תרון לשוננו: ושבת
לענג יום שביעי אל. סגולתו הלא צוה. בפת בנ
שוב דיין רקח. וללבוש בו כסות נאוה. לזמר
בו גבורותיו. ולשמוח ברב חדוה. בכך נשמח בגיל
ישע. וימלא שחוק פינו: ושבת תם

מאקאם חסאר

סי' ישראל פ.

יפו דודיך נעימה. איומה כנדגלות:

שפתיך צוף וריח. אפך מור ואהלות:

רום קומתך לברוש דמה. שדיך לאשכולות:

אל מי אדמך צביה. בצבאות או באילות: תם

סי' שלמה פא.

שני שדיך כשני עפרים. תאומי צביה:

למגדל דוד צואריך. בנוי לתלפיות:

מה יפו דודיך. מכל בנות יפיפיה: תם

סי' ישראל פב.

יה הפק מורשי לבי. עליון כליות חוקר. וראה אם

דרך עוצב בי. מתגרת שונאי שקר. הושיעני

צור משגבי. עושה נס בלי חקר. ואני אשיר עוזך

וארנן לבוקר:

שפתי ישבחונך בכל עוד נשמתי בי. בחיי כן

אברכך

אברכך. יוצר רוחי בקרבי. שבחתי צור לישועתך.
תוציאני משבי וגם נפשי פדותך. תשמור משומרים
לבוקר :

רחום רחמיך רבים. מהר יקדמוני. שובה עוררה
אהבים. ושוב אל בית מעוני. חלצני מידי
אויבים. חנם ילחמוני. שקר רדפוני. לכן יהיו כענן
בוקר :

אל ישראל הוא נותן עז. ותעצומות דר חביון. קומה
גואלי אל יעוה. אנוש ילחץ עם אביון. חיש בנה
מקדש המעוה. מכון קדשך אפריון. שוש אשיש כי
תאיר חשכי. כננה וכאור בוקר : תם

סיי ישראל פג.

ידי תקצר למצא כופר. לתת לך אל חי עושני.
כי עשית פלא עמי. יש מאין בראתני. יש מאין
בראתני :

שמח בי צלם תבניתך. מכל יצור הבדלתני. ולהכיר
את גדולתך. לב ודעה חוננתני. לב ודעה
חוננתני :

רבות עשית עמדי. כאב לבן אומנתני. ולא
אדעה מה אנמול לך. על כל טובות
גמלתני :

אם לך תבל ומלאה. צורי מה כחי ואוני. במה
אקדם פניך. מלך אדיר בלי שני. מלך אדיר
בלי שני :

יגל יעקב

לא תחפוץ זבח אתנה. ובעולה לא תרצני. אך
תבחר שירה וזמרה. חי חי הוא יודך כמוני. חי

חי הוא יודך כמוני :

ואם גדלה תהלתך. ואם קצרה ניב לשוני. לך אערוך
שיר תהלה. הקשיבה לי וענני. הקשיבה לי

וענני : תם

מאקאם הגאז

סי' ישראל פד.

ירחיק נדוד דוד נעמן. ואני בלתו כמו אלמן.
לשוב עמי לי הבטיח. והנה איחר רב

זמן :

שאפתי נשיקות פיהו. כי טובים דודיו קדוש הוא.
אהודנו ואנוהו. בשיר ינעם כצוף ומן :

רבצתי אני יונתו. בחיק אדונים זולתו. אלופי עזב
בית שבתו. ואני ביד אלוף תימן :

אל עוברי דרך שאלתי. הראיתם ידיד חמדתי. זה
ימים ברח מאתי. ופח חשקו אלי טמן :

למה לבא עמי יפציר. כלה קיץ עבר קציר.
הן מאז אסלד בציר. עד ישלח לי ציר

נאמן : תם

סי' ישראל פה.

יגיל עליך ברנה. דוד חכו ממתקים. יחדש לך ימי
עדנה. צור שוכן שחקים. כאז תהיי לראש פנה.

על

יגל יעקב מא

על מלכי ארקים. חבצלת רעננה. שושנת עמקים:
שבי דוממה בשבי. הוחילי למלכך. פתאום יבאקל
כצבי. להאיר את חשכך. לך יהיה לעטרת
צבי. ויצליח דרכך. יונה כמעט רגע חכי. עד אל
דגלך יקים:

רעי את גדיותיך. על הרי ישראל. בואי אל משכנותיך.
מקדש וההראל. הרבי לי נגינותיך. ברב כח
ואל. כי אל חכי שפתותיך. מדבש מתוקים:
אל קן נכספת מעודך. הגביהי ציץ וראי. התעלסי
שם עם דודך. אליו עינך שאי. עד יחדש את
כבודך. על כל תתנשאי. חיש ירפא ציר נדודך. יפדך
מאזיקים: תם

סי' ישראל בן משה פו.
יזל מים ולא תדום. בת עיני. אל נדוד דוד חמק
עבר:

שכה אהל שכן נטש. מעוני. ובנחלתו התעבר:
רדף אויב נפשי השפיל. גאוני. רשפי קשת שמה
שבר:

אוחיל לאל ואם ארך. זמני. עם גוחי זך לקחי ובר:
לא אבטח במבטח אח אך. בקוני. ישוב על אויביו
יתגבר:

בא יבא ברנה לבית. ארמוני. ובאהבתי יתחבר:
נרוה דודים ולא אעבוד. באוני. ובשמו אהלל דבר:
מאפסי ארץ יקבץ. המוני. עם דל לישועתו שבר:
שם (יא)

יגל יעקב

שם נשמחה בו בו אשכח. יגוני. יבא ימלוך על עם

גבר :

הוא יחזיק במעוזי. ירצני. כאב רחמן ירצה לבר :

תם

פז.

סי' ישראל

יום יום אדפוק דלתיו. ואבוא למשכנותיו. ואחביר

מנפלאותיו. להגיד בבקר : אשיר עוז אל לב

חוקר. וארנן לבקר :

שחק כאהל מפתח. ואדמה תחתיה שטח. ושערי

מזרח יפתח. בבקר בבקר : אשיר

רין שמש אל מצותו. כאיש יוצא מחפתו. אין נסתר

מחמתו. מערב עד בקר : אשיר

אור שמש בהלו. יצא איש לפעלו. לעבודתו ועמלו.

והשכם בבקר : אשיר

לכן קום אנוש דוה. מערש רך ונאוה. קומה בעוד

לילה והיה נכון לבקר : אשיר

קום קרא שיר בגרון. יעלה לך לזכרון. לפני יוצרך

ברן. יחד ככבי בקר : אשיר

אם לילה תסיר הודו. יומם יצו לך חסדו. יחלוק

לך מכבודו. תעופה בבקר : אשיר תם

סי' ישראל פח. לחן נאגיבין

יצא דוד חשקי מאתי. ואני לבדי נשארתי. בלתו

בין נכרים נדדתי. תחת אהבה ישמנוני : צירי

נדוד יאחזוני. רעי חוננוני חוננוני :

שואב

יגל יעקב מב

שואג נשארתי כלביא. נשקפתי בעד אשנבי. לשאול
על חמדת לבבי. חמק עברה שיבוני : צירי
רצתי אז בעיר לשובב. לבקש דוד לו לב חובב.
אולי את נפשי ישובב. וישמע קול תחנוני :

צירי

אחפש את דוד אהבתיו. בקשתיו ולא מצאתיו.
לא ענני עת קראתיו. כי מפעלי הזניחוני : צירי
לא בכל אלה נוחלתי. כי אם לדברו יחלתי. וכימים
אשר נרדפתי. טוב וחסד ירדפוני :

סי' ישראל פמ. לחן יאנה ויאנה

יום יום ידרושון לך רעיוני. גם יחרישון בך כל
מעיני :

שאפה נפשי להזות בנועם. שובך עמדי אל תוך
ארמוני :

רחקת מני לשמי גבוהים. ולך כמהים לבי ועיני :
אויבי ישאל עד אן קץ חזיוני. אשיב הלא לאלהים
פתרוני :

למה לנצח דוד תשכחני. עשוק ורצוף בין ידי
מוני :

בתק בחרבו נדודך קרבי. ובתוך לבבי קרע לו חלוני :
רבת שבעה לה נפשי יגוני. עתה כקדם חדש
ששוני :

מתי תעשה ברודפי משפטי. מתי תושיע נפשות
אביוני :

שובה

יגל יעקב

שובה רבבות אלפי ישראל. ולתוך ההראל קבץ
המוני:

הט אזנך לי שמע אמרתי. והקשיבה אל קול תחנוני:
תם

סי' ישראל צ. לחן פריד אל מחאסין
יונה צאי מכבל. והגי שיר עלי נבל. כי אשיב לבת
בבל. חיש עמלה בראשה:

שלחתי אסיריך. מבורגם עדריך. ארעה בזכות הורריך.
ומדית אבות שלשה:

רעיה כחמה ברה. אהבתי בך נקשרה. כי לזיו אורך
חפרה. הלבנה ובושה:

אעל מזור לחבלך. חן טוב ונעים חבלך. עלי ונחלי
חבלך. ארץ צבי קדושה:

למונך רעות אספה. אשא נם על הר נשפה. ולשברך
אתן מרפא. לשום חתול לחבשה: תם

סי' יעקב חיחוק צא. לחן ייא מסתווי
יוצרי מהר ענני. מכל צרה הצילני. פנה אלי וחנוני.
ותושיעני אל אל חי:

ענה קולי ושועתי. סלח נא עון חטאתי. רפה את
כל מחלתי. אספר שמך לאחי:

קבץ נא את כל פזורי. שלח נא מזור למזורי. חזק
לבי אף בשרי. ואודה לך בעודי חי:

בקול רנה וצהלה. אערוך לך שיר תהלה. במקהלות
עם סגולה. ארנן לך שיר שבחי:

חמול

יגל יעקב מג

חמול עלי וחנני. אורך ימים תשביעני. מבור גלות
תעלני. חיש קבץ את כל נדחי :

ידך צורי תנחני. וימינך תסעדני. בפרי בטני שמחני.
ותעטרני אל חי :

חיש וקומה בעזרתי. ענה את כל עתרתני. הצמח
קרן ישועתי. אל היוצר נשמת כל חי :

זכור עוני אמתך. צוה נא ישועתך. ברך את נחלתך.
רב ברכות ובן איש חי :

קרב נא את ישועתי. והט אוזן לשועתי. מהר השב
את שבותי. ולציון קבץ נדחי : תם

צב .

סי' פרגי'

ירח יקר מלא בן יומו. ויה' נתן חכמה לשלמה :

פרח גבירים מרבה המשרה. על ראש חברים כתר
ועטרה. כי הוא מטה עוז מקל תפארה. כל בית

ישראל שואלין בשלומו :

רגזו לאומים שרים וסגנים. בראותכם דודי אברך
בבנים. אב הוא בחכמה ורך בשנים. לא ידעו

כי אל שדי עמו :

גם כי המלך חפץ ביקרו. ובידו הפקיד גנזי אוצרו.
והרים על שרים הודו והדרו. יחד על פיהו ישק

כל עמו :

יפרח בימיו צמח צדקינו. מלך כיופיו תחזינה עינינו.
עת בא לציון יקבץ נדחינו. כן יאמר עושה

שלום במרומו : תם

יגל יעקב

סי' אני רי"ח * טוב חזק צב . לחן ייא' מארסין
אלהי מאז אהבתני. ובמדבר שמש הולכתני. ותורת
חסד ואמת הורתני. מדוע. עתה ביד זר
נטשתני :

ראה צור עניי ועמלי. ואל תבט למעללי. אל
תדנני אלהי כמפעלי. כי בחלקך נפל חלקי
ונורלי :

יום וליל אערוך לך ניבי. אשפוך לך רוחי ולבבי.
נחני ונהלני מארץ שבי. אל ארץ חמדתי תפארת
הצבי :

חנני אליוענני. ומבור גלותי דלני. מעפר עניי ומרודי
תקמני. ואל מכוני כקדם תשיבני :
טוב ישר מצר תצרני. כצנה רצון עטרני. על מי
מנוחות עדן תנהלני. מבין העמים ולאומים
וקבצני :

חזק את בריחי שערי. השיבני אל ציון עירי. ושכון
עמי בתוך בית משכן הדרי. ושלח מהרה
משיחי יאיר אורי : תם

סי' ישראל חזק צד .
ידידי רועי מקימי. ממרמס אנשי לצון. הגידה לי
עתה על מי. נטשת מעט הצאן :
שוב לאלף גדחיק. כי הם זרע אהוביך. וראה את
שלום אחיך. וגם את שלום הצאן :
רעני

(* רמנים יוקף חיים.

רעני בנאות דשאים. תן מרעה על כל שפאים.
 בזרועך קבץ טלאים. וסחב צעירי הצאן :
 אמור נא פודה מצילי. עד אן עוילי מנהילי. ירעני
 רועה אוילי. ויהי הבל רועה צאן :
 לעירי יד הורי בנו. הביאנו ומשול בנו. לאמר לגור
 בארץ באנו. כי שם אין מרעה לצאן :
 חזן על עניים מרודים. צבאו עליהם גדודים. הבט
 וראה העתודים. כל העולים על הצאן :
 זכור כי את למו נצח. וזר ידושם בקצח. למה זנחת
 לנצח. יעשן אפך בצאן :
 קבץ אלפים וצאנה. וחלצם מיד שונא. ומהרה על
 ידי מונה. עוד תעבורנה הצאן :
 בנה מקדש ואריאל. ושלח מבשר ישראל. יאמר בא
 לציון בואל. רחל באה עם הצאן : תם
 סי' אברהם חזק צה .
 אם חכם לבך בני. ישמח לבי אז גם אני. קח אמרי
 אתך בני. שמור ואמור הנני :
 ברכות אביך גברו. ברכת אברהם ויצחק. ענו כולם
 ואמרו. יקרא זרע ביצחק :
 ראה בנים לבניך. יהיו סביב שולחנך. ושלח מלאך
 לפניך. ניצב על יד ימינך :
 החכמה וגם המדע. נתונים לך כמרדע. את אלהי
 אביך דע. כבניהו בן יהוידע :
 ממני

יגל יעקב

ממני פריך נמצא. כי מוצאי חיים מצא. כפורחת
עלתה נצה. רב תבונה גדול עצה:
חזקו אמצו חתן כלה. פרו ורבו לעד סלה. ולי תהיו
עם סגולה. ואז נשיר שיר ותהלה: תם

סי' מרדכי צו.

איומה מראיך הראיני. ונועם קולך השמעני. בעיניך
לבבתיני. פתחי לי אחותי כלה:
איומה רעיתי יפתי. אחת היא יונתי תמתי. בואי נא
אל חדר הורתי. אתי מלבנון כלה:
איומה דמיתך לתמר. חכך כיון המשומר. טעמו
וריחו לא נמר. גן נעול אחותי כלה:
איומה כחמה היא ברה. רחוק מפנינים מכרה. חושי
נא קומי במהרה. נשיש כמשוש חתן על כלה:
איומה יפו פעמיך. מה טובו מיון דודיך. כשני
עפרים שדיך. דבש צוף שפתותיך כלה: תם

מאקאם אספהאן

סי' יצחק צו.

ישמח לבי מאד ותגל נפשי באלהי אורי וישעי.
כבודי ומרים ראשי. כי הוא ישיבני אל דביר
קדשי. ומארצות הוא יקבצני אל תוך קרית משושי.
ויאיר ויזרח לי את אור שמשני. ומיד כל אויבי מהר
אצא חפשי. אנא גואלי חוס נא ורחמני. ובנה את
בית מקדשי. ואז אודך אלהי המלך:

צרור

צרור המור דודי לי ישעי והודי. עד אנה נצח
 תשכחני. ביד משנאי ורודי. שאפו שוררי כל
 היום מעלי נשאו רדידי. רפא מזורי כי אתה
 מגן בעדי. מהרה חושה ושלח לי איש שלומי יקבוץ
 את כל גדודי. יכירו וידעו כל משפחות גוים כי
 אתה עמדי. ועוד לא יעמדו לנגדי. כי מי לא יראך
 מלך :

חמדת לבי ותפארתי. גאל לך אתה את גאולתי.
 ולא יוסיפו עוד בני עולה לענותי.
 גרש האמה הזאת ותרא אויבתי. ותכסה בושה
 אומרה אלי אבדה תקותי. אל נא דלני מבור גלותי.
 ואז יאמרו קהל עדתי. יגדל אלהים חיים ומלך :
 קרב ישעי צור מושיעי. אלי השב אל מכוני. שעה
 שיר זמירי הש אוון להגיוני. בית יצחק רומה
 נושא עון סלחני. אל נא תעזבני בגלות הזה עדת
 מרעים הקיפוני. בנה דבירי וקבוץ פזורי וכפר רוע
 מעללי. ומהר מלטני נא ממשא מלך : תם
 סי' אהרן עזריאל חזק צח. פיוט רחל אמנו זיע"א
 אימא רחל רחל אמנו. העתירי נא בעדנו. אל ה'
 אלהינו. יחיש ויגאלנו :

אם יתמהמה קץ ישעי. לאל צורי לו איחל. מגיני
 וקרן ישעי. כלו עיני מיחל. אל תפן חובי ורשעי.
 נושא עון מלך מוחל. ואם ענה בי פשעי. עשה נא
 למען רחל : אימא רחל

יגל יעקב

הטה אלהי אזניך. בקראי בכח וחיל. ניחר גרוני
משחרך. נפל בעצומי חיל. זכור עוני אמתך.
לפני גוזזיה כרחל. שוב מחרון אפך. ישועת שית
חומות וחיל: אימא רחל

ראה ה' כי צר לי. בגלות הזה החיל. קבל רינת
שועת קולי. על מצבת קבורת רחל. בנה לי הדרת
כלילי. הר הבית והחיל. ושלח לי חזק גואלי. הוא
להושיע יחל: אימא רחל

נדבות פי אדוני שמעני. אני תמיד איחל. באורך
אור תראני. חסד עליון לי הנחל. חסדך אל
יסעדני. נחלת יעקב לי תנחל. שמע ה' וחנני.
בהרימי קולי באהל רחל: אימא רחל

עזרי היית אל תששני. ימי צבאי אייחל. תכריע קמי
תחתני. היום הזה אחל. אורך ימים תשביעני.
נשבע ה' ולא יחל. שמרה נפשי והצלני. אבא ביתך
כרחל: אימא רחל

אל בית אמי עתה באתי. אסהבנים הנה רחל. מפיל
אני תחינתי. ירא רועד וזוחל. הילדים אשר
טפחתני. ברך ה' חיל. חושה אלהי לעזרתני. יהי נא
שלום בחיל: אימא רחל

חזקי רעיה גולה סורה. מאד ראתה ותחל. היום
הזה יום בשורה. להביא אליך חיל. גוים כמר
אדרוך פורה. אשיב נקם לכל חיל. ימים מקדם
אזכרה. בכי תמרורי רחל: אימא רחל תם

סי' עמרם עמאר חוק צמ.

עלבון הבת היקרה. מאשה עצמי חרה. היא מגבירה
הוסרה. איך אל פריץ גדרה. תשלח את אמתה.
איך בתחומה ודבירה. מולכת שפחתה. מה מר
עבד כי ימלוך :

מעט לעת זוכרת. אהבת נועד נטהרת. ערבה מדבש
כוורת. ובקולה מתמררת. מצויה דמעתה.

! טכסים אבל אורת. בוכה עת שמחתה : מה מר
ריחקונוחם מלכה. אל ריחוק דוד אהובה. נחל פירוד
בוער בה. לפיד חשק איך כבה. עבר יום
חופתה. משפט בנות איך נחבה. כסותה עונתה: מה מר
מזיו כלה ונעימה. חשכו כסיל וכימה. גם ירח
האדימה. הארתה העתימה. חמה בתקופתה.

קרן הפוך וימימה. קנאו מצרתה : מה מר
עוניה כל שומעה בוכה. יצעק בת צור איככה. זה
למה הושלכה. איך מלכות צר נמשלה. כויד
דויזתא. איך מלכותי לא ארכה. כיוד בכתיבתה :

מה מר

מה לך דלה יונתי. לדמעך נתעוררתי. מקול רחל
תמתי. תמרוריה שמעתי. בדרך אפרתה. סימניה

הבטתי. מסרה אל צרתה : מה מר

אמרו אל בת צנועה. יום יום מוכה ונגועה. מחצי
זונה צועה. האם אין לה ידיעה. מתנאי

כתובתה. כתבתי לה ביריעה. חייב ברפואתה : מה מר

רוח

יגל יעקב

רוח חסד גברה. עלבון ציון זוכרה. ומגורשת חזרה.
בקדושה ובטהרה. אל תוך עיר חמדתה. שבה

היתה נערה. אחרי זקנתה: מה מר

חזק נאזר בגבורה. יחיש לי יום בשורה. אל ציון
אעבורה. טרם מיתה וקבורה. אראה בשמחתה.

אזכה עדן מדברה. וכגן אל ערבתה. ולעולם ה'
ימלוך: תם

סי' יצחק ק.

ירושלם עטרת תפארת. יפו פעמך עון מכפרת.
מתי כל רואיך יקראו לך גברת אל דר
ברום חביון. השב שבות ציון. אדון על כל
הארץ: אל

ציון מכלל יופי והיא מקודשת. זכור ימי חרפי
היתה משמשת. מתי תתן דופי היא יוציא
מרשת: אל

חיש ורפא צירי אל גדל כח. וגם לאסירים מהר
פקח. מתי תשלח צירי למען זבוח: אל
קרבה ישועתי. שמחי בת עדינה. כצפור נודדת מן
קנה. על ראש שמחתי אזכרך ברנה: אל

תם

סי' אני שלמה קא.

אלהי אבי. צור משגבי. דבר צוני. פרה ורבה לסלוח
ירבה. כירב עוני:

יגל יעקב מז

נפשי תגיל. בה' אל גיל. הכנסת כלה. ומשוש חתן.
מוהר ומתן. שמחה גדולה :

ירח מנחה משאת וארוחה. אל בשמים. כבוד חופה.
בכסף נחפה זהב פרוים :

שם כבודו. גבר חסדו. מושיב יחידים. איש את
אשת היא מתקדשת. והיו לאחדים :

חי גואלי. מגן ישעך גבורה לי. אל מלך נאמן. פדה
עם לא אלמן. אלי אלי. היה עוזר לי. שלום יהיה לי :

לצור מעוז. חדוה ועוז. ברכת חתנים. מאלף עולות.
מר ואהלות. שומר אמונים :

מבחר וטוב. לה' כי טוב. סעודת חתן. חביבה מצוה.
לישרים נאווה. מתוך חבתן :

הללי נפשי אלהי קדושי. אל שמחת גלי. במקום
גילה. חתן וכלה. רנה צהלי: תם

סי' ישראל קב .

לבי כצפור נודדת מקינה. כן הוא בלתיך דוד נודד
ממקמו :

ינאה כמו שחל יהמה כיונה. על עופר אילים ברח
מעמו :

שר בשירים על לב רע ובמגינה. אולי בהם ישקיט
מעט מזעמו .

רנה יפצר אולי ימצא חנינה. בעין דוד לו יקריב
חלבו ודמו :

אחרי בלותי יכסוף לעדנה. חברתך ישתוקק לילו
לנדודך ויומו :

יגל יעקב

לנדודך הן ירגזו ימים על שנה. עד תחל רוחך דוד
לפעמו:

חמול ולציר חבלו אל נא רפא נא. בעינך ימצא הן
וסלח אשמו:

זרועתיו אמיץ שוכן מעונה. ושים כימי קדם משרה
על שכמו:

קרב ציר ישועה בא יבא ברנה. עמו משיח צדקי
ינון שמו: תם

סי' אנכי אליהו חזן חזקו קב.

אוחיל יום יום אשתאה. עיני תמיד צופיה. מתי אבא
ואראה. ירושלם בנויה:

נעימה ישיבתה. יפה מאד ירושתה. הרים סביב
לעומתה. חומת אש שלהבת יה: מתי

כהן שמש שבעים שנה. במשמרת כהונה. משיירי
אנשי אמונה. שמעון הצדיק הוא היה: מתי

יהללוה בכל מידה. הנביאה חולדה. בין חומות
התבודדה. כגפן פוריה: מתי

אנכי חזון הרביתי. לעבר מזה עליתי. חבל נביאים
ראיתי. חגי מלאכי זכריה: מתי

למשפט ישבו כסאות. שבעים ראשי סנהדראות.
גדולה למופת ולאות. עמם עז ותושיה:

מתי

ירושלם ציון אורות. שמה הובלו לקברות. עיר דוד
נעים זמירות. בית מלכי שבטי יה: מתי

יגל יעקב מח

הר הבית והאריאל. שמה בית מקדש האל. וכותל
שכינת אל. משכן מלך מלכיא :
מתי

ואני בדרך אפרת. שם מצבת קבורת. אימא רחל
היא מורת. שהכל סכין ביופיה :
מתי

חזה ציון מהוללה. בית אל נורא עלילה. מגן הוא
לבני גולה. ודא תרעא דשמיא :
מתי

זה מקדש וקדשיו. בקהל חסידים קדושיו. דור ודור
ודורשיו. כולם בני עליה :
מתי

נייר אלהים אביא. דמיונו כאריה לביא. שקול שמואל
הנביא. כמשה ואהרן כהניא :
מתי

חזק עם דל ואביון. היקרים בני ציון. הבית הזה
יהיה עליון. לעלמי עלמיא :
מתי

תם

סיי סלימאן קד . לחן צמרה
סוערה היא לנדודיך. ידידי. וביים חשקך נבוכה. דודי.

חון על רעיה אובדה. אובדה :

חון בת עיני.

לגאולתך תהמה. ידידי. בשביה לה זה כמה. דודי.

חון על רעיה נודדה. נודדה :

חון בת עיני.

יחידה בין לבאים. ידידי. ולדמה הם צמאים. דודי.

חון על רעיה שדודה. שדודה :

חון בת עיני.

מיחלת

יגל יעקב

מיחלת ביאתך. ידידי. אל תוך ציון נותך. דודי.
חזן על רעיה גלמודה. גלמודה :

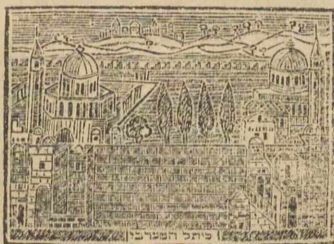
חזן בת עיני.

אהבתך בקרבה. ידידי. לוחשת כלהבה. דודי. חזן
על רעיה יחידה. יחידה :

חזן בת עיני.

נפשה לך מובלת. ידידי. אך קרבתיך שואלת. דודי.
חזן על רעיה כבודה. כבודה :

תם ונשלם שבח לאל בורא עולם.

השמטות.

סי' יעקב חי חזק קה. לחן י"א צירורי

שייך למקאם ביאתי

יוצר אורי רפאני. נוך מהר הראני. בא נא אתי צור
נואלי. כי אתה תומיך גורלי:

ענה את כל עתרתני. חושה אלי לעזרתני. רעה עניי
ועמלי. היה אתה למשען לי:

קולי שמעה צור משגבי. חזק רוחי בתוך קרבי.
הפלא נא חסדיך לי. ענני והקשיבה לי:

בנאות דשא הרביצני. ריבה ריבי וגאלני. הסר מעלי
עול סבלי. חיש חנני הקם דגלי:

חי אל אל תרחק ממני. יום אקרא מהר ענני. הרחב
נא את כל גבולי. אל תפן את מעללי:

יה זכרני ופקדני. לעיר ציון העלני. אערוך שיר
מהללי. תוך דבירי והכלי:

חזק מלא שאלתי. תשוב תאיר אפילתי. הבט נא
ושמע בקולי. והשב הדרת כלילי: תם

סי' אליהו קו. לחן מן שאף עלי

שייך למקאם ביאתי

דוד לעליה נם. למכון שבתו נכנס. לבי יקד יקוד.
אותי מתי יפקוד. אנא הושיעה לי. הושיעה לי.

הקשיבה לי ענני:

אוחיל

(יג)

יגל יעקב

אוחיל אם יתמהמה. לו בשרי כמה. עד כי אראה
פניו אחוה בסנסיניו: אנא הושיעה

למה תרחק מני. אדון שב לימיני. כי לך כלתה
רוחי. אשפוך במר שיחי: אנא הושיעה

יבער לבי אשי. עד ילוה אישי. דודי שוב מהרה.
נפשי בך נקשרה: אנא הושיעה

הקשב תחנתי. ולשיח רנתי. כי נחר גרוני. חנה
בארמוני: אנא הושיעה

וקבץ את בני. מבין נכרים מוני. ובנה את הכלי
ציון עיר מכללי: אנא הושיעה לי. הושיעה

לי! הקשיבה לי ענני: תם

סי יוסף חזק קז לחן הן ייא הן

שייך למקאם ראסט

הן יה דן אל הדן. יה אל הדן. יהי דן. לאויבי הוי
הן. הרג ואבדן:

אנא ישעי והודי. רפא צירי וחבלי. כל אתה מגן בעדי.
אתה תומיך גורלי:

יה מן המצר ענני. כי אתה סתר לי. מגלות הזה
הן. פדני. משגבי ומפלטי לי:

ותושיע בן אמתך. אל תשמחי אויבתי לי. יגלה כבוד
הן. מלכותך. כי נכנס אויבי בזבולי:

סמוך נא את נפילתי. וקבל את שיר הילולי. כי אתה
הן. מחסי ומצודתי. זכור עוניי ועמלי:

הן
פלגי

פלגי מים ירדו עיני. בגלות הזה צר לי. לישועתך
 כלו עיני. מתי תשלח גואלי: הן
 חזק נא בית מקדשי. בית משכן זבולי. כבודי ומרים
 ראשי. צרור המור דודי לי: הן תם

סי' שלמה הון קח.

שייך למקאם ראסט
 שויתי ה' לנגדי. אני אל אלהים אקרא. הרועה אותי
 מעודי. ומנוסי ביום צרה:

למה לנצח תשכחני. עברה וזעם וצרה. פני אלי
 וחנוני. ושיר חדש לך אשירה:

מושל בגבורתו עולם. למה תישן ה' עורה. ושבו
 בנים לגבולם. שמך לעד אזמרה:

הנשא שופט הארץ. בי ה' עליון נורא. וקורא לך
 גודר פריץ. משגב לעתות בצרה:

חנוני ה' כי צר לי. שות שתו השערה. גם לילה לא
 דומיה לי. לא יכבה בלילה נרה:

זכור עדתך קנית. נאדר בקודש נורא. כל משברך
 ענית. ליהודים היתה אורה:

נחני בצדקתך. איזהו דרך ישרה. בחסדך אבא
 ביתך. מרבבות עם לא אירא: תם

סי' שלמה הון קמ.

שייך למקאם ראסט
 שיר כפי גד גדי. אנילה באלהי ישעי. הוא מגן
 בעדי. ומנוסי מושיעי. שירו לו זמרו לו העם
 לאלהי

יגל יעקב

בחר לנחלה לו. לאלהי בעודי. אשיר את שיר ה'.
משפטיו לנגדי. ונלכה באור ה': שירו לו
מה תריבון עמדי. מלכי תרשיש ואיים. ומכאובי
נגדי. למה רגשו גוים: שירו לו
הנה זה בא קול דודי. לפניו יכרעו ציים. וראו את
כבודי. עליון על כל החיים: שירו לו
חי אל תרחיב סעדי. ונבנו החורבות. אתה תגמור
בעדי. שובה ה' רבבות: שירו לו
זכרה לי אלהי חסדי. ברית אבות ראשונים. בני לי
את שדי. אבן מאסו הבונים: שירו לו
נא אל שבה עמדי. עד שהמלך במסיבו. אשירה
נא לידידי. נגילה ונשמחה בו. שירו לו תם

סי' יעקב חזק

קי.

יהלל פי בשיר חדש. לאל אשר עיר לציון בנה
אל יה

עליון קבץ שה פזורה. גרש האמה זאת ואת בנה.
אל יה

קול עמך על אף כי מעל. כריח קטורת עם חלבנה.
אל יה

בית מקדש כונן. על הר מכון. עפרה ואבנה.
אל יה

חזק ישראל. ממך שואל. גואל לציון אבנה.
אל תם יה

סי'

ס"י ישראל חזק קיא. לחן כיכה כולמה

שייך לאחג'אז

איחל. יום לי אל. יאמיר. איחל פדותו. לא אמיר.
תוחלתי. ואף אם יתמהמה :

איחל. שובו אל. תוך דביר. איחל ישועת אל כביר.
מהיותי בשרי לו כמה :

איחל. רפאות אומלל בציר. איחל עד תסוב דל
בציר. עזרתי שים אהלי במה :

איחל. אליה בא בעיר. איחל דל רוכב על בעיר.
מצמיתי את אהליבמה :

איחל. לחפש דל אסיר. איחל עד אנוע לא אסיר.
תקותי מאל שוכן רומה :

איחל. חזק לב משמיר. איחל מכרית קוץ ושמיר.
מאתי שם נפני לשמה : תם

קיב.

ס"י ישראל חזק

שייך לאוג

עלה יעלה בואי לגני. אנץ רמון נם פרחה נפני :
יבא דודי יחיש צעדיו. ויאכל את פרי מגדיו. אם
ידידי ארכו נדודיו. איך יחידה אשב על כני :

שובי אלי את בת אהובה. שובי את ואני אשובה.
הנה עמי זאת אות כתובה. כי בתוכך אתן
משכני :

ריעי דודי נפשי פדית. ולבת מאז אותי קנית.
עתה לבן עמים זרית. איד תאמר דודי אהבתני :
איומתי

יגל יעקב

איומתי לטוב זריתיך. ולתהלה ולטוב שריתיך. כי
אהבת עולם אהבתיך: שמחי כי ישועתך

אני:

לו יהי כדברך ידידי. עתה מהר אסוף גדודי. ולתוך
ציון נחה גדודי. ושם אקריב לך קרבני:

חזקי רעיה חכך כיון טוב. כציון ישע רענן ורטוב.
ולצריך אכרות ואחטוב. אחיש אשלח לך את

סגני: תם

קיג.

שייך למקאם סאבה

תרומם בת רמה. וחון אהליבה. ולציון עיר קודש
תרומם ברצונך הטיבה: תם

השפל רשע העז. בעם רם בפניו. החריב מעוני.
תרום וארץ רחבה: תם

לבנים זעומים. תצוה ישועות. תחגורנה נבעות.
תרום גיל ורוב אהבה: תם

גדלך יעידוך רוב פעולותיך. תסמוך עגומיך. ברוח
תרום נדיבה: תם

תערוך במקדשי. שולחן מחמדים. ויאכלו ידידים.
תרום במסיבה עריבה: תם

נפוצותי קבין. אל מחוז חפצנו. בערי קדשנו. התהלך
תרום ברחבה: תם

תם

יגל יעקב נב

ס"א אסלימאן קיד . לחן באלהי ייא

שייך לאובי

אלהי יה עלי גמל. יבנה זבולי. זול תוגרמה. אופל
אונס. יחיש יסול לי:

סומך נופלים הוא אדוני. יתמוך. מעגלי. ישמע נא
קול תחנוני. יחיש גואלי:

לו איחל עד עולמים. ירפא את חבלי. אף אם ארכו
לי הימים. חי הוא מצילי:

יחיד הוא ואין בלעדו. צורי גואלי. הגדיל עלי רוב
חסדו רועי מנהילי:

מושל עולם בגבורתו. יוצרי וואלי. יקבץ נא צאן
מרעיתו. יאסוף את חילי:

אלהים חי אב הרחמן. יסד הכלי. רחם עמך עם לא
אלמן. כונן גבולי:

נורא אתה אין כמוך. מנת גורלי. לעמי נא תן ארוכה.
ובנה הכלי: תם

שיר זה נתיסד בעי"ת דמשק יע"א על עלילת
הדם שהעלילו עליהם כשנפקד הנוצרי תומ"א.
והקב"ה השיב גמולם בראשם וקמו הישמעאלים
על הנוצרים ונקמו נקמת בני ישראל:

ס"ב שלום מהאדיב הזק קמו.

ה' עוזי ומעוזי מעוז לבני ישראל:

שירו נא לאל שירים. על גאולת העברים. בנפול
זרע הנוצרים. ביד בני ישמעאל: ה' עוזי

שמחו

יגל יעקב

שמחו עם נחלתו. דמשק מנוחתו. וקוו לישועתו.
מושיע לישראל: ה' עוזי

לשנת כתר לבריאה. עשה לנו פליאת. בתמוה. גאה
גאה. הרים קרן ישראל: ה' עוזי

לי"ט לחודש תמוה. ימי הדין בו רמוה. למבכות את
התמוה. הרנו בני ישמעאל: ה' עוזי

ושללו ממוניהם. ולקחו רכושיהם. ופנו את בתיהם.
לא השאירו בם עולל: ה' עוזי

ויום באו פלשתים. בחנתות ואתים. ושרפו כל
הבתים. עובדי אלילים האל: ה' עוזי

מאוד הרנו מהם. וישבו את בניהם. בנשיהם
ובנותיהם. עשותועבות האל: ה' עוזי

מלכינו אל נאמן. נתן להם לב רחמן. הכריזו תנו
סימן. על פתחי בית ישראל: ה' עוזי

מרום שוכן דר רומה. זכר עלילת תומה. עשה בהם
נקמה. נקמת בני ישראל: ה' עוזי

האל נורא עלילה. הכרית אשר לו ערלה. היתה
מצות המילה. לעד בבני ישראל: ה' עוזי

אליליהם שרפו. כומריהם חרפו. בחוצות נתעלפו.
תחת רגלי ישמעאל: ה' עוזי

דמם לארץ שפכו. ערלותיהם חתכו. לתוך פיהם
ערכו. ערלת אלוף מגדיאל: ה' עוזי

יחד נאספו עמים. כולם היו תואמים. לשוב לי כל
הימים. לשמור בני ישראל: ה' עוזי

ברוך

ברוך גומל חסדים. האל מושיב יחידים. הציל קהל

חסידים. שבטי בני ישראל: ה' עזי

חזקו ואמצו יחד. ישראל עם גוי אחד. ובטחו באל

אחד. ה' שומר ישראל: ה' עזי

תם

סי' רפאל משה קמז.

שייך למקאם חוסני

כלו עיני מיחל בשורה. בא יום ה' גדול ונורא.

כתקות עור יצפה אורה. שובה עד מתי כל

קצים כלו. אמור די לצרה. עם זו קנית ראה עמלו

עת לחננה בא מועד:

רוחי חובלה עיני דאבה. בראותי אויבי ברבות

הטובה. אמרתי תוחלתי נכזבה. אבדה תקותי

פני נפלו. סעיפי תשובה. השיבו אם יתמהמה

חכה לו: עת

פארך חבוש ובגדי נקם. והשב לשכינינו אל חיקם.

שבעתים יאכלו את חוקם. גמולם להם אשר

פעלו. חרבם וכלי נשקם. יהיו כאין יתמו

יכלו: עת

אהבת דוד וברית שלמה. תקים לזרעו עומד במקומו.

תחתיו מבניו לפי תומו. משיח ה' ינון שמו.

לו יקחת עמו. להיות צל על ראשו

להצילו: עת

לשמו ולזכרו תאות נפש. מבשר שלום דרוו

וחופש (יד)

יגל יעקב

וחופש. העלה מבור טיט ורפש. עם דל ורזה
עני מגזלו. ולתור ולחפש. אחרי שוטני אשר
נואלו :
עת

מלכותו תקון ישקוט ינוח. ונחה עליו בינה ורוח.
חכמה וגבורה אמיץ כח. להמית רשע ואין
עוזר לו. באל הוא בטוח. יחדיו ישובו ישבו
בצלו :
עת

ששון ושמחה ישיגו חוביו. גם ירשו ארץ מבורכיו.
וללחום ירק את חניכיו. יהיו כאין נגדו
נבהלו. יראנו דרכיו. מענה ישיב לכל
שואלו :
עת

האר פניך השב שבותי. וברוב חסד שמעה תפלתי.
ואל תחרש אל דמעתי. כי שערי דמעה לא
ננעלו. קרב קץ פדותי. בימי קדם בניסן
גנאלו :
עת

תם

ק"ז

סי' אליה

שייך למקאם ראסט

אין כאלהים גדול ונורא. עושה גדולות לא נחקרו.
לו יאתה הלל וזמרה. התהללו בשמו שוררו.
מעלה בטרם מכה מזורה. לעד חסדיו כי גברו.
כל מעשיו סהדיו ועדיו. התבוננו זאת לו חכמו.
פודה ה' נפש עבדיו. כל בוטחים בו לא יאשמו:
לא נתכנו האל כל עלילות. כי מחשביו צור עמקו.
ישפיל

יגל יעקב נד

ישפיל גאים ירים למעלות. אביון ודל אשפות חבקו.
כושלים יאמץ מצוק ודלות. עד אזרו חיל עתקו.
ינצור וישמור רגלי חסדיו. פניו בתודה חיש קדמו:

פודה ה' וכו'

ילין בערב בכי ובקר. גילה ורינה בו נתנה. אל
ישמחו לי חנם ושקר. צרי מבקשי לי תואנה.
אין אלי אלה מבחן וחקר. עת אל פעליו אתבוננה.
נורא עלילה אליו ועדיו. התבוננו וראו ושעמו:

פודה ה' וכו'

הן אל ישועה אכטח ושכנו. אדרוש עדי עד לא
אחשה. רגע באפו חיים ברצונו. כי רחמיו על
כל מעשה. יסמוך נפילתי ביום חרונו. אויבי ומנהילי
לטבח כשה. אחיש באלהים ארוץ גדודיו. אז יעמו
בוש יכלמו: פודה ה' וכו' תם

ק"ח.

סי' יצחק

יין הטוב רטוב השקיני. יפה מראיך הראיני. בעיניך
לבבתיני. אחותי כלה חיש עורי. זמרי ושיר
דברי:

צביה לבי חמרמר. לנדודך מאד מר לי מר. מה אענה
ומה אומר: אחותי כלה

חשקתי לראות פניך. טובים מיין דודיך. מה יפו
לי פעמיך: אחותי כלה

קרב קץ חזיון פדותך. מהר אשיב את שבותך. ויש
תקוה לאחרייתך: אחותי כלה

חזקי

יגל יעקב

חזקי רעיתי איומה. שמעתי קולך נעימה. מהר
אהיה לך אני חומה. אחותי כלה חיש עורי.
זמרי ושיר דברי:

תם

סי' אהרן כהן קיט.

איומה יחידה רעיה. רב לך יושבת הומיה. מבור
גלות ועול שביה. מהר הוציאך לרויה:

הנה בך שמתי שברי. עד תשלח מרפא לשברי.
רפא מکتתי ושברי. מהר ושלח את אליה:

רני קומי בת יחידה. תוך ציון קריה חמודה. נדחי
ישראל ויהודה. אקבוץ בזרוע נטויה:

נופת תישוף שפתותיך. ערבו לי נגינותיך. השמיעני
שירותיך. כי קולך ערב צביה:

בחרצה יפה רעיתי. לאור פניך חמדתי. תשובי
תשיבי אותי. בתוך ארץ רבה יופיה:

הגן הסהר שורריך. וכעדר העזים שעריך. כמגדל
דוד צואריך. עומד בנוי לתלפיה:

נורא שוב כאז ותחלה. נשמחה בך ונגילה. הארץ
תתן יבולה. והגפן תתן פריה:

חון על עם פזור במרחק. זרע אברהם ויצחק. קדוש
השקף מרום שחק. כל הנשמה תהלל יה: תם

סי' יצחק חזק קכ.

יהלל פי תהלתך. אמלל. עוצם צדקתך. אתפלל.
נבח ביתך. פדותך. מהר הראני:

צוררי

יגל יעקב נה

צוררי מי מרים ישתו. אויבי. כולם יכרתו. שונאי.
לעד ימותו. יצמתו. מעל הארץ :

חרונך הסר ממני. ודינך. אל תדינני. כחנך. חן
תחנני. תרצני. כריע כאח :

קום קבץ לתוך מגרשי. קרב קץ. טפי ונשי. גרש
לך. מעיר מקדשי. בן ישי רחום אל תרחק :

חנן אל רחום תרחם. עם גואל. אויבי תדחם. מיכאל
עמך ינהם. תקחם. ובהם תשמח :

זכור לי. זכות אבותי. גואלי. מחול חט אתי. יהאלי.
חלפו שנותי. ימותי. תחדש כאו :

קדושי. קדש לאומך. ושמשי. יזרח עולמך. וראשי.
עליך סמך. ולעמך יאמר חזק : תם

קכא

סי שלמה

שעה עליון. לקול אביון. תנה פדיון. לעיר ציון :

לעם נבדל. הולך ודל. והוא אל דל. יושב ציון :

מאף תשוב. לעם חשוב. ותן ישוב. בהר ציון :

השב אותם. לקדמותם. ובנה ביתם. נוה ציון :

מחטא טהר. לעם האר. שלח מהר. גואל ציון :

תם

קכב

סי ישראל בר משה

יאחזני כאב נעכר. על נוד מני חמדת עיני :

שמני לעבד נמכר. ביד מוני רד המוני :

רוש במקום תירוש הן אשכר. ומי לענה הרוני :

אך לו אוחיל עד ישלח כר. לקבוץ את שארית צאני :

יגל יעקב

לו את שיר מניבי אשכר. אולי ירצה שיר הניוני :
באתי במעמקי מים. ושכולת שטפתני :

רדו בי כל מלכי גוים. נוטרה כרמיהם שמוני :
מרום זבול הט אזנים. לי וימינך תסעדני :

שוב והבט משמים. אור עיני וראה בעוני :
השב צורי שבעתים. אל חיק שוחק אל יגוני : תם
סיי ישראל חזק קבג.

יונה על קן תתאונן. ובפי פחת תקנן. קומי פצחי
עדינה. שיר אף גילת ורנן : קומי

שובי נא למנוחייכי. כי אל גמל עלייכי. כנשר
נעורייכי. יחדש אל ויכונן : קומי

רבת שבעה לה נפשך. עם צר החריב מקדשך.
שובי כאז אל אישך. הוא מורשך יתבונן : קומי

ארכו ימי גלותך. כמעט אבדה תוחלתך. מהר
ישיב שבותך. אל ענוים מחונן : קומי

ליני במלונת שביה. תמה אמה עבריה. עתה אכרית
נכריה. בת צר קוסם ומעונן : קומי

חזקי ואמצי דלה. בשאון עוז גלי גולה. כי בא גואל
נעלה. קם כנבור מתרונן : קומי תם

סיי ישראל קכד.

לבי ובשרי וטוחי. ירננו לך אל חי. אספר שמך
לאחי. שמשני. ורמשי. קדושי צור בידו נפש

כל חי : אספר

יגל יעקב נו

יום יום ספך אדרשה. ופניך אבקשה. צורי לעזרתי
חושה. חון דל דופק דל. ויגדל. מכל בשר מכל
החי :

אספר
שנאתי שומרי הבלי שוא. זנחתי לא יאמין בשוא.
נאהודוהדר עלי שו. גילה. בחילה. אוחילה.

אספר
כי ידעתי גואלי חי :
ריב ריבי מושיע חוסים. מיד אויבי איש חמסים.
אשיקדח כאשחמסים. פדיון. לאביון. תן עליון.
רצון משביע לכל חי :

אספר
אם איחר עד כה גלותי. לא על זה אבדה תקותי.
אדע כי תדרוש טובתי. כמה. דר רומה. לך
חכמה. נעלמה מעיני כל חי :

אספר
לציון העלה נשיאים. אל עליון מעלה נשיאים.
ישישו בה עם נדכאים. דאה. אבואה. כי צמאה.
נפשי לאלהים לאל חי : אספר תם

סיי ישראל חזק קבה.
לבי ומעיהמו. לך דודושועה ינאמו. ענני כי אמריך.
מצוף לחכי ינעמו :

ענני
ישבתי בלתך שוממה. כמו רחל נאלמה. לפני גוזזי
הן המה. אותי כלחם ילחמו :

ענני
שובה שבות שה פזורה. אל תוך עיר רבת תפארה.
ובני עניה סוערה. מרחמך ירוחמו :

ענני
רודפי צרי היו לראש. השקוני לענה וראש. אני
שלום וכי אדרוש. הם מלחמה כי ילחמו : ענני
אהבתי

יגל יעקב

אהבתי מעון ביתך. כידפקתי דלתיך. לשיח באמרתך.
אשמורת עיני קדמו: ענני

לי העתר שוכן רומה. כי אויבי חשבו מזימה. אם
לא ימינך רוממה. לא יבצר אשר יזמו: ענני
חזק ידי מיחלים. ישעך אל נאדר באלים. עד יעבור
עם גאולים. אויבים כאבן ידמו: ענני

בעת רוגז תזכור רחם. שוב מחרון והנחם. כאיש
אמו לו ינחם. כן מאתך ינוחמו: ענני תם
סי' ישראל חזק קבו.

יצא ציץ וימל. ביד צר לא חמל. יה הבט אל עמל.
שארית צאנך. הט אלי אזנך: יה

שנות קץ רחוק. ושדי גיל צמקו. שנותי נתקו.
לשחר פניך. הט אלי אזנך: יה

רבצתי שוקקה. ישנתי בצוקה. שחרתי בחשקה.
על דל ארמונך. הט אלי אזנך: יה

אחזתני שביץ. על בן בסד ירביץ. עד אנה יקוביץ.
אל עיר אפדנך. הט אלי אזנך: יה

למכה אנושה. ארוכה החישה. ולאבן הראשה.
תשואות חנך. הט אלי אזנך: יה

חזק יד דל שחה. ואמור לו פת בטחה. לך אכול
בשמחה. ובלב טוב יינך. הט אלי אזנך: יה תם

סי' ישראל קבו.
יודו שפתי בעודם. לשם בם ניבם והודם. מי כל

בעפר יסודם. אל יוצרי שם פה לאדם:
שכל

שכל וכינה וסודו. לאיש חלק מכבודו. בעבור יודו
לאל חסדו. ונפלאותיו לבני אדם:

רואה כל נעלם ידון. לאיש יעשה בזדון. נגדו שאול
ואבדון. אף כי לבות בני אדם:

אין נסתר מגנד עיניו. כי בכל מקום מעייניו. לכן
איש יבין רעיוניו. מול מבין מחשבות אדם:

לאל יודה כל ימותיו. יכוננו לו מחשבותיו. לו ירא
ואת מצותיו. ישמור כי זה כל האדם: תם

קכח.

סי' ישראל

הודו ברכו ידידים. את שם אל נורא תהלות. עבדי
ה' העומדים. בבית ה' בלילות. עבדי ה':

יחידי עם סגולתי. גדלו לה' אתי. יום ליום כי על
משמרתיו. אני נצב כל הלילות: הודו

שוכב הייתי על ערשי. והקיצתני מורשי. בקשתי
שאהבה נפשי. על משכבי בלילות: הודו

רץ כצבי שמני הודו. לבוא אל משכן כבודו. להגיד
בבקר חסדו. ואמונתו בלילות: הודו

אקומה נא בשוקים. ולא אירא ממצוקים. אקח דוד
חכו ממתקים. עמי מפחד בלילות: הודו

לדביר אל היום שחרתי. אולי יעביר אשמתי. כי
באולתי הנחלתי. לי ירחי שוא ולילות: הודו

אל אל והודו עם מרעיתו. שימו כבוד תהלתו. מדי
שבת בשבתו. שבעה ימים שבעה לילות: הודו

תם

יגל יעקב

פי' ישראל

קכט.

יפה קול ומטיב נגן. כבד האל מהוניך. אשר אין
לו קול כהוגן. רזן ממה שחננך. כי אל לכל
נוצר מגן. והוא שם ניב בנרוניך. הוא אל אביך
קנך. הוא עשך ויכוננך: הוא אל
שור כל עופות למיניהם. ישירו בקר וערב. אין גם
אחד נפטר מהם. באמור אין קולו ערב. הן לא
ימאס קול נוהם. הוא נדרש לבצי עורב. לכן
השכם והערב בית אל. בהמון רנניך: הוא אל
רנת איש תם לאל נעים. כי יודו מלב ונפש. אך לא
רנת רשעים. אשר לחשם טיט ורפש. ראה כי
אל תמים דעים. לכל חדרי בטן חופש. ימציא
לנפשך חפש. כי תכין לו רנניך: הוא אל
אל הוא נותן מאוצרו. חן וכבוד לאשר ירצה. אך
למצא חן בעין יוצרו. בבחירת איש להיות
מוצא. לא יתהלל רק על יושרו. איש על מהללו
פה יפצה. אל מרעה עמך פצה. השקם נחלי
עדניך: הוא אל תם

פי' ישראל

קל.

זידי צוריגואלי. בחלקך נפל גרלי. נפלאה אהבתך
לי. מכל אהבות בתבל: נפלאה
יש אהבות בקרב. תבל אהבת טוב וערב. ואהבת
מועיל הקרב. לתת חן אל כל מקבל: נפלאה
ראיתי

ראיתי אני אל לבי כי מאלה אחד אין בי ואיך
תאהב צור משנבי גבר. אומלל כציץ נובל :
נפלאה

אדאה אני בראש וסוף. אשר מעשיך תכסף. כמו
יוצר כליו יאסוף. ולא יחפוץ שבר נבל : נפלאה
לכן אני מכל מושלל. אורך שלם בכל מעלל.
אודה שמך בטוב מהלל. בשיר נאה ומתקבל :
נפלאה תם

קלא.

סי' ישראל

יה אל מגן להולכי תום. שבחך מי מלל עד תום.
רחם לב דל אין בו מתום. אל כך ירוחם יתום :
שם קדשך נורא ואיום. אודה להמציא לי פדיום.
להלל את שמך יום יום. אפתח את פי ולא אסתום :
רב היד והדר עלי שו. אאמין בשו לא בשוא. בוחן
לב איש גם מעשיו. הוא ביד כל אדם יחתום :
אל עדתך שלח גואל. ולקבצם מהר הואל. אל אז
פדה את ישראל. מרעמסם ומפיתום :
למשיחי אל גוחי שלח. לחלץ את עם נאלח. אמור
לו קום רכב וצלח. ואת מרכבתך יתום :

תם ונשלם. שבח לאל בורא עולם :

פזמונים חדשים

מקאם נהבנמ

סי' יעקב אלישר א.

יבער לבי אש אוכלת. שמעתי קולך אילת. זה כמה
ואת מיחלת. על דרך אהלי כושן: זה כמה
עדינה נחמדת מראה. שילומת רשעים תראה. כבודו
עליך יראה. על דרך פרחי שושן: כבודו עליך
קומי נא אתי פנינה. שאי למלכך תחינה. הטי את
עדייך עדינה. על דרך פרות הבשן: הטי את
בר יעטפו עמקיך. שוב אשיב כאז שופטיך. מעולפת
ספיריך. על דרך אבירי בשן: מעולפת ספיריך
אל הר ציון אקבצך. יחיש אמלא את היצך. ישר
כוננו היצך. על דרך ארץ קדושה: ישר כוננו

תם

מקאם נהבנמ

ב.

ימהר פדותי אל וחילים. יגבר המון לאומים. וחיל
עמים תחתינו ידבר. וקצין חנית ומנן. וקשת ישבר.
אל כל חסידיו. ועל עמו שלום ידבר: אל
אל נושא עון ואשמה. ועל פשע עובר. קבץ נא
אשר זרו. בכל פנה ועבר. צור עולמים ראה כי
באו בנים עד משבר. שלח גואלם וכנשרים
יעלו אבר: שלח

דיר

דיר דירים לה דיר דיר תן. תנא תנא דיר דיר תן.
 דיר דירים לה דיר דיר תן. תנה תנה דיר דיר
 תן. אל אל אל ואל סולטני תן תן דוד אל
 חיאל. וקצץ חנית ומגן וקשת ישבר. אל כלחסידין.
 ואל עמו שלום ידבר : תם

מקאם עשירן סבא

סיי אהרן עזריאל חזק ג.

לא יועיל. אוצרות מלכים. אבן יקרת ערבים. אשרי
 אדם שם דרכים. אל על יקרא ברב כוחו: אשרי
 בוטח ביוצרו. יהיה ה' מבטחו:
 לא יועיל. הון ביום עברה. הנזר והעטרה. אשרי
 האלהים ירא. היוצר נפשו ורוחו: אשרי
 לא יועיל. רכב ופרשים. רום ותפארת אנשים. אשרי
 רץ בקול קדושים. רומם לאל ולשבחו: אשרי
 לא יועיל. נופך אחלמה. נזם זהב בגד רקמא. אשרי
 נביא לבב חכמה. נגדה משיחו: אשרי
 לא יועיל. עשיר בעשרו. עליוגם כי יציץ נזרו. אשרי
 עושה רצון יוצרו. עונה אמן בכל כחו: אשרי
 לא יועיל. זהב משבא. זוממקומו עומק שבא. אשרי
 זוכר מאין בא. זכר עולם לא שכחו: אשרי
 לא יועיל. רמות וגביש. רהבם כקורי עכביש. אשרי
 רש מעוצבו. יחביש רפוא שברו ותחי רוחו: אשרי
 לא יועיל. יקר המלך. יזל כטל משכים הולך. אשרי
 ישביל

יגל יעקב

ישכיל אל דל הולך. יסער לכו ישב רוחו : אשרי
לא יועיל. אלוף ומיודע. אוהב דבק מאח נודע. אשרי
איש פשעיו ידע. אל לו ירבה לסלוח : אשרי
לא יועיל. להצהיל משמן פנים. אשרי לא גבר
בגאוני. לכו נשבר ושפל רוחו : אשרי
לא יועיל. חרב שלופה. חנית וקומה זקופה. אשרי
חושק דת חכם. לבב אמיץ כוחו : אשרי
לא יועיל. זובח כבש. זדון חטא ועון כבש. אשרי זך
צדקה לובש. זבח צדק נבחר זבחו : אשרי
לא יועיל. קמא טיברא. קול תודה. וקול זמרה. אשרי
קורא אל בצרה. קרן ימין למשיחו : אשרי בוטח
ביוצרו. יהיה הי מבטחו : תם

מקאם אחגאז

סיי אהרן עזריאל חזק ד. לחן כי בלאנקה שוש
אשתחווה אל היכל קדשך. אלי אבא ביתך ביראתך.
אבטח בגודל חסדך. תרצה קולי תראה
לי לי לי לי. עיני גל. נפלאות מתורתך :
היוכל איש חקור אל סוד יוצרו. לספר גדלך אלי.
מי אל עושה כמעשך. ובעוצם גבורתך תרים
דגלי. תראה לי לי לי. עיני גל. הראני את כבודך :
ריבה רבי כי אין זולתך אלי. לגאול את בנך בכורך.
בל היום קורא אליך. שבשיפלי תראה לי לי
לי לי. עיני גל. נקמות באויביך :

נכסף לבי לבא הצרך אלי. לראות עונך וכבודך.
 כל היום קורא אליך חי בואל. תראה לי לי לי
 לי. עיני גל. מקדש כוננו ידיך:

עזריאל חיש אפלאחסדך. אלי עוררה את גבורתיך.
 . נגילה בישועתך. העוזר ליתראה לי לי לי לי. עיני
 גל. אביט פני משיחך:

חזק לבי ליראה שמך אלי. אשתעשע במצותיך
 אהלך באמיתך. תצמיח לי תראה לי לי לי לי. עיני
 גל. קרן לדוד עבדך: הם

מקאם סיגה.

סי אהרן עזריאל חזק ה. לחן אל בידאווייה
 אל בית אביה. אל בית אביה. נכספה בת העבריה:
 אבי קראת לי. איכה אלי עזבתני. יומי ולילי. את בית
 איך נהפכת לי. סורי הנפן נכריה: אל בית
 אבי קראת לי. הגה נחמתי. אחר שובי ירך ספקתי.
 את בתי את קולך שמעתי. בלב שש ועין שמח:
 אל בית

אבי קראת לי. ראה כי עני חשך לדור. כי רחק מני.
 את בתי איך הלילה ליני. לבקר הוציאך לרויה:
 אל בית

אבי קראת לי. נשה טובתי. כעץ יבש דשני חדלתי.
 את בתי דעי בי נשבעתי. עוד אשיתך כגפן פוריה:
 אל בית

יגל יעקב

אבי קראת לי. עזרי אתה. זכור כנה אשר נטעתה.
את בתי פדות חיש בעיתך. אנחם סוערה עניה :

אל בית

אבי קראת לי. אלי פנה. אשת נעורים אל תקנה.
את בתי לי. שדיך כשני עפרים תאומי צביה :

אל בית

אבי קראת לי. חזק בריחי שערי. וקבץ נדחי. את
בתי לך אשוב כירחי קדם. על ראש הר המוריה :
אל בית אביה. אל בית אביה. נכספה בת העבריה :

תם

מקאם ראסט.

ו.

סי' ישראל

יחיה שלב עם מדוחי. עד יפקדם דר שמים. כמו
ישב שלו. ויחי יעזב בארץ מצרים :

שוכנים בקצבי האים. ובין תוך עריצי גוים. שם
תודיעם אורח חיים. עד שוב רבבות אפרים :

רחום לרחמים אתהם. תום לפני כל שוכיהם. שור
כי מנום אבד מנהם. נושאים לבם אל כפים :

אל יריבם הם יריבון. גם בשיבה עוד ינובון. נא
ישובון עוד ישובון. אל עיר רחבת ידים : תם

מקאם עגים.

ז.

סי' ישראל

יחד עושו עם אל נורא. שמעו זאת חקת התורה :
שמעו

שמעו זאת אל חי מה נפלא. במצות פרה כי היא
 לטהר כל נשמה. וכל נוגע בה ישמא. לזאת
 אמר רב מעלה. אסכל אם אומר אחכמה. כי חכמת
 אל היא נעלמה. לכן גבר חתום תורה:

רבה מאד תבונת אל. ומאד עמקו מחשבותיו. ואשר
 הוא חק לישראל. הוא משפט לאל אבותיו. לכן
 כל איש חק לאל יואל. כמו משפט במזימותיו. ולא
 יסיר בלומותיו. אזנו משמוע תורה:

אל מי מקדושים תפנה לבי. לדעת סודות אל. כי
 אם לצור שוכני סנה. בלתו לא יש. קרוב גואל.
 יחון לך דעת. ותקנה לב לבין בכח ואל. בתוך
 מקדש ואריאל. כי מציון תצא תורה: תם

מקאם סיגה.

סיי ישראל ח.
 ידפוק לבבי על דלת. פתה תקוה לך יקוה. יבער
 בקרבו גחלת. כי אל קרבתך יאוה. יום יום
 יערג כאילת. עד הודך עליו תשוה. חון דל כאלה
 נובלת. שים אותו כגן רוה: חון

שמיני כחותם על לב. וכחותם על זרועי. ופדני מצר
 לי עוצב. וכל היום לי ירוע. נא הצילני מיד
 כלב יחדתי. לפרוע פרעות באויבי. תחיש בכל חולי
 וכל מדוה: חון

ראה אל גאה בעוני עד אשיב סר וזעף. עד מת
 אראה (מז)

יגל יעקב

אראה בעיני. עדי שאנן ואני יעף. עד אנה תהיה
צור גאוני. פארה הדורה מסעף. רחם על כנה נשעתה.
ושלח לה נגיד ומצוה: חן
אל הדרת דביר ואולם. מגדל בנוי לתלפיות. יקבץ
נדחים בעולם. מתוך מעונות אריות. ונשאים
כימי עולם. וכמו שנים קדמוניות. ואני כזית רענן.
מול דבירך אשתחווה: חן

תם

מקאם סבא.

ט.

סי' ישראל

יה האל מושיב יחידים. מוציא אסירים חפשים. קבץ
עדרים נדודים. ופקוד את צאן קדשים. עד אן
יהיו לעבדים ולשפחות נכבשים. אל ראשון לפדות
צאן שלח לך אנשים:

שלחת מקדם תרים לתור ארץ וצמחה. עתה קרן
עמך תרים. קום לתור לו מנוחה. וזכור ברית
בין בתרים. אל עם מטוב נואשים: אל ראשון לפדתו
צאן שלח לך אנשים:

ראה גואלי חיבי. פור התפוררה תוחלתי. וכמעט
חדלו לספור. רובי שנות גלותי. אנא תן נפשי
כצפר נמלטה מפה יוקשים: אל ראשון לפדות צאן
שלח לך אנשים:

אל אלהי אשוע עד אשר ישמע קולי. ישיב עיף ויגע
לדברי

לדברי ולהכלי. אל ציון אהיה נוסע בשמחה
ובשלישים: אל ראשון לפדות צאן שלח לך אנשים:
תם

מקאם ביאתי.

סי' משה ארווץ חזק י.
עבדו צל לאב. יה יציל עם עליה. בין יום ובן לילה.
אל נורא עלילה:

מחסי נפשי שאפה. נשמתי עיפה אודך בגיני שפה.
שיר ואהלה:

שמע נא קולי. ובשיר הילולים. אעתר לך אלי.
שפתי לא אכלה:

הלל בשירים. לאדיר אדירים. הרופא לכל צורים.
קהל עם סגולה:

ארנן זמרה. ושפתי ברורה. אהלך בתפארה. אל פועל
כל מעלה:

ובך חסיתי. בשמך בטחתי. ושמע את תחינתי.
שומע תפלה:

ואז אזבחה. נגיל ונשמחה. ואשיר שיר ושבחה.
בשלמים ועולה:

ציון נעלה. ובנה ברוב חמלה. ולו נאה גדולה.
נאוה'תהלה:

חזק ארמונה. וקבץ המונה. ואודך לראש פינה.
בשמחה בגילה: תם

יגל יעקב

מקאם סבא.

סי' ישראל חזק יא.

ידיד הלך לו לרום זבולו. מתי ישוב עמי. דודי אל
תוך אהלו: ידיד

שכח בת יפה. עינה דולפה. בראש רודפה. דודי
השב עמלו: ידיד

רבצה בין גורים. מואב והגרים. ראש מלכה תרים.
דודי חיש הקם דגלו: ידיד

אמץ זרועה. אל רב ישועה. החיש מרגועה. דודי
אל דל רב חילו: ידיד

לכבודך תכיר וברית הוד תזכיר. הוא כמו שכיר.
דודי יקב פעלו. מתחלחל. יום יום מיחל. עד
בוא מנחל. דודי ובא גואלו: ידיד

תם

מקאם עגים.

יב.

שירה לדודי אשירה נא ואזמר ברינה ובתחנה. תוך
עדתי כשושנה רעננא לי בין החוחים נתונה.
יהיו לרצון אמרי פי וקולי האזינה. תקום אל עליון
תרחם ציון. כי בה עת לחננה:

שפתי ישנים דובב חדשים. גם ישנים. זכות אבות
ראשונים. ואם חטאי כשנים. שימם לבנים וחן
לבנים

לבנים. זרע אתנים אליך פונים. ועידן ועידנים ללקוט
 שושנים. לרעות בגנים מדי שנה בשנה:
 למה נמות נגדך. פתוח תפתח ידך לענייך ולאביוניך.
 שא נא כליך. גם תלייך וקשתך. ידך בעורף אויבך.
 כי עבדך היו מוכים וחטאת עמך. קח נא את בנך
 את יחידך. אל רהבים לא פנה: תם

מקאם סבא.

סי' אליהו יג.
 בהבל פי אשיר לא אמעד. להודות להלל לא אפחד.
 לא אמעד יה עמדי. כי מעודי אני לבדי. יוצרי
 סעדי עזריאל. חי רם:
 אותי צרת בצלם דמות. להגיד גדלך. אחיה ולא
 אמות. צור משגבי. עוד נשמתי בי. נפשי בקרבי.
 רוחי ולבי יודו לך. חי רם:
 לתהלתך אין קצב וגבול. במאמריך תצמיח כל יבול
 למחיה לי. אתה אלי רועי מנהילי. תומיך
 גורלי צור חבלי. חי רם:
 יד שמתני על פי אעצור מילה. מי יזכיר סודך דומיה
 תהלה. כי מה אני איש כמוני. יחיד ועני. אפתח
 הגיוני לפני אל. חי רם:
 הבלתני מכל ברואים. חוננתני דעה. להכיר נפלאים
 מעשך. מי כמוך הקשה לך. ישלם ממך אל
 גבור. חי רם:

יגל יעקב

ובכל זאת לא אחשוך תפארתני. לא לפי גדלך.
אך לפי יכולתי הקצרה. אשיר שירה בשפה
ברה. לאל כי נורא יחיד הוא. חי רם: תם

מקאם ראסט.

סי' משה

יד.

מגיד מראשית. אלהים ברא ארץ ומלואה. יש מאין
במאמרו. שחקים ברא. וצבא השמים וכסילהם.
ואדם אין ויצר את האדם זיוה והדרה. כאישון בת
עין. להודות ולהלל למלך הכבוד. הבו לה' כבוד:
שרפים עומדים. ומיחדים את שם מלכותך. והאופנים
והחיות יצאו גדודים. לפאר את עוז תפארתך.
ומי כעמך ישראל. כולומחמדים ומשבחים את שם
כבודך. הבו לה' כבוד:

האל אתה עושה. לך יאתה יקר וגבורה. מוציא
עמו מבית כלא. פדה עמך עם סגולה. ידיך
הראה וגלה. ונבנתה עיר על תילה. למען יזמרך
כבוד. הבו לה' כבוד: תם

מקאם ראסט מהור.

סי' שלמה

מז.

להן שיריב תירח
שמשו תזרח באור אמש שאפי. על הר ציון קול
מבשר בפי. והלל וזמרה רינה רחפי. יה רחפי
ישמח לבי יום בוא יבוא אליה:

למה

למה תבכי רעיתי איומה. כבודה בת מלך פנימה.
 כי שש אחבשך ואלבישך רקמה. ואשיתך
 כגפן פוריה:

מה לי עוד איחל גואלי. כי גבר מני פשעיו מעלי.
 חי אל תפן רשעי. חיש רפה את חבלי. העלני
 מבור גלות תחתיה:

האר עיני והבט בעוני. השב את שבותי ותרומם
 קרני. כי בך בטחתי כי אתה מגיני. חיש מהר
 הוציאני לרויה: תם

מקאם ראסט מהור.

סי מאיר חי חזק מז. לחן עזולי לתקולחי
 אימא אימא רחל אימא. העתירי לרום שמימה. על
 מחזיק איש שר רומה. יאיר אורו כאחלמה:
 מה יפו מאד דודיך. מחזיקים אוהליך. באים אל
 משכנותיך. מתפללים לאל אל חי: אימא
 איחל לראות פניך. רחל בכי תמרוריך. הרידי נחל
 דמעיק. לפני יוצר נשמת כל חי: אימא
 זה הבט בעוני עמך. הסר מעלי זעמך. זכור עוני
 אמתך. ותושיעני אל אל חי: אימא
 ריבה רבי וגאלני. מכל צרי הצילני. בין עמים
 תרוממני. ותעטרני אל אל חי: אימא
 חמול על עמך שה פזורה. בכי רחל בת היקרה.
 צועקת בקול מרה. מתי תקבוץ את נדחי: אימא
 ימי צבאי איחל. נחלת יעקב תנחל. חיש ישועות
 חומות

יגל יעקב

חומות וחיל. אתה אל גואלי חי: אימא
יפרוש כנפיו על ראשו. למחזיק בבית קדשו. מידי
כל חודש בחדשו. הוא ובניו יעמוד חי: אימא
חזק וסמוך נפילתי. קרוב נא את גאולתי. שמע בקול
תפילתי. ולציון קבץ נדחי: אימא

תם

מקאם נאבנט.

יז.

תולה ארץ על בלימה. צור ישעי גואלי. מגיני וצינתי.
משגבי ומפלטי לי. הקשיבה לרנתי. והאזינה
פלולי. ותיטב לך משור פר. תשורת. מהללי:

ותיטב

לזמר שמך עליון. מאד נפשי נכספה. על כן אני
בעודי. אודך בניב ושפה. העלה מזור למזורי.
ולשברי אל נארפה. ובחמלתך יה תפדה נפשי משחת
בלי: ותיטב

צור נעלם. מעין כל חי אלהי הצבאות. מהר קבץ
נדחי. ועשה לטובה אות כימי צאתי ממצרים.
הראני נפלאות. ובנה מקדש ואפריון. ובית משכן
זבולי: ותיטב

תם

מקאם אחגאז.

פי אהרן עזריאל חזק יח.
אחר בלותי. בכור גלותי. כך בטחתי. תשיב שבותי.
אל

יגל יעקב סה

אלי בנאודיך שימה דמעתי. בגודל חסדך. האר
אפילתי כתיבתי:

הפך עורי. ביד צרי. לי אכזרי. גדל שברי. הלא
משנאיך. אויבי וערי. הללו נויך. תרבו ביתי
בית תפארתי:

רומם קרני. אתה מניני. אנא אדוני. הבט בעוני. זרע
רחומך. אלפי וצאני. ממעון שמיך. קבל רגתי
תפילתי:

נגד צוררי. קבץ עדרי. וכנום פזורי. ולציון עירי. נגד
חסדך. אמור לה עורי. השמיעם קולך. בא
ישועתי גאולתי:

עזריאל הרים. ודגלי ארים. ואז כל צרים. קוצים
דרדרים. יביאון בניך. מרעה עדרים. בחצרות
קדשך. הקהל עדתי סגולתי:

חזק בראשי. אל מרים ראשי. ולבית מקדשי. אקריב
אישי. רצון מזבחך. לחמי לאישי. ריחניחוחיך.
ענן קסרתי תשוקתי: תם

מקאם ביאתי עשיראן.

סי' יעקב חי חזק ימ.
יחיד בלתיך אין שני. סתרי אתה ומניני. ראה עניי
וחנני. צוה ישועות יעקב:

עזרה בצרותה יה לי. ואל תפן את מעלי. בנה נא
הדרת כלילי. השב את שבות יעקב:
קולי (יז)

יגל יעקב

קולי שמעה ורנתי. והט אוזן לשועתי. קרב נא את
ישועתי. כי עת צרה ליעקב:
בפרי בטני שמחני. אורח חיים תודיעני. הקשיבה
לי וענני. תתן אמת ליעקב:
חון בת דלתך דופקה. לך תמיד משתוקקה. ותהר
ותלד רבקה. בן ליעקב:
ידעתי כי חסצת בי. אך עזבתני בחובי. חמול עלי
צור משגבי. סלח נא עון יעקב:
חזק מלא משאלותי. תשוב תאר אפילתי. הצמח
קרן ישועתי. חדות ישועית יעקב: תם

מקאם שיכנס.

סי' ישראל
כ.
יבש כמו חרש כוחי. ולשוני מודבק מלקוחי. עד
אל גואלי. יפקח קוחי. ולציון יקבוץ נדחי.
מדוע לא תקצר רוחי. אם אראה ביד צר אחי. למי
אגיד אמרי שיחי. אבל בשם אל מבטחי. כי ידעתי
גואלי חי:
שאגה לי כמו לבא. בראות בן אמה ירדני. גחלי
נדוד יבערו בי. חשך שביה ישופני. שובה
צבי אל עיר צבי. רב לי שבי אל ביד מוני. פצני
והצילני. ואמור אל אמה הלאיתני. בנך המת ובני
החי:
דב רהבים. ושט פזב. פח לבלי חק עלי פעה. כי
דוד

דוד חשקי אותי עזב. ברוח סעה וסער. לזאת עיני
 מי דמעה זב. ובקרבי שכיוי יבער. צרוני זאבי יער.
 שלח לישע עם מצער. רב פעלים ובין איש חי:
 שלח

אל הכבוד הרעים רעם. העת עלה על הר סיני.
 אחר אשר אויביו זעם. ומנוף הוציא המוניו. כן
 בקול עוז. יקבוץ את עם. כפעם מתגרת מעני.
 וכאזישכון תוך משכני. והיו לבי ועני. שם לאלהים.
 לאל חי: והיו תם

מקאם אחג'אז.

סי' אהרן עזריאל כא.

ארם ימין דנחתין. עמקא יא מסולמין. יא מסולמין
 אתבדרו. בין אומיא בשאר עמין. יא עיני אך
 בשאר עמין:

הא כחויא דנשיך לטביא. תבר גרמין. תבר גרמין. כן
 אכלין ומרקין. עמד ביני עמין. יא עיני אך ביני עמין:
 רחום חנן עד אן רחמך. מסתתמין. מסתתמין. גלי
 גבורתך. עלנא. רבון עלמין. יא עיני אך רבון
 עלמין:

גהור טובך. יחפי עלן. כמקדמין. כמקדמין. סלח
 חובין ועמין די אלימין. יא עיני אך די אלימין:
 עביד בגין אבהן קדישי. ותמימין. ותמימין. דאשתכחו
 מהמנין ושלימין. יא עיני אך ושלמין:

זרוק

יגל יעקב

זרוק חוּטְרָא. אַעיקר סבן מרחמין. מרחמין. דביר
קימך מומתך בפיתגמין. יא עיני אך בפתגמין:
רוגזך יתוב מבניך. ברחמין. ברחמין. די בחרת
מעממיא לחכימין. יא עיני אך לחכימין:

יקום פורקן. קל ברוז על שורים רמין. שורין רמין.
ויתון מגלותא. ישתון כס ניהומין. יא עיני
אך כס ניהומין:

אחוי דגלך. תוקפך חוסנך. עלי עמין. עלי עמין.
ישגח עלן. עינא טבא. עתיק יומין. יא עיני אך
עתיק יומין:

לתיוכתא דציון. נהוי בחלמין. בחלמין. נסק עלוון.
על מדבחק ושלמין. יא עיני אך שלמין:
תם

מקאם שיכנס.

סי' אליהו כב. להן ימיל ווידה
חשכי האר מכור גלותי. כי זרמו עיני כמעינו. מים
נסכתי. את דמעתי. עד אנא למה לא תחבקני
ימינו. דודי ימינו. יום אל אדע אותי ענא אנא ג'פ
אתן תודה:

אלהי השב את שבותי. קבל שועת פי והניונני.
ניאצוני דורשי רעתי. עד אנא למה לא יטה
עליהם ימינו:

לא אתאפק ביום צרתי. כי אויבי שם בי כל מעינו.
מפחדו

יגל יעקב סז

מפחדו קודר הלכתי. עד אנא למה לא תסעדני
ימינו :

ירושלם עיר חמדתי. ציון בית מקדש בצביונו. משל
עבדי ירשה אמת. עד אנא למה מאז
שכחני ימינו :

הרם עד היסוד. נושי חרב לערו כל בנינו. גלה שה
פזורה עדתי. עד אנא הושפל כבוד אש דת ימינו.
ונתק מוסדות שביתי. והשב אליו כל קנינו. משיחי
יזרח לנאול עד אנא למה לא עוז יד ימינו.
דודי ימינו. יום אל אדע אותי ענא אנא ג"פ אתן
תודה : תם

מקאם חוסיני סבא.

סי' אהרן עזריאל חזק כג.
אל חביב למה חגרני. אזרני בריא אולם. למען אספר
גדלו. כי הוא מלך חי נעלם :
אין אלוה מבלעדו. חי וקים לעולם. אלהי עמים
אלילים. סר מעליהם צלם :
אזניהם לא יאזינו. פיהם כל נשמע קולם. אף יחם
על עץ ואבן. ושאריתו לפסלם :
הן יבושו עובדי פסל. כסף וזהב כסלם. כמוהם
יהיו עושיהם. כבנד יבלו כולם :
הוי העוזבים מקור חיים. אל חי ומלך עולם. קונה
שמים וארץ. כל צבאם וחילם :
היושב

יגל יעקב

היושב על חוג הארץ. וכבודו מלא עולם. ועיניו על
כל דרכי איש. לתת להם פעולם:
דמים ישפיל אף שפלים. יגביה עלי סולם. עושה
משפט לעשוקים. מיד חזק מצילים:
רצון משביע לכל חי. בעיתם יתן אכלם. עונה
לעיתות בצרה. ואל ישוב דך נכלם:
רוממות אל מי ימלל. מי יוכל להצילם. תקיף הוא
בעל יכולת. בעל הכוחות כלם:
נפלאים מעשיך אל. אין על עפר מושלם. מי יאמר
לו מה תעשה. מי הקשה עליו ישלם:
נכון כסאך מאז. ואתה הוא מעולם. הופך צור
לאגם מים. יסתיק מים מגלם:
נדבות פי שעה נא צורי. רצה נא כימי עולם. תרים
ראשי. עלי אויבי. בשמך כי אמילם:
עזרי ממנו אשאלה. כאז אשר גאלם. מידצר מאהבתו.
וישבור מושות עולם:

אל הר ציון שה פזורה. יקבץ ירים דגלם. יבנה
מקדש בית זבולו. הדביר והאולם:
חזקי בתי כי עוד תראי. שבו בנים לגבולם. אחיש
אשיב את שבותך. וארשתיך לי לעולם: תם

מקאם ראהוי.

סי' אברהם חזק כד . לחן נאני אל חביב
גל אל חביב. הגואל קץ בידו. עם אל נשובה ונראה
ונראה

וגראה בכבודו : גל

אערוך אליך. ולשבח חסדו. וארנן לך אשא לבדו :

גל

בנדבה אזבחה לך. מלא חסדו. אספר גדלו ויחודו :

גל

רחם על עמך. בקהל חסדו. ואזמרה לך שיר בעדו :

גל

הצילני נא. מפח גומל חסדו. אליך אתפלל כי אני

גל

בעדו :

מלך המהולל. ואזכיר חסדו. ויבא גואל ויגל כבודו :

גל

חזק בנה ביתו. צופים לחסדו. ושמה נקריב ונקדש

גל

בכבודו :

תם

מקאם ראסט.

כה.

סי' מדרכי

מפתח שפתי. אזמר בתרועה. לפוצה מירעה כי

באנו באש. ויהיבת לקחת. והבית שמנדלים

בו תורה. ריח נור לא עדת. היא נפלאת בעינינו :

ראשית חכמה קרא מקרא. בפרשת ויקרא. ומאה

לאלף יוציאם לגמרא. אם אין גדים אין

תישים. הכל שאין בו חטא זבחי אלהים. וכליל

לאישים. היא העולה על מוקדה :

דברי

יגל יעקב

דברי כאש בבית הזה. אמר ה'. יכולה היא שתגן.
על חד שבע. כי חזה. למזה בן יאמר ה'. לכונן
בית רטבו. ובנה אללו. ציון ואריאל. ונקומה ונעלה
בית אל. היה שעמדה לאבותינו:

כי אשא אל שמים ידי. ואמרת חי אל אהבתי. בנה
ביתך כבתחילה. ונבנתה עיר על תילה. כהנים
בעבודתם. אבל נדבהים. לכל נדבותם. עושים
שלום בזמן שיש שלום. היא אמרת בשלמה:

תם

מקאם נהבנט.

כו.

סי' אני יעקב שאול אלישר חזק
אשריך בן אלקנה. ודמעוטיך חנה. בעסתה פנינה.
לזאת יחרד לבי. רומה נא הקשב גיב זכות
שמואל הנביא.

נא יונתי תמתי. למה תבכי רעיתי. לכי ובואי אתי.
לפני עלי הנביא: רומה

יונת אלם רחוקים. עינה נגרה במצוקים. אנא שוכן
שחקים. טול מה שנתת בי רומה

יפה אל קנך נהרי. הסיר יינך מהרי. עד מתי תשתכרי.
אל נא תפגעי בי: רומה

ענתה בי צדקתי. רק את נפשי שפכתי. הקשיבה אל
דמעתי. אשיחה עם לבבי: רומה

קשת

קשת רוח אנכי. אמת יהגה חכי. מנעי קולך מבכי.
האל ירצה את ניבי. :
רומה

בגיל הרבי שרייך. כי פתח דלתייך. ונס בירך בנייך.
אשר דבר הנביא :
רומה

שאל המלך ראשון. יצרנהו כאישון. משחו שמן
ששון. מרבים העם להביא :
רומה

אל דוד רועה בצאן. משחו בעת רצון. על מצחו
תמיד לרצון. כאריה וכלביא :
רומה

ישר הולך בשיחו. קבץ העם בכחו. נגד ד' ומשיחו.
הנני ענו בי :
רומה

חזק אל גואלינו. בנה את זבולינו. שלח נא משחינו.
ואליהו הנביא :
רומה

מקאם סבא.

סי' יעקב אלישר חזק כז.
ישמח לב אמלל. כמוצא רב שלל. ובטוב מהלל.
אליך אתפלל. אנא יה אל כביר. גואלנו אביר.
שה פזורה. חיש מהרה. אל יגביר :

עוד אל חי עליון. יכונן הר ציון. וישגב אביון.
ממחלון וכליון :
אנא יה

קול תוף ועוגב. הזכירו כי נשגב. כי הוא משגב.
לדך בו ישוגב :
אנא יה

ברפואות תעלה. תרפה מחלה. עם לך סגולה. אל
נפש גאלה.
אנא יה

יגל יעקב

אספי צרי ארוכה. כגורן דרוכה. לרגל המלאכה.
שמורה וערוכה. אנא יה

לבקר חולים. לעזר דלים. יאזרו חילים. ירוצו כאילים:
אנא יה

יצאו גדודים. לברך העומדים. על הפקודים. יעלו
חסידים: אנא יה

שמעו קול שרים. המגיד משרים. לאמץ אבירים.
כאיש אחד חברים. אנא יה

רומם צור דגלי. היה עזרתה לי. ובנה בנבולי. בית
מרפא כל חולי: אנא יה

חזקי עדתי. כי ה' אתי. זאת נחמתי. יאר אפאתי:
אנא יה

תם

מקאם סיגה.

סי ישראל כח.

יום ליום יביע לבכי לקונו. עד אן תפוצינה. על
ההרים צאנו. ישנו צאן מרעיתו. בכלי רועה.

נפוצו בוחרים. בין שרף ואפעה. אהמה כל ימותי.
כיולדה אפעה. עד אל ישוב כאז אליו המונו:

שדי יבנה שלם. ובה יחנה. ויבעיר מתוכה. שונא
ומונה. עוד תעבורנה צאן. על ידי מונה. למחוז

חפצם. כאז איש תחת גפנו:

רועה ישראל. את צאנו. יבקר. כאשר לי הבטיח.
לא

אל לא ישקר. ילכו לחזות בנועמו. ולבקר בהיכלו.
לעלו לפני משכנו :

אל מרעה שמן. הוא יראה אותם. בהרי מקום ישראל.
אדמתם זאת נחלת עבדי אל. וצדקתם להנחיל
אוהבי יש בגן עדנו : תם

כמ.

סי' יצחק

יזלו עפעפי בחל. ואני אשאג כשחל. כי אלי בי
בחל. ובערי בחל. יה אלי. יה אלי. הקם דגלי
אל תאחר :

צחיח סלע המס ימס. לאויבי ה'תי למס. שונאי
ברגליו רמס. ואותי חמס. יה אלי. יה אלי.
שכל אויבי ובי בחר :

חדל ממני צוף מתקי. מעת סך בסירים דרכי. אנא
אלהי חלקי. השפל נא מכי. יה אלי. יה אלי.
ראה לבי בי סחרחר :

קן רחם נא עלי הטה. כלפי חסד מטה. את בית
קדשי חטא. אל תבט חטאי. יה אלי. יה אלי.
בקע נא אורי כשחר :

תם ונשלם שבח לאל בורא עולם:

ספר הפרכים

גלגלת ווי שתפרכס בגלגלתו יתן לו הקצ"ה כסף
עלום וכחת רוח וצטח:

גובה ראש וווי שיפרכס גובה ראשו של כל יונין צא
לו וזל עוז ונוולך. ואם וולד שנואל קם

עוז יהיה לו עם הנוולך ועם צבי אדם:

עור העין וווי שיפרכס עור של וועלה וון העין צין
יונין צין של שנואל ינואל ריוח ויקר. וווי

שיפרכס עור שתחת עין היונין ינואל אדם צא ונרחוק
ושנואל ילך צדקך:

חושם אם יפרכס עור חוטונו של כל יונין חולי גדל
יצא עליו ושנואל צעל חוצ יגיע לו ויקח כל

חוצו. ואם חוטונו כולו ינואל קם עוז וקם כאה צעולמו:

אוזן אם יפרכס אוזן יונין ינואל לב שנוח וכח עוז
ואם אוזן שנואל ינואל רפואות לעלנו וריוח.

ואם צקר אזנו הינונית דצר שוא ישנוע ואם צקר אוזן
שנואל יצא לו ריוח הרבה:

פניו אם יפרכס פניו של יונין ינואל כעס ואם של שנואל
ילא צקמורה וינואל ריוח:

רקתו ואם יפרכס רקתו היונין תעלה ונדריתו ויאהצ
לכל אדם ואם של שנואל יצא לו כחת רוח יתבשר צנוצה.

ואם אשתו הרם תלד צן זכר:

צדעים אם יפרכס שני לדעים יצא לידי ווריזה:

לחיים אם יפרכס לחייו יונין או שנואל ינואל עוצה ושנוחה:
פיו אם פיו יפרכס ינוח צנוהרה ואם גוצה פיו ונצפנים

יחלה חולי רע:

פרכוס האברים עא

שפה אם יפרכס טפתו העליונה ונוון ונקרובו או
נואלס גדול יצא לו ואם תחתונה יראה זעם
וכעס:

שן אם יפרכס סיניו עליונים ותחתונים ינאל עוצות
הרצה:

עורף אם יפרכס עורפו ינאל עוצה וריוח ונודריגא
גדולה אם כל עורו יצקש רחמים ושלום ונהסי"ת:

צואר אם יפרכס לווארו הימין ינאל ריוח ווכל הללדין.
ואם נולד טנאל יראה הוד ויקר ונלכות:

קנה אם יפרכס קנה שלו ינאל עוצות הרצה ואם
אחריו נאלכל עוצ יאכל:

שחי אם יפרכס דופק שלו טהוא השחי אם של יונין
יחלה חולה קשה וינואל רפואה ושל טנאל ינאל
חן וכבוד:

בתף אם יפרכס כתפו הימין ינאל טנחה וטסון
ונלבות חדש ואם כתף טנאל ינאל רפואה זאצריו
וטנחה וי"א ילך לנוקוס נאה ויותר עוצ לו ואם עלם
כתפו יונין או טנאל יטנח בקרוב ואם צין כתפיו יפרכס
ילא עליו טם רע או יעסה ונעסה רע ויתחנן להסי"ת:

זרוע אם יפרכס זרוע הימין יסק לנוי טיאהב אותו
ועון יצא לו ואם זרוע טנאל ינאל ריוח הרצה
ונוון יצא לו:

יד אם יפרכס ידו הימנית כולה ינאל כסף הרצה ואם
טנאל יצא עליו חולי זעם זעם

בוהן אם יפרכס בוחן יד אלצעו הימנית ינאל הוד
ויקר ואם טנאל ינאל הוד וריוח ונחכה:

אצבעות אם יפרכס אלצעות ידו אם של יונין ידצרו
עליו רעות וינואל הרצה ואם של יד טנאל

ילא

פרכוס האברים

יאל לו עם עוצ עם אנשים אל יאל לידי חולי צ"ו :
זרת אל יפרכ אלצע קענה שלו סנקרעה זרת אל
אל יד יעין יאל לו בקף שלו היה ואלפס לו ואל אל
יד סנאל ינאל סנחה וכחת רוח :

בף אל יפרכ בף ידו אל אל יעין יאל לידי וריצה
ואל אל סנאל ינאל כסף וצמחה יאל לו :

חזה אל יפרכ חזה כולו יסק חזה :
צלעות אל יפרכו ללעותיו אל לך יעין ינאל רוח
הרצה ושם גזוה ואל אל סנאל עם עם רע יאל
עליו ויתחנן להסי"ת :

צד אל יפרכ לדו היעין ינאל עוצה אל לך זדך
ואל אל סנאל ילך ונמקום למקום :

גבו אל יפרכ גבו ילצט לצוט חדט וינאל צטטון :
ברם אל יפרכ לך כריקו ויה סהוא רולה צמחה
ינאל ואל ואל סנאל יאל לו סנחה וטטון :
בשר הברם אל יפרכ צטר החופה אל כריקו כולה
יחללהו ה' ון הכעם :

שפול אל יפרכ ספול כריקו אל ואל יעין יקח חטה
כאה ואל ואל סנאל יאל ון החולי :

כסלים אל יפרכ כסליו אל לך יעין או אל סנאל צן
זכר יאל לו ואל סניהם יאל לו וננון צריוח :
בליות אל יפרכ כליותיו ירצה סנחות וילך לננון אחר
ויטנח :

אבר אל יפרכ האבר שלו יקח חטה ויהיה ענה
צנחת רוח וינאל לה וננון צריוח :

אשכים אל יפרכ הצלים שהם האשכים אל צילחו
הינונית יראה שלום וריוח ויעשו לרכיו ואל
אל סנאל יהיה ונשכנו צנח"ר :

פרכוס האברים עב

ירך אם יפרכס יריכו הימין ינאלח חן וחסד ונזכי אדם
ואם של שנאלח יאכל ונמון אחרים :

שוק אם יפרכס שוקו הימנית יחלה חולי גדול ואם של
שנאלח ינאלח חן וחסד :

ארכובה אם יפרכס ארכבותו הימנית ינאלח שנחה
ושסון ואם של שנאלח יצא לו נמון הרצה
ונוולך או נשולטן :

צומות אם יפרכס לונות ימין ינאלח ריוח ואם של
שנאלח ינאלח רפואה :

רגל אם יפרכס רגלו ימין או שנאלח ינאלח שנחה ושסון :
בשר אם יפרכס צמר רגלו הימנית ינאלח ריוח ואם
של שנאלח (יפול בחולי) ילך צדק ויצא לשלום :
בוהן רגל אם יפרכס צוהן רגלו הימנית ינאלח ריוח
והללה ואם של שנאלח יפול בחולי :

אצבע אם יפרכס אצבע רגלו הקטנה הימנית ילך
צדק ואם של שנאלח יצא עליו נריצה :

רגל אם יפרכס אצבעות רגלו ימין או של שנאלח יחלה
חולי רע צ"ו :

כל בשרו אם יפרכס כל צפרו יתפחד ויראה ניראה
ואם ניכול ונהיראה ינאלח נמון הרצה :

כל אבריו אם יפרכסו כל איבריו ירכז על הצהמה וילך
לנזקס אחר. עכ"ל זלה"ה :

תושלב"ע.

מפתחות

סימן		דף	עמוד
(א)	ידיד נפש	א	א
(ב)	אל מסתתר	א	א
(ג)	למענך ולא	ב	א
(ד)	חשתי ולא	ב	ב
(ה)	קבל תפלתי	ב	ב
(ו)	אודה לאל	ג	א
(ז)	בזכרי על	ג	ב
(ח)	בת אהובת	ד	א
(ט)	אם פגע	ד	ב
(י)	מה לך יצרי	ה	א
(יא)	אראה יומי	ה	ב
(יב)	על משכבי	ו	א
(יג)	ה' בוקר	ו	ב
(יד)	שחר אבקשך	ו	ב
(טו)	דודי ירד	ז	א
(טז)	אתה בן אדם	ח	ב
(יז)	דיבירמי קון	,	ב
(יח)	יה צר עולם	יא	ב
(יט)	אגדלך אלהי	יג	א
(כ)	אדון עולם	יג	א
(כא)	כל ברואי	יג	ב

מקאם ראסט

(א)	ה' אל צורי	יד	א
(ב)	ידעתי גואלי	יד	ב
(ג)	ידך גלה	יד	ב
(ד)	מה נמלצו	טו	א

מפתחות

עמוד	דף	סימן
ט	טז	ה) ידוּך חציו
ט	טז	ו) יום יום אודה
א	טז	ז) אחת שאלתי
ט	טז	ח) ימי חפשי
ט	טז	ט) לגדודך ידיד
א	יז	י) צורי גואלי יה

מקאם מהור

ט	יז	יא) לדוד נרד
ט	יז	יב) ירח לא יגיה
א	יח	יג) יונה ואיך
א	יח	יד) יחיד ואין
ט	יח	טו) יצמא לבי

מקאם ביאתי

ט	יח	טז) מי יראנו
ט	יח	יז) ידך תנחני
א	יט	יח) כמה טובות
ט	יט	יט) אל לעמך רצה
א	ט	כ) יה רחום
ט	ט	כא) אל הזה
ט	ט	כב) אעירה שחר
ט	כא	כג) עורי יונה
ט	כא	כד) יהלמני ישופני
א	כב	כה) קומה דודי
א	כב	כו) יסלד לבי

(יט)

מפתחות

עמוד	דף	סימן
ב	כב	כז) יצוד לב
ב	כב	כח) יאמר נא
א	כג	כט) התעלמי והעלי

מקאם חוסיני.

ב	כג	ל) יתנודו כל
ב	כג	לא) ידד שנת עיני
א	כד	לב) יפת עינים
א	כד	לג) אנא אנא
ב	כד	לד) ראה אבי
ב	כד	לה) יום יום ידרשק

מקאם עשיראן.

א	כה	לו) אשרי אנוש
א	כה	לז) גואלי פדני
ב	כה	לח) יה רוחי

מקאם סאבה.

ב	כה	לט) גורא אלהים
א	כו	מ) ירך תנחני
א	כו	מא) יגלה כבוד
ב	כו	מב) יפת חן
א	כז	מג) אהלל אני
א	כז	מד) אל שוכן שמים
ב	כז	מה) מי ומי בלתך

מפתחות

עמוד	דף	סימן
ב	כז	מז אערוך מהלל
ב	כח	מז שש אנכי

מקאם נאווה

א	כט	מח) יה מחר פדותינו
ב	כט	מט) שיר ידידות לך
ב	כט	נ) אני אל אלהים
ב	ל	נא) שיר ידידות
ב	ל	נב) כמה אדוני
א	לא	נג) אלהי כל נשמה

מקאם עגים

א	לא	נד) אתה ה' צור
ב	לא	נה) יוקדת כל
א	לב	נו) מקדם רב זמן
ב	לב	נז) אור אור זיוך
ב	לב	נח) שעה אל שיח
א	לב	נט) אצופים אמרום

מאקאם סיגה

א	לג	ס) ימותי קלו
ב	לג	סא) אומר לה'
א	לד	סב) ימס לבי
א	לד	סג) יה האל עושה
ב	לד	סד) רחום עד מתי

מפתחות

עמוד	די	סימן
ט	לד	סה) גורי גורי
א	לה	סו) יורה חץ
א	לה	סז) ימי עברו
ט	לה	סח) בידך עתותי
ט	לה	סט) ימי חורפי
א	לו	ע) ישוב לקנות
א	לו	עא) יכסוף לבי

מקאם פ'ראחנאק

ט	לו	עב) יגביהו עוף
ט	לו	עג) יה האזן
א	לו	עד) יוצר הכל
ט	לו	עה) אומר לך
א	לח	עו) יונתי תמתי
א	לח	עז) הנה אל ישועתי
ט	לח	עח) יום וליל רוחי
א	לפ	עט) יהלל ניב שפתינו

מקאם ח'יסאר

ט	לפ	פ) יפו דודיך
ט	לפ	פא) שני שדיך
ט	לפ	פב) יה הפק
א	מ	פג) ידי תקצר

מקאם ח'יג'אז

ט	ט	פד) ירחיק נדוד
---	---	----------------

מפתחות

עמוד	דף	סימן
ט	ט	פה) יגיל עליך
א	מא	פז) יזל מים
ט	מא	פז) יום יום אדמוק
ט	מא	פח) יצא דוד חשקי
א	מב	פט) יום יום ידרשון
ט	מב	צ) יונה צאי
ט	מב	צא) יוצרי מהר ענני
א	מג	צב) ירח יקר
ט	מג	צג) אלהי מאז
ט	מג	צד) ידידי רועי
א	מד	צה) אם חכם
ט	מד	צו) איזמה מראיך

מקאם אספדהאן

ט	מד	צז) ישמח לבי
א	מה	צח) אימא רחל
א	מו	צט) עלבון הבת
ט	מו	ק) ירושלם עמרת
ט	מו	קא) אלהי אבי
א	מז	קב) לבי כצפור
ט	מז	קג) אוחיל יום
א	מח	קד) סוערה היא

השממות.

א	מט	קה) יוצד אורי
א	מט	קו) דוד לעליה גם

מפתחות

עמוד	דף	סימן
נ	מט	קז) דן יהי דן
א	נ	קח) שויתי ה'
א	נ	קט) שיר בפי
נ	נ	קי) יהלל פי
א	נא	קיב) איחל יום
נ	נא	קיג) עלה יעלה
נ	נא	קיג) תרומם בת
א	נב	קיד) אלהי יה אלי
נ	נב	קטו) ה' עוזי ומעוזי
א	נב	קטז) כלו עיני מיחל
נ	נג	קיז) אין כאלהים
א	נד	קיח) יין הטוב
נ	נד	קיט) איומה יחידה
נ	נד	קכ) יהלל פי תהלתך
א	נה	קכא) שעה עליון
א	נה	קכב) יאחזני כאב
נ	נה	קכג) יונה על קן
נ	נה	קכד) לבי ובשרי
א	נו	קכה) לבי ומעי
נ	נו	קכו) יצא ציץ
נ	נו	קכז) יודו שפתי
א	נז	קכח) הודו ברכו
נ	נז	קכט) יפה קול
נ	נז	קל) ידידי צורי
א	נח	קלא) יה אל מגן

פזמונים חדשים.

עמוד	דף	כי"ן
ב	נח	(א) יבער לבי
ב	נח	(ב) ימהר פדותי
א	נט	(ג) לא יועיל
ב	נט	(ד) אשתחווה אל היכל
א	ס	(ה) אל בית אביה
ב	ס	(ו) יחיה שלב
ב	ס	(ז) יחד עושו
א	סא	(ח) ידפוק לבבי
ב	סא	(ט) יה האל מושיב
א	סב	(י) עבדו צל לאב
ב	סב	(יא) גדוד הלך לו
ב	סב	(יב) שירה לדודי
א	סג	(יג) בהבל פי
ב	סג	(יד) מגיד מראשית
ב	סג	(טו) שמשו תזרח
א	סד	(טז) אימא אימא רחל
ב	סד	(יז) תולה ארץ
ב	סד	(יח) אחר בלותי
א	סה	(יט) יחיד בלתך
ב	סה	(כ) יבש כמו חרש
א	סו	(כא) ארם ימין
ב	סו	(כב) חשכי האר
א	סז	(כג) אל חביב
ב	סז	(כד) גל אל חביב

מפתחות

עמוד	דף	סימן
א	סח	כה) מפתח שפתי
ב	סח	כו) אשריך בן אלקנה
א	סט	כז) ישמח לב
ב	סט	כח) יום ליום יביע
א	ע	כט) יזלו עפעפי

תם ונשלם. שבה לאל בורא עולם:

גדפס ונשלם הספר הזה ע"י המשתדל למצוה ר"ח אלול
שנת תרמ"ה. אני הצעיר

מיכאל בן דוד

ביניא גורג'י

ס"ט.

